

Poredak iz Dela apostolskih 15

Živeti danas izvornu prvovekovnu
hrišćansko-jevrejsku veru

V.2

Autor: Norman B. Vilis,
Apostol, Nazarećanski Izrael

Autorska prava © 6020 Nazarene Izrael (2020)

Dobra upotreba dozvoljena.

Verzija dva (v2) 6020 (2020 CE)

Prevod: Boško i Ksenia Mastilović

Štampanje na zahtev prilagođenim izdavanjem knjiga

Za predloge ili komentare pišite na

email: servents@nazareneisrael.org

Da biste podržali rad, posetite nas na
internetu, na www.nazareneisrael.org

Knjiga proroka Isaije (Yeshayahu) 9:7
 Veličini Njegove vlasti i miru neće biti kraja, na
 Davidovom prestolu i u Njegovom carstvu, da se utvrdi
 i utemelji na sudu i pravednosti, od sada pa doveka.
 Revnost Jahve nad vojskama to će učiniti.

Knjiga proroka Danila (Daniel) 7:27
 A carstvo i vlast i veličanstvo carstava pod čitavim
 nebesima, daće se narodu, svecima Svevišnjega.
 Njegovo carstvo je večno carstvo, i sve vlasti će služiti i
 biti poslušne Njemu.”

Dela apostolska (Ma’asei) 15:19-21
 19 Stoga je moja presuda da ne stvaramo neprilike
 onima, koji su među ne-Jevrejima okrenuti ka Elohimu:
 20 nego im treba napisati da se uzdržavaju od onoga
 što je onečišćeno idolima, od bluda, od udavljenoga i
 od krvi.“
 21 Jer Mojsije kroz mnoge generacije, ima u svakom
 gradu one koji ga propovedaju, koji ga čitaju svakog
 Šabata u sinagogama.”

Tablica sadržaja	
Predgovor	5
Ješuin hiljadugodišnja vladavina i ti	7
Držanje Elohimove Tore (a ne naše)	19
Ješuin kriterijum za sveštenike	29
Od učenika do globalnog sveštenstva	39
Ješuin isceljujući hod	57
Globalni melhisedekijanski poredak	69
Starešine i sluge zajednice	77
Muškarci, muževi i braća	89
Žene, supruge i sestre	101
Učite decu pravom putu	115
Rešavanje sporova: Jevanđelje po Mateju 18	121
Efraimov napredak	129
Vođstvo kroz službu	139
Okupljanja u Poslednjim Vremenima	151

Predgovor

Čitaoci me ponekad pitaju koju verziju Pisma koristim. Obično citiram Novu verziju Kralja Džejmsa (NVKDŽ), jer je ona široko pouzdana i jednostavna za čitanje. Međutim, imena i izraze ispravljam u hebrejske forme, iz razloga koje objašnjavam na drugim mestima. Kada to služi da razjasni suštinu ili da da dodatne informacije o stihu iz Pisma, svoje reči stavljam u [zagrade].

Ako nije drugačije napomenuto, sva citiranja hebrejskog i aramejskog jezika iz Tanaha (Stari zavet) potiču iz hebrejskog masoretskog teksta (MT). Ako nije drugačije navedeno, svi citati na aramejskom jeziku za Obnovljeni savez (Novi zavet) potiču iz Istočne Pešite. Za grčki jezik ću, obično, citirati BibleWorks Greek Text (BGT). Ako citiram bilo šta drugo, pokušaću da vas obavestim.

Iz istorijskih razloga koji su previše složeni da bi se objasnili ovde, protestantski svet je verovao da su apostoli prvi napisali svoje poslanice na grčkom. Ovo nije tačno. Kao što na drugom mestu objašnjavamo, crkveni oci kažu da su poslanice prvobitno napisane na semitskim jezicima hebrejskom ili aramejskom jeziku i da su potom prevedene na grčki jezik. (Dalje mnogi veruju da je aramejska Pešita izmenjena da bi se prilagodila grčkom.) Međutim, jednom kada prepoznamo semitsku prirodu teksta, tada možemo razumeti nameru jevrejskih autora.

Svi sveti tekstovi koje danas imamo izmenjeni su tokom vremena (uključujući takozvani „originalni“ hebrejski masoretski tekst). Važno je to znati jer ponekad anti-misionari ukazuju na odstupanja između hebrejskog masoretskog teksta i tekstova Obnovljenog Saveza, a zatim sugerišu da je Obnovljeni Savez pogrešan jer se ne slaže sa masoretskim tekstom. Ne upuštajući se ovde u previše detalja, hebrejski masoretski tekst datira tek između 900-1100 godine n.e. i rezultat je ortodoksnog jevrejskog pokušaja da "popravi" (ili standardizuje) tekstove u skladu sa ortodoksnim jevrejskim tradicijama (od kojih je jedna i odbacivanje Ješue kao božanstva [Isusa]). To nije razlog za očaj. Mi jednostavno moramo shvatiti da su naša ortodokсна braća tokom vekova napravila neke male promene i izmene u Tekstu, a zatim shvatili da je Jahve veran da nam da ono što nam treba, kad nam zatreba - i da pažljivim izučavanjem možemo da zaključimo šta se promenilo i zašto.

Odlučio sam da koristim hebrejska imena i izraze iz razloga koje objašnjavam na drugim mestima. Moj glavni fokus u ovoj knjizi je da se vrati razumevanje izvornog oblika i strukture, kako je zapovedeno u Obnovljenom Savezu.

Ako imate pitanja ili ljubazne predloge, molim vas pišite na email: servants@nazareneisrael.org.

Šalom (Mir) u Ješui.
Norman B. Villis
U Efraimovoj dijaspori,
6020 (2020 CE).

Ješuina Hiljadugodišnja Vladavina i Ti

Postoji priča za stariju decu o maloj crvenoj kokoški koja je pronašla malo pšenice. Odlučila je da je posadi, kako bi mogla da ubere dovoljno za pečenje hleba. Prvo je zamolila ostale životinje da joj pomognu u setvi pšenice, a zatim da pomognu i u žetvi, usitnjavajući zrna, meljući ga u brašno i na kraju da ispeku hleb, ali u svakoj fazi ostale životinje su odbijale da pomognu u radu. Kada je došlo vreme da se jede hleb, ostale životinje su bile vrlo nestrpljive. Međutim, mudra kokoška je rekla, da budući da joj ostale životinje nisu pomogle u radu, da će ona i njeni pilići sami pojesti sav hleb.

Postoji paralela sa ovom pričom sa Ješuinim poređenjem o minama (kese sa novcem). U poređenju, jedan plemić (Ješua) daje minu (spasenje) svakom od svojih deset sluga (koji verovatno predstavljaju deset plemena severne kuće Izraela, ili Efraima). Dvoje slugu koristi svoje mine kako bi stekli još više mina (više spašenih duša) za svog gospodara i zbog toga im je dodeljena velika nagrada. Međutim, treći sluga polaže svoju minu u maramicu, i ne koristi je za svog gospodara, i zbog toga mu je oduzeta mina (spasenje).

Jevanđelje po Luki (Luqa) 19:12-27

12 Zato je rekao: „Jedan plemić otputovao je u daleku zemlju da preuzme carsku vlast i da se zatim vrati.

13 Pozvao je deset svojih slugu, dao im je deset mina (kesa sa novcem) i rekao: ‘Poslušajte dok ne dođem.’

14 Ali njegovi sunarodnici su ga mrzeli i poslali su za njim izaslanike s porukom: ‘Ne želimo da on caruje nad nama.’

15 Kad se on vratio, nakon što je preuzeo carsku vlast, zapovedio je da mu pozovu one slugu kojima je dao srebrni novac, da bi utvrdio šta su zaradili.

16 Tada je prišao prvi i rekao: ‘Gospodaru, tvoja mina (kesa novca) je donela deset mina (kesa).’

17 A on mu je rekao: ‘Odlično, dobri slugo! Zato što si bio veran u najmanjem, vladaj nad deset gradova.’

18 Zatim je došao drugi i rekao: ‘Tvoja mina (kesa novca), gospodaru, donela je pet mina (kesa).’

19 I ovome je rekao: ‘Ti budi nad pet gradova.’

20 A treći je došao i rekao: ‘Gospodaru, evo tvoje mine (kese sa novcima)! Čuvao sam je u maramici.

21 Bojao sam te se jer si strog čovek, uzimaš što nisi uložio i žanješ što nisi posejao.’

22 A on mu je rekao: ‘Sudiću ti po tvojim rečima, zli slugo. Znao si da sam strog čovek, da uzimam što nisam uložio i žanjem što nisam posejao?’

23 Zašto onda nisi moj srebrni novac stavio u banku? Tada bih ga po dolasku podigao s kamatom.’

24 Onima koji su tamo stajali rekao je: 'Uzmite od njega tu minu (kesu sa novcem) i dajte je onome ko ima deset mina (kesa).'

25 A oni rekoše: Gospodaru, on već ima deset mina (kesa)!' Ali on odgovori:

26 'Kažem vam, svakome ko ima, daće se još, a onome ko nema, uzeće se i ono što ima.

27 A one moje neprijatelje koji nisu hteli da ja carujem nad njima dovedite ovamo i pogubite ih preda mnom.'"

Plemić u poređenju nije dao svojim slugama minu da troše na sebe. Umesto toga, dao im je minu da je koriste za njega, i očekivao je da će je oni koristiti na način koji bi on odobrio. Ako oni nisu potrošili novac za njega, tada im se mina oduzela - i ovo je tačno onako kako nam Ješua daje dar Svog Duha. Dok nam Ješua daje Svoj Duh slobodno, očekuje da ga koristimo radi izgradnje Njegovog carstva prema Njegovim uputstvima. Jednog dana ćemo svi biti na proceni, koliko smo Mu bili poslušni u ovome.

Otkrivenje (Hitgalut) 20:11-13

11 Video sam i veliki beli presto i Onoga koji sedi na njemu. Pred Njim su pobjegli zemlja i nebo, i za njih se više nije našlo mesta.

12 I video sam mrtve, velike i male, kako stoje pred Elohimom, i svici su se otvorili. I otvorila se druga knjiga, koja je Knjiga Života. I mrtvima je bilo suđeno prema njihovim delima na temelju onoga što je napisano u svicima.

13 I more je predalo mrtvace koji su bili u njemu, i Smrt i Had predali su mrtvace koji su bili u njima. I svakome je bilo suđeno prema njegovim delima.

Međutim, iako je Pismo jasno po pitanju toga da će nam biti suđeno prema našim delima, neki vernici se ponašaju kao da će nam biti suđeno u skladu sa našim nivoom znanja. Iako izgledaju željni da nauče sve što mogu, oni ne žele da se organizuju ili da podrže rukovodstvo, kako bi rukovodstvo tada moglo da uradi i bezbroj stvari koje su potrebne da se izgradi Ješuieno carstvo onako kako On to kaže. Ako smo voljni da prihvatimo činjenično stanje, ovo je slično postavljanju nečije mine u maramicu da se ne izgradi Ješuieno carstvo (ili da se ne izvrši Njegova volja).

Razlog zbog kojeg nam Ješua daje svoj Duh je taj što želi da učinimo veliki posao za Njega. Videli smo u Nazarećanskom Izraelu da je izgubljenih deset plemena severnog doma Izraela (Efraim) razbacano na sva četiri kraja sveta i da će biti vraćeni u savez predvođeni Ješuinim Duhom. Međutim, posao nije samo da ih vrati, već da ih iskoristi za stvaranje doslovnog carstva za Onoga koji će vladati i carevati nad zemljom, nakon što počne milenijum.

Dok su izgubljeni Izraelci (Efremi) bili rasuti u svaki narod, u duhovnom smislu plemena su bila zarobljena od strane Malog roga (tj. papstva). Papstvo je Jahvine svece duhovno zarobilo na vreme, vremena i pola vremena (koje pokazujemo u Nazarećanskom Izraelu

da su 1.260 godina). Kad se ovih 1.260 godina navršilo, sveci su se odvojili od Rima u vidu protestantske reformacije.

Knjiga proroka Danila (Daniel) 7:25-27

„25 On će govoriti velike reči protiv Svevišnjeg, i progoniće svece Svevišnjeg. Imaće nameru da promeni vreme [praznovanja] i Zakon, i sveci će mu biti predati u ruke za jedno vreme, vremena i pola vremena.“

26 I sud je zasedao i oduzeo mu vlast da bi bio zatrt i uništen zauvek.

27 A carstvo i vlast i veličanstvo carstava pod čitavim nebesima, daće se narodu, svecima Svevišnjega. Njegovo carstvo je večno carstvo, i sve vlasti će služiti i biti poslušne Njemu.”

Kao što objašnjavamo u Otkrivenju i Poslednjim Vremenima, Ješua neće biti ovde na zemlji tokom milenijuma. Umesto toga, nebeski sud će zasedati u trubi 7 (pri kraju nevolje) i oni će oduzeti papstvu carstvo i vladavinu i dati je svetima. To znači da će carstvo i vladavinu dobiti Ješuaino telo (što je Nazarećanski Izrael). Zato 27. stih kaže da će se moć dati svetima, a ipak će se sve vlasti služiti i pokoravati Njemu (tj. Ješui). Vlasti će se pokoravati Njegovom telu (Nazarećanskom Izraelu). Međutim, kvalifikovati se kao Ješuaino telo nije lako.

Ono što moramo da razumemo je, da bismo se kvalifikovali kao deo Ješuinog tela, prvo moramo da uradimo stvari koje bi Ješuin Duh tražio od nas da

radimo. Moramo dozvoliti da Ješuin Duh ima svoj put sa nama - a ako mi to ne učinimo, onda uistinu nemamo puninu Ješuinog Duha (i zato nismo u potpunosti deo Ješuinog tela). Ako je to slučaj, onda, bar sa određenog stanovišta, to je kao da nikad nismo primili (punoću) Ješuin Duh. Ponekad se ljudi pitaju zašto bi se vlasti pokorile Ješuinom telu, ako Ješua nije fizički prisutan.

Odgovor na to videli smo u Vladavini Tore. U Velikom Poslanju, Ješua nam govori da se pridržavamo (tj. da činimo) sve što nam On zapoveda.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 28:19-20

"19 Zato idite i naučite sve narode, uranjajući ih u ime Oca i Sina i Odvojenog Duha (Svetog Duha), 20 i učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio. I evo, Ja sam uvek sa vama, sve do svršetka ovog doba. Amein."

U Vladavini Tore takođe smo videli da je pre nego što je Ješua uzašao na nebo, Sam zapovedio da obnovljeni Melhisedekov red širi veru u Njega na sva četiri kraja sveta. Svaki deo Njegovog tela trebalo je da uradi svoj deo kako bi pomogao da se zadovolje potrebe ovog Velikog Poslanja. Ovo je ono što stih 16 naziva "sastavljeno zajedno i objedinjeno kroz spojeve koji ga opslužuju u skladu sa delovanjem u meri svakog dela", uzrokujući da telo raste (bez kraja) na poučavanju sebe u ljubavi.

Efescima poslanica (Ephesim) 4:11-16

“11 I dao je neke da budu apostoli, neke da budu proroci, neke da budu propovednici dobre vesti, neke da budu pastiri i učitelji,

12 kako bi usmeravali svete, kako bi služili i kako bi izgrađivali Mesijino telo,

13 dok ne dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanja Sina Elohimovog, u čoveka savršena, u meru rasta punoće Mesijine;

14 da više ne budemo mala deca koju kao da bacaju talasi i koju tamo-amo nosi svaki vetar učenja, jer slušaju ljude koji se služe prevarom i koji ih lukavo dovode u zabludu.

15 Nego, govoreći istinu u svemu, ljubavlju uzrastimo do zrelosti da budemo poput Njega koji je poglavar, a to je Mesija,

16 iz koga je celo telo sastavljeno zajedno i objedinjeno kroz spojeve koji ga opslužuju u skladu sa delovanjem u meri svakog dela, čineći da telo raste na poučavanju sebe u ljubavi.”

Opet, budući da je to Ješua lična zapovest, ovo je ono što On želi da svi radimo sa našim spašenim životima - i jedini način na koji to zaista možemo biti željni jeste ako smo ispunjeni Ješuinim Duhom.

Ješuin Duh bi želeo da budemo revnosni da proširimo Njegovo carstvo bez kraja, kao što nam ukazuje i Isaija 9:7

Knjiga proroka Isaije (Yeshayahu) 9:7

7 Veličini Njegove vlasti i miru neće biti kraja, na Davidovom prestolu i u Njegovom carstvu, da se

utvrdi i utemelji na sudu i pravednosti, od sada pa doveka. Revnost Jahve nad vojskama to će učiniti.

Imamo li ovu revnost da pomognemo izgraditi carstvo bez kraja za našeg Cara? To je ono što Ješua želi da uradimo sa svojim minama.

Pre nego što je Ješua uzašao na nebo, uspostavio je obnovljeni Melhisedekov red u kojem je sveštenstvo bilo odvojeno od naroda. Pravila za to prikazujemo u Vladavini Tore, ali odvojeno sveštenstvo ne samo što omogućava veću specijalizaciju znanja, već može i povezati sve zajednice širom sveta. Ovo formira doslovno duhovno carstvo za Ješuu u svim narodima. Ova vrsta duhovnog carstva na kraju dobija svetovnu političku moć, a upravo će ta duhovno-politička moć omogućiti Ješuinom telu da caruje i vlada nad svim vlastima tokom hiljadugodišnjeg perioda.

Kao što smo videli u Nazarećanskom Izraelu, unutar Judeje Tora je shvaćena kao večni bračni savez, i zato je Tori poslušna nazarećanska frakcija procvetala u zemlji Judeji. Međutim, izvan Judeje, uloga Tore kao večnog bračnog saveza nije bila dobro shvaćena, pa je umesto toga cvetala varijacija bez Tore nazvana hrišćanstvo. Ova varijacija bez Tore, hrišćanstvo, kasnije je spojena sa rimskim obožavanjem sunca, radi formiranja katoličke („univerzalne“) vere. Stoga katolicizam možemo smatrati varijantom treće generacije.

Dok su katolici pokušavali da promene dane bogoslužnja i Tore, oni su se držali koncepta odvojenog sveštenništva, što im je omogućilo da ujedine sve svoje zajednice širom sveta. Ne treba izgubiti iz vida da je Rim, ovim globalno odvojenim sveštenstvom, uspeo da uspostavi prevlast i vlast nad hrišćanskim kraljevima Evrope i poznatog sveta. Rimska duhovna moć bila je toliko velika pre protestantske reformacije, da ako bi Rim ekskomunicirao kralja, tada bi se njegovi ljudi verovatno pobunili protiv njega i svrgnuli ga sa vlasti. Ovo je vrsta duhovnog carstva i vlasti za koju Ješua želi da se pripremimo, da bismo je primili, nakon što Vavilon-Rim padne u 7 trubi.

Baš kao što je Katolička crkva morala biti dobro organizovana da upravlja takvom vrstom globalne moći, tako i nazarećani moraju biti dobro organizovani. U Vladavini Tore pokazali smo razvoj duhovnog i svetovnog autoriteta u Izraelu od edenskih vremena do prvog veka. U ovoj studiji se nadamo da ćemo pokazati kako treba izgledati dobro uređeno telo, da bismo mi kao Njegov narod mogli primiti i koristiti autoritet koji nam Jahve planira dodeliti nakon 7 trube po pravdi, pravednosti i ljubavi.

Mogućnost uspostavljanja Ješuinog globalnog carstva u naše vreme trebalo bi da oduševi sve koji vole Ješuu, bez obzira koliko su veliki ili mali, visoki ili niski. Ipak interesantno je da iako Elohim obećava da će nagraditi sve one koji mu služe u Duhu i istini, nisu svi Efremiti oduševljeni zbog toga. Koliko god ovo izgledalo

zapanjujuće, možda se deo toga može pripisati Efremitskoj buntovnoj prirodi.

Kao što smo videli u Nazarećanskom Izraelu, posle 1.260 godina duhovno zarobljeništvo u Rimu je isteklo, Efremiti su počeli da upoređuju svoje prakse obožavanja sa Pismom. Kako su Efremiti počeli da shvataju da rimska praksa ne odražava učenje Pisma, Efraim se prvo odvojio od Katoličke crkve, a potom i od Protestantske crkve.

Iako su oba ova razlaza bila potrebna za ispunjenje proročanstva, postoji problem u tome što su neki Efremiti počeli da veruju da uopšte ne treba da postoji nikakav verski autoritet ili organizacija (iako nam Obnovljeni Savez to jasno zapoveda). U vreme pisanja ovog teksta (u 2019. godini), ovaj pogrešni anarhistički ideal zastupaju neki veoma popularni mesijanski učitelji, koji uče da ne bi trebalo da imamo nikakvu organizaciju, strukturu ili pokriće, uprkos činjenici da to zahtevaju odlomci kao što je Poslanica Titu 1:5.

Titu poslanica (Titus) 1:5

5 Ostavio sam te na Kritu da ispraviš ono što je manjkavo i da imenuješ starešine po gradovima, kao što sam te uputio.

Mnogi su pozvani, malo ih je izabrano. Neki će ceniti svoju slobodu, novac i vreme više nego što cene priliku da pomognu u izgradnji hiljadugodišnje vladavine Ješue. Međutim, neki će biti izabrani da se pokore i moja je nada i molitva da će ovo istraživanje pomoći

odabranom ostatku da shvati kako Ješua želi da svi koristimo svoje mine za Njega, tako da u presudi čuju: „Dobro urađeno, dobri i verni slugo! Uđi i podeli radost sa svojim gospodarom.”

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 25:21

21 ‘Dobro urađeno, dobri i verni slugo’, reče mu gospodar. ‘Bio si pouzdan u malom, zato ću te postaviti da upravljaš velikim. Uđi i podeli radost sa svojim gospodarom.’

Ako želite da naučite kako Pismo govori da treba organizovati izgradnju Ješuline hiljadugodišnje vladavine, da bismo Mu mogli ugoditi, čitajte dalje.

Držanje Elohimove Tore (A Ne Naše)

U Nazarećanskom Izraelu videli smo da postoje dva doma Izraela, Efraim i Juda. Najjednostavnije je reći da se Efraimov dom uglavnom odnosi na hrišćane, dok se dom Judin uglavnom odnosi na Jevreje. (Za više detalja pogledajte Nazarećanski Izrael.)

U Nazarećanskom Izraelu smo takođe videli kako je Jahve dao Izraelu svoju Toru. Ova reč Tora odnosi se na skup uputstava koje možemo slediti da bismo se pročistili i oplemenili, da bismo duhovno postali privlačniji Elohimu. Ovde je suština, premda pročišćavanje i rafinisanje nisu prijatni, da se moramo pridržavati Jahvinih uputstava onako kako ih je On dao, i ne modifikovati ih ni na koji način, da ne bismo napravili kratak spoj u postupku pročišćavanja. Toliko je važno slediti postupak pročišćavanja, da nam Jahve u Ponovljenom Zakonu (5. Knjiga Mojsijeva) 4:2 zabranjuje da ovom postupku nešto dodamo ili da oduzmemo bilo šta. Implikacija je da ako nešto dodamo ili oduzmemo, onda više ne praktikujemo Jahvinu Toru, već našu vlastitu. A budući da to ne vodi pročišćavanju koje On želi, to znači da uistinu ne držimo Njegovu Toru, već svoju.

Peta knjiga Mojsijeva (Devarim) 4:2

„2 Nemojte ništa dodavati reči koju sam vam zapovedio, niti šta oduzimajte od nje, da biste izvršavali uputstva Jahve (YHWH), svog Elohima, koja vam dajem.“

Moramo shvatiti da Jahve želi da se pridržavamo Njegovih pravila i da verno ne pridržavanje njima, nije opcija. Ako razmišljamo o Tori kao računarskom programu koji je osmišljen da optimizira naš hardver i softver računara, trebalo bi nam biti jasno da ne bismo trebali ići na uređivanje koda. Međutim, ovaj računarski program zahteva mnogo resursa i on u suštini preuzima funkcionisanje naše mašine. Ovo uzima sve naše resurse. Neki vole ovu karakteristiku, ali većina Efremita i Jevreja ne voli koliko je sveobuhvatna i zato hakuju šifru. To olakšava program, i troši manje resursa. Međutim, to znači da željena hardverska i softverska optimizacija ne postoji. Ovo je efektivno da bi se izašlo na širok i lagan put koji vodi ka uništenju. Suprotno tome, disciplinovanje sebe, da radite i da se pokoravate svemu što Elohim kaže, vodi u život.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 7:13-14

13 „Uđite kroz uska vrata. Jer, široka su vrata i prostran put koji vodi u propast, i mnogo je onih koji kroz njih ulaze.

14 O kako su uska vrata i tesan put koji vodi u život, i malo je onih koji ga nalaze.“

Kaže se da Sotona voli falsifikovati sve što Jahve radi. U stvari, što je falsifikat bliži originalu, to ga Sotona više voli, jer obmanjuje više ljudi. Takvo falsifikovanje Tore predstavlja ogroman problem i za Efraima i Judu, iako na različite načine.

U Nazarećanskom Izraelu videli smo kako rabinski Jevreji (i ortodoksni i mesijanski) slede rabinsku

modifikaciju Tore, koju zbunjujuće nazivaju, Torin Zakon. Oni veruju da im je data polubožanska sposobnost da se ne usklađuju sa Torom, već da uspostave novu Toru u svakoj generaciji. Štaviše, veruju da njihov Torin Zakon zamenjuje originalnu Mojsijevu Toru. Uprkos svemu tome, Jeremija nam govori da veruju da je Jahvina Tora sa njima. Međutim, ono što Jahve kaže jeste da će ih zatrti u požarima nevolja zbog njihove zloće.

Knjiga proroka Jeremije (Yirmeyahu) 8:8-13

8 Kako možete reći: 'Mudri smo i imamo Jahvinu Toru'? Ali, zaista, lažna olovka pisara piše same laži.

9 Mudraci su se postideli. Uplašili su se i biće uhvaćeni. Odbacili su Jahvinu reč, pa kakva je onda njihova mudrost?

10 Zato ću njihove žene dati drugima, njihove njive onima koji uzimaju posede. Jer od najmanjeg do najvećeg, svako je prepušten pohlepi. Od proroka do sveštenika, svi su varalice.

11 Oni površno leče ranu kćeri mog naroda, govoreći: 'Mir je! Mir je!', a mira nema.

12 Jesu li se postideli zbog toga što su činili gadosti? Nisu se nimalo postideli, niti su za stid znali. Zato će pasti s onima koji padaju. Posrnuće kad počnem da ih kažnjavam', kaže Jahve. 'Zatruću ih zasigurno', govori Jahve.

13 'Neće biti grožđa na lozi, neće biti smokava na smokvi, čak će i lišće uvenuti. Ono što im dajem otići će drugima umesto njima.'"

Nažalost, brat Juda nije sam u kršenju Jahvine Tore. Kao što smo videli u Otkrivenju i Poslednjim vremenima, većina hrišćana ne shvata da su iz Efraimovog doma. Većina to neće shvatiti dok se Ješua ne vrati kod Armagedona. Ipak, čak i sa malim procentom od Efraimovog doma koji se danas identifikuju kao Efremi, ono što oni tvrde da "drže Toru" nije mnogo više od odmaranja na Šabat i praznike. Ovo je popularno jer je lako, i košta malo, ali takođe ne pomaže u izgradnji globalnog carstva koje Ješua želi. Ovo je poput „oduzimanja“ od Jahvininih zapovesti.

Peta knjiga Mojsijeva (Devarim) 12:32

32 Šta god da vam Ja zapovedam, budite pažljivi da se toga pridržavate, nemojte tome ništa dodavati, niti od toga bilo šta oduzimati.

Dakle, iako je bolje odmarati na Šabat i praznike nego u nedelju, Božić i Uskrs, ipak ukoliko želimo da se oplemenimo, moramo da držimo čitavu Toru - i takođe moramo znati šta znači držati Toru u rasejanju, kako bismo se mogli predati tome, kroz živu žrtvu.

Mnogi su pozvani, ali je malo izabranih. Ako želimo biti među izabranima, moramo držati svaki deo Tore koji možemo. Međutim, takođe moramo znati šta znači držanje Tore po Melhisedekovom redu. Ono što ovo u rasejanju znači, jeste da se pridržavate svih Elohimovih (i u ovom slučaju Ješuinih) uputstva.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 28:19-20
"19 Zato idite i naučite sve narode, uranjajući ih u
Moje ime,
20 i učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio.
I evo, Ja sam uvek sa vama, sve do svršetka
ovog doba. Amein."

Ali šta znači držati sve stvari koje nam je Ješua naredio? Koja su uputstva koja nam je dao?

U Vladavini Tore videli smo da je rabinski red modifikacija ili izvrtnje levitskog reda. Zato je Jahve poslao Ješuu da podigne obnovljeni red Melhisedeka. Ovaj obnovljeni red Melhisedeka ima drugačiju garnituru uputstava (Tora), jer ova dva reda imaju različite funkcije. Levitski red je osmišljen tako da deluje u hramu, u zemlji Izraelovoj. Suprotno tome, Melhisedekov red je osmišljen da uzdigne globalno carstvo za Ješuu koji se neće završiti dok Mu čitava Zemlja ne pripadne. Budući da se potreba promenila, sveštenstva su tehnički zamenila mesta, odstupanjem rabinskog reda, i pristupanjem Melhisedekovog reda. To će trajati sve dok se oba reda konačno ne spoje zajedno, posle Drugog Izlaska (npr. Isaija 66:20-21). (Za više detalja pogledajte Otkrivenje i Poslednja vremena.)

Postoji zanimljiva interakcija između Mojsijeve Tore i Ješuline Tore. U Mojsijevoj Tori čitamo konkretna uputstva o tome kako je levitski poredak trebalo da se organizuje i deluje. Međutim, ne govori se mnogo o onome šta bi narod trebao raditi osim prinošenja

desetka. Suprotno tome, Obnovljeni savez govori mnogo o tome kako bi ljudi trebalo da pročiste svoj duh. Međutim, on malo govori o tome kako bi Melhisedekovo sveštenstvo trebalo da se organizuje i deluje, da bi izgradilo globalno carstvo za Ješuu, kojem neće biti kraja.

Knjiga proroka Isaije (Yeshayahu) 9:7

7 Vlast će Njegova rasti i miru neće biti kraja, na Davidovom prestolu i u Njegovom carstvu, da se utvrdi i utemelji na sudu i pravednosti, od sada pa dovek. Revnost Jahve nad vojskama učiniće to.

Uputstva za sveštenstvo su jasna da svi vide, ako imamo oči da čitamo. Umesto da ima nezavisne službe, Ješua želi da sve Njegove sluge rade zajedno u Njegovoj službi, prema Efescima 4:11-16. Stih 11. precizira da je to zapovedio Sam Ješua.

Efescima poslanica (Ephesim) 4:11-16

"11 I dao je neke da budu apostoli, neke da budu proroci, neke da budu propovednici dobre vesti, neke da budu pastiri i učitelji,
12 kako bi usmeravali svete, kako bi služili i kako bi izgrađivali Mesijino telo,
13 dok ne dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanja Sina Elohimovog, u čoveka savršena, u meru rasta ponoće Mesijine;
14 da više ne budemo mala deca koju kao da bacaju talasi i koju tamo-amo nosi svaki vetar

učenja, jer slušaju ljude koji se služe prevarom i koji ih lukavo dovode u zabludu.

15 Nego, govoreći istinu u svemu, ljubavlju uzrastimo do zrelosti da budemo poput Njega koji je poglavar, a to je Mesija,

16 iz koga je celo telo sastavljeno zajedno i objedinjeno kroz spojeve koji ga opslužuju u skladu sa delovanjem u meri svakog dela, čineći da telo raste na poučavanju sebe u ljubavi.”

O ovom odlomku ćemo govoriti mnogo više, ali ono što ovde moramo videti je da su ovo Ješuline instrukcije. Drugim rečima, ovo je Ješulina Tora o načinu na koji se moramo organizovati u rasejanju. Ovo bi takođe trebalo da služi kao disciplina koja stvara rad u zajednici. I tako moramo i živeti, osim ako ne odlučimo da uređujemo stvari izvan Ješuline Tore i tako propustimo usavršavanje.

Mnogo koristi će pripasti našem narodu nakon što nauče da dožive ovaj odlomak kao disciplinu. To će dovesti do istinskog globalnog tela, a Ješulino ime će biti proslavljeno. Ovo će veoma prijati Jahvi.

Ključ za razumevanje Ješulinog modela je shvatiti da je izgrađen na namenskom volonterizmu i učešću, među ljudima. Svaka osoba mora davati svoje vreme i novac koliko je u mogućnosti, ili Ješulino telo neće biti zdravo, baš kao što bi bilo koje ljudsko telo bilo bolesno da njegovi udovi i organi nisu učinili sve što su mogli za sveukupno zdravlje tela.

Po Melhisedekovom redu, vođstvo se bira na osnovu poštovanja u zajednici. U idealnom slučaju, što se više volontira i služi, to se više uticaja i poštovanja zarađuje, kako u užoj, tako i u široj zajednici.

Jevanđelje po Marku (Marqaus) 9:35

35 Tada je On seo i pozvao dvanaestoricu i rekao im: „Ako neko želi da bude prvi, neka bude od svih poslednji i svima sluga.”

Neki možda nikada neće dati svoje srce i život Ješui, iako je to naša razumna služba.

Rimljanima poslanica (Romim) 12:1-2

1 Zato vas molim, braćo, milošću Elohimovom da svoja tela date kao žrtvu živu, posvećenu, ugodnu Elohimu, što je vaša razumna služba.

2 I nemojte se povinovati ovome svetu, nego se preobrazite obnavljanjem svog uma, kako biste mogli dokazati šta je dobra, prihvatljiva i savršena volja Elohimova.

Mnogi će biti pozvani. Nekima od njih će možda trebati neko vreme da se hrane i ojačaju pre nego što odluče da svoje srce i svoj život daju Ješui i Njegovoj službi; ali jednom kad to urade, oni postaju Ješulina mlada. Bez obzira na koji način se žele vratiti, što je više nas koji dajemo svoje srce i svoj život Njemu i Njegovoj službi, više će rasti Njegovo carstvo. Naša je dužnost i privilegija da počnemo da negujemo ovo pravo telo Ješue u ljubavi, u skladu sa onim što je On Sam uspostavio.

Kasnije ćemo detaljnije proučiti Efescima 4, ali pre nego što to učinimo, prvo moramo da vidimo kako je Ješua obučio prve učenike, koji su postali prvi sveštenici iz reda Melhisedeka. Gledajući proces odabira i obuke koji je Ješua koristio, i proučavajući Dela apostolska i druge odlomke, možemo videti kakve su kvalifikacije potrebne za sveštenstvo i zašto. Takođe možemo videti zašto u zajednicama postoje i starešine i odvojeno sveštenstvo. Pomoću ovih saznanja možemo početi postavljati Ješuin istinski globalni poredak. Ovo će se jako svideti Ješui, a biće i kao da smo dobro uložili svoje mine (kese sa novcem).

Ješuin Kriterijum Za Sveštenike

Kad me je Jahve 1999. godine pozvao u pokret Dva Doma (ili Hebrejske korene), razumeo sam da je razlog što nemamo odvojeno sveštinstvo, taj što smo svi deo carskog sveštinstva o kome je apostol Petar (Kefa) govorio u Prvoj Petrovoj poslanici 2:9.

Prva Petrova poslanica (Kepha Aleph) 2:9

9 Ali vi ste izabrano pokolenje, carsko sveštinstvo, posvećen narod, Njegov vlastiti posvećeni narod, da biste mogli da objavljujete slavu Onoga koji vas je iz tame pozvao u Svoju čudesnu svetlost.

Petar (Kefa) se poziva na Izlazak 19:5-6, gde Jahve kaže da ako ćemo se zaista pokoravati Njegovom glasu i držati se Njegovog Saveza, tada ćemo Mu biti carstvo sveštenika i posvećeni narod.

Druga knjiga Mojsijeva (Shemote) 19:5-6

5 A sada, ako budete dobro slušali Moj glas i držali se Mog saveza, tada ćete biti Moje posebno blago iznad svih drugih naroda, jer je sva zemlja Moja.

6 I bićete mi carsko sveštinstvo i posvećeni narod.' To su reči koje treba da kažeš Izraelovoj deci."

Međutim, samo zato što nas Jahve poziva da budemo carstvo sveštenika i posvećeni narod, to ne znači da

nam nije potrebno odvojeno sveštinstvo. Da bismo razumeli šta ovo znači i zašto je to tako, pogledajmo istoriju odvojenih (posvećenih) sveštinstava Izraela.

U Vladavini Tore videli smo da je Jahve ubio prvorođenčad Egipta u vreme prve Pashe. Tada je Jahve takođe naredio da Mu se posvete svi prvorođeni muškarci.

Druga knjiga Mojsijeva (Shemote) 13:1-2

1 Jahve još reče Mojsiju, govoreći:

2 „Posveti Mi svako prvorođeno, šta god je otvorilo matericu među Izraelovom decom, i od ljudi i od životinja, to je Moje."

Prvorođeni ljudi su trebali postati odvojeno sveštinstvo, ali primetite da je Jahve zapovedio ovu posvetu u Izlasku 13, što je šest poglavlja pre Izlaska 19, gde je Jahve rekao da ćemo, ako se pokoravamo Njegovom glasu i držimo Njegov zavet, biti Njegovo carstvo sveštenika i posvećeni narod. To nam pokazuje da, kada je Jahve rekao da je Izrael carstvo sveštenika i posvećeni narod, već postojalo odvojeno sveštinstvo. Ovo nam govori da ni Izlazak 19:5-6 niti Prva Petrova poslanica 2:9 ne označavaju da treba da imamo odvojeno sveštinstvo.

Kasnije, u Brojevima 3, tokom greha sa zlatnim teletom, prvorođeno sveštinstvo nije uspelo da se suprotstavi narodu u svom grehu. Međutim, Leviti su se suprotstavili narodu u svom grehu i Jahve je naredio da se Leviti postave kao Njegovo novo sveštinstvo.

Četvrta knjiga Mojsijeva (Bemidbar) 3: 2-13

12 „Evo, ja uzimam Levite između Izraelove dece umesto svih prvenaca, svih što otvaraju matericu među Izraelovom decom. Zato će Leviti biti Moji, 13 jer Meni pripada svaki prvenac. Onog dana kad Sam pobio sve prvence u egipatskoj zemlji, Sebi sam posvetio svakog prvenca u Izraelu, i od čoveka i od životinje. Oni neka pripadnu Meni: Ja sam Jahve.”

To nam pokazuje da iako Jahve želi da sav Izrael bude carsko sveštenstvo i posvećeni narod, On i dalje želi odvojeno sveštenstvo. Ako se neki danas sa tim ne slažu, bilo je to isto i u doba Tore. Na primer, u Brojevima 16, izvesni Levit po imenu Korej (Kora) vodio je ustanak protiv Mojsija (Mošea) i Arona, rekavši da nije u redu da budu odvojeni, jer je ceo narod već bio odvojen/posvećen.

Četvrta knjiga Mojsijeva (Bemidbar) 16:1-3

1 Korej sin Isara, Katovog sina, Levijevog sina, pobunio se zajedno s Datanom i Abiramom, Elijavovim sinovima, i Onom, Faletovim sinom - Rubenovim potomcima.

2 Oni su ustali ispred Mojsija sa nekima od dece Izraelove, dvesta pedeset vođa zajednice, poglavara zajednice, uglednih ljudi.

3 Skupili su se protiv Mojsija i Arona i rekli im: „Vi previše preuzimate za sebe, jer ceo je zbor posvećen, svi u njemu, i Jahve je među njima. Zašto se onda uzvisujete nad Jahvinim zborom?”

Korejeva greška je bila u tome što, dok je ceo Izrael posvećen, postoje različiti stepeni posvećenosti i različite uloge koje se moraju izvršiti u sveštenstvu. Jahve želi da se te uloge priznaju i poštuju, jer kada se te razlike u dužnostima prepoznaju i poštuju, to vodi uređenju u narodu. Ovaj princip se odnosi ne samo na Tanah ("Stariji" savez), već i na Obnovljeni Savez.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph) 14:40

40 Neka se sve radi pristojno i onako kako je red.

Pošto su Korej i njegovi ljudi odbili Jahvin poredak, postradali su.

Četvrta knjiga Mojsijeva (Bemidbar) 16:32-33

32 I zemlja je otvorila svoja usta i progutala njih, njihova domaćinstva, sve Korejeve sledbenike i svu njihovu imovinu.

33 Tako su oni i svi koji su bili sa njima živi pali u jamu, i zemlja se zatvorila nad njima, i oni nestadoše iz zbora.

Mnogi mesijanci veruju da je Ješua došao da ukine koncept odvojenog sveštenstva i da ga zameni neorganizovanom masom vernika. Ovo je ozbiljna greška, jer ćemo videti da se u Obnovljenom Savezu primenjuju isti principi odvojenosti i diferencijacije uloga sveštenstva kao u Tanahu. Na primer, u Mateju 4:18-22 vidimo Ješuu kako zove Njegove buduće Melhisedekove sveštenike, koji svoj život ostavljaju u svet, napuštaju pretke i prate Ga.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 4:18-22
18 I Ješua, hodajući pokraj Galilejskog mora, ugleda dva brata - Simona, zvanog Kefa, i njegovog brata Andreju - kako bacaju mrežu u more jer su bili ribari
19 Tada im On reče: „Pođite za Mnom i učiniću vas ribarima ljudi.”
20 I oni odmah ostaviše mreže i pođoše za Njim.
21 Ješua onda pođe dalje i ugleda druga dva brata - Jakova Zevedejevog i njegovog brata Jovana - kako u čamcu krpe svoje mreže sa svojim ocem Zevedejem. On ih pozva
22 i oni odmah ostaviše čamac i svoga oca i pođoše za Njim.

To nam pokazuje da dok je ceo Izrael posvećen, Ješua želi sveštenike koji će službu Njemu, staviti iznad bilo čega i svega ostalog na svetu, uključujući i posao i porodicu. Takav stav nalazimo u Luki 14:26-33, gde nam Ješua govori da bismo bili Njegovi učenici, moramo ostaviti sve što imamo.

Jevanđelje po Luki (Luqa) 14:26-33
26 „Ako neko dođe k Meni, a više voli svog oca i majku, ženu i decu, braću i sestre, pa i život svoj, ne može biti Moj učenik.
27 Ko ne nosi svoj krst [kolac] i ne ide za mnom, ne može biti moj učenik.
28 Ko od vas, kad želi da gradi kulu, najpre ne sedne i proračuna trošak da vidi da li ima čime da je dovrši?

29 Inače bi se moglo desiti da postavi temelj, a ne može da dovrši gradnju, pa bi mu se svi koji to vide počeli rugati:
30 ‘Ovaj čovek je počeo da gradi, a ne može da dovrši.’
31 Ili koji car, kad kreće u rat protiv drugog cara, prvo ne sedne i ne posavetuje se da li može s deset hiljada vojnika da se suprotstavi onome koji na njega dolazi s dvadeset hiljada?
32 Ako ne može, onda dok je onaj još daleko šalje izaslanike i moli za mir.
33 Tako, dakle, niko od vas ko ne ostavi sve što ima ne može biti Moj učenik.

Međutim, baš kao što postoje različiti nivoi odvajanja, tako postoje i različiti nivoi odricanja od svega što imamo. Što više služimo Ješui, to se više moramo odreći naše porodice i stvari ovoga sveta. U Mateju 12:46-50 Ješua ukazuje da učenici trebaju da stave svoju duhovnu porodicu ispred biološke porodice.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 12:46-50
46 Dok je On još govorio narodu, Njegova majka i braća stajali su napolju želeći da s Njim govore.
47 Neko Mu reče: „Eno tvoja majka i braća stoje napolju i žele da govore s Tobom.”
48 A Ješua reče onome koji Mu je to rekao: „Ko je moja majka i ko su moja braća?”
49 Onda pokaza rukom na Svoje učenike pa reče: „Evo Moje majke i Moje braće.
50 Jer, ko god izvršava volju Moga Oca, koji je na nebesima, taj je Moj brat, i sestra, i majka.”

Ovde treba primetiti druge važne stvari. U Jevanđelju po Luci 14:27 (iznad), Ješua kaže da učenik mora da "ponese svoj krst" (ili kolac za smaknuće).

Jevanđelje po Luci (Luqa) 14:27

27 Ko ne nosi svoj krst [kolac] i ne ide za Mnom, ne može biti Moj učenik.

Bez obzira ko smo ili kakvu ulogu igramo u našem narodu, moramo naučiti da prevaziđemo sopstvene duhovne izazove i opterećenja, kako bismo onda pomogli drugima da nauče da prevaziđu svoje duhovne izazove i opterećenja. I dok se ovo odnosi na sve nas, posebno se odnosi na sveštenstvo.

Galatima poslanica (Galatim) 6:1-5

1 Braćo, ako neko nenamerno pogreši, vi koji ste duhovni ispravljajte takvog čoveka u duhu blagosti, pazeći na sebe da i sami ne dođete u iskušenje.

2 Nosite bremena jedan drugoga, i tako ćete ispuniti Mesijinu Toru.

3 Jer ako neko misli da je nešto, a nije ništa, sam sebe obmanjuje.

4 Ali neka svako ispita svoja dela, pa će razlog za zadovoljstvo imati u samom sebi, a ne u drugima.

5 Jer svako će nositi svoj teret.

Ova paralela govori kako je levitski red trebao jesti prinose za greh ljudi i tako „snositi krivicu“ zajednice da bi je iskupio pred Jahvom.

Treća knjiga Mojsijeva (Vayiqra) 10:17

17 „Zašto niste jeli žrtvu za greh na posvećenom mestu? Jer ona je nešto najposvećenije i Elohim vam je to dao da snosite krivicu zajednice, kako biste za njih izvršili pomirenje pred Jahvom.

U hebrejskoj misli, kada jedete nečiju hranu, vi u suštini stupate u odnos s njim. Zato su Leviti postali odgovorni da snose krivicu zajednice, jer su jeli žrtve i prinos naroda. To znači da sveštenik mora biti voljan da pomogne narodu.

A sada, pogledajmo ponovo Jevanđelje po Luki 14:33, gde Ješua kaže da Njegovi učenici moraju napustiti sve što imaju.

Jevanđelje po Luki (Luqa) 14:33

33 Isto tako, ko od vas ne ostavi sve što ima, ne može biti Moj učenik.

Izraz „ostavi“ možemo definisati na mnogo različitih načina, ali izgleda da je Ješua bukvalno napustio sve što je imao, jer nije imao gde da položi glavu.

Jevanđelje po Luki (Luqa) 9:58

58 A Ješua mu reče: „Lisice imaju jazbine i ptice nebeske imaju gnezda, a Sin Čovečiji nema gde da spusti glavu.”

Ovo je manifestacija Obnovljenog Saveza istog principa kao u Brojevima 18:20-21, gde je Jahve rekao da levitski poredak ne treba da ima nasledstvo u zemlji,

već da umesto toga budu podržani desetkom i prinosom naroda. Ovo je uklonilo svako ometanje od služenja Jahvi i Njegovom narodu tokom celokupnog vremena.

Četvrta knjiga Mojsijeva (Bemidbar) 18:20-21

20 Tada Jahve reče Aronu: „U njihovoj zemlji nećeš imati nasledstva, niti ćeš dobiti svoj deo među njima, jer sam Ja tvoj deo i tvoje nasledstvo među Izraelovom decom.

21 Levijevim sinovima dajem u nasledstvo desetak od svega u Izraelu za službu koju obavljaju, službu u šatoru od sastanka.

Budući da je Jahve osporio levitskim sveštenicima spoljašnje sredstvo podrške, bila im je potrebna podrška ljudi da bi nastavili da rade Njegovo delo. A pošto Ješui svi sveštenici takođe nemaju nikakvu imovinu, njima je potrebna podrška naroda, ukoliko žele da šire Radosnu Vest, da bi izgradili globalno carstvo za Ješuu koje neće imati kraja.

Rimljanima poslanica (Romim) 10:14-15

14 Kako će se onda pozivati na Onoga u koga nisu poverovali? A kako će poverovati u Onoga za koga nisu čuli? A kako će čuti ako niko ne propoveda?

15 A kako će propovedati ako ne budu poslani? Kao što je pisano: „Kako su divne stope onih koji propovedaju dobru vest mira, ko donosi dobre vesti o dobrim stvarima!”

Pa iako narod ne podržava kako bi trebao, sveštenik koji voli Ješuu prepoznaće da smo u duhovnom ratu i on će imati srce duhovnog vojnika. Učiniće sve što je potrebno za nastavak misije za svog Cara. Izbegavaće da se uplete u poslove svakodnevnog života, da bi mogao slobodno da služi Ješui i Njegovom narodu.

Druga poslanica Timoteju (TimaTheus Bet) 2:3-4:

3 Stoga morate trpeti poteškoće kao dobar vojnik Ješue Mesije.

4 Niko ko se bavi ratnim stvarima, ne upušta se u poslove svakodnevnog života, jer želi da ugodi onome koji ga je prijavio za vojnika.

I kao što ćemo videti u sledećem poglavlju, Ješui svi sveštenici moraju takođe imati srce da rade zajedno prema jednoj čistoj doktrini, ako se želi izgraditi istinski globalni poredak za Ješuu.

Od Učenika do Globalnog Sveštenstva

Kao što smo videli u Vladavini Tore, Ješui učenici su se zvali apostolima pošto ih je Ješua poslao u misiju u Jevanđelju po Mateju 10.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 10:1-2

1 Ješua pozva k sebi svojih dvanaest učenika i dade im moć nad nečistim duhovima i da leče svaku bolest i svaku slabost.

2 A ovo su imena dvanaestorice apostola: prvo Simon zvani Petar i njegov brat Andreja; Jakov Zevedejev i njegov brat Jovan;

Danas se često pretpostavlja da se termin apostola odnosi samo na nekoga ko je poslan da propoveda Radosnu Vest. Međutim, tehnički se odnosi na sve koji su poslani da izvrše određeni zadatak (čak i kao poslanici).

NT: 652 apostolos (ap-os'-tol-os); od NT: 649; delegat; posebno, ambasador Evanđelja; zvanično Hristov poverenik ["apostol"] (sa čudesnim silama):

KDŽV - apostol, poslanik, onaj koji je poslan.

To značenje se ogleda u korenu u Strongovom NT: 649, koji govori nekome ko je poslan u misiju.

NT: 649 apostello (ap-os-tel'-lo); od NT: 575 i NT: 4724; izdvojiti, tj. (implikacijom) da se (pravilno, u misiji) pošalju doslovno ili figurativno: KDŽV - ubaciti, poslati (dalje, napred, napolje), staviti [na slobodu].

Ponekad apostole sa autoritetom u Radosnoj Vesti nazivaju autoritativnim apostolima, kako bi se razlikovali između njih i poslanika-apostola. Dobar primer ne-autoritativnih apostola glasnika bili bi tim muža i žene, glasnici Andronika i Junije.

Rimljanima poslanica (Romim) 16:7

7 Pozdravite Andronika i Juniju, moje zemljake i moje zatvorske drugove, koji su zapaženi među apostolima i koji su takođe bili u Mesiji pre mene.

Sada u Delima vidimo kako su apostoli počeli da formiraju globalno sveštenstvo koje će služiti Ješuiinom poretku. Prvo nam je rečeno da su ljudi prodavali svoja imanja i zemlju da bi finansirali rad službe. To su možda bila imanja i zemljišta pored njihovih prebivališta, jer su ljudima još uvek bila potrebna mesta za život. Međutim, poenta je bila da su se ljudi pre odlučivali da pomognu misiju nego da poseduju lično imanje.

Dela apostolska (Ma'asei) 4:34-35

34 U stvari, niko među njima nije bio u oskudici, jer svi koji su posedovali njive ili kuće prodavali su ih i dobijeni novac donosili

35 i stavljali pred noge apostolima, a oni su delili svima koji su imali potrebe.

Sredstva su takođe raspodeljena svima koji su imali potrebe. Ako smo voljni da prihvatimo, ovo je manifestacija treće desetine iz Obnovljenog saveza, koja je izdvojena za siromašne, udovice i siročad. (Više detalja potražite u Vladavini Tore). Međutim, od Helenista (tj. grčkih Jevreja, sličnih reformiranim Jevrejima) stigla je žalba protiv Hebreja (religiozno posmatranih), jer su helenske udovice bile zanemarene u svakodnevnoj raspodeli. Apostoli su rekli da će imenovati sedam ljudi koji će se brinuti o tim stvarima, kako bi mogli ostati usredsređeni na poučavanje Elohimove reči.

Dela apostolska (Ma'asei) 6:1-6

1 A u te dane, kada se povećavao broj učenika, pojavili su se Heleni koji su se žalili na Hebreje, jer su njihove udovice bile zapostavljene prilikom svakodnevne raspodele hrane.

2 Zato su dvanaestorica pozvali k sebi mnoštvo učenika i rekli: „Nije poželjno da ostavimo Elohimovu reč kako bismo servirali stolove.

3 Zato, braćo, pronađite među sobom sedam ljudi na dobrom glasu, koji su puni Odvojenog (Svetog) Duha i mudrosti, pa da njih postavimo nad ovim poslom,

4 a mi ćemo se neprestano predavati molitvi i poučavanju Elohimove reči.”

5 Taj se predlog dopao celom mnoštvu, pa su izabrali Stefana, čoveka punog vere i Odvojenog

Duha, zatim Filipa, Prohora, Nikanora, Timona, Parmena i Nikolu, prozelita iz Antiohije.

6 Postavili su ih pred apostole, a oni su se pomolili, a zatim položili ruke na njih.

Dakle, sada kada je postojalo služenje reči Elohimovoj i služba siromašnima, vera se mogla širiti i globalno. Primitite, dakle, kako se u Delima apostolskim, poglavlje 9, Šaul obratio.

Dela apostolska (Ma'asei) 9:3-5

3 Kad se na svom putu približio Damasku, odjednom ga je obasjala svetlost s neba,

4 pa je pao na zemlju i začuo glas koji mu se obratio: „Šaule, Šaule, zašto me progoniš?”

5 A on je upitao: „Ko si ti, Gospodaru?” A Gospodar reče: „Ja sam Ješua, koga ti progoniš.

Teško ti je ritati se protiv bodila (štap za stoku).

Kroz Dela apostolska, poglavlje 9, Radosna Vest je bila objavljena samo Jevrejima i prozelitima judaizma. Međutim, u Delima apostolskim, poglavlje 10, Jahve je pokazao Petru (Kefi) viziju sa velikim platnom koje se spušta s neba, a koje je bilo ispunjeno nečistim životinjama (simbolika pagana).

Dela apostolska (Ma'asei) 10:9-16

9 Sutradan, dok su bili na putu i približavali se gradu, Kefa (Petar) je oko šestog sata otišao na vrh kuće da se moli.

10 Pošto je ogladneo, hteo je nešto da pojede. Dok su mu pripremali jelo, on je pao u zanos,

11 i video otvoreno nebo i nešto poput velikog platna vezanog za četiri kraja kako silazi na zemlju.

12 U njemu su bile sve vrste četvoronožnih zemaljskih životinja i divljih zveri, gmižućih zemaljskih stvorenja i nebeskih ptica.

13 I jedan glas mu je rekao: „Ustani, Kefa, kolji i jedi!”

14 Ali Kefa je rekao: „Nipošto, Gospodaru, jer nikada nisam jeo ništa pogano i nečisto.”

15 Na to mu je glas opet, po drugi put, rekao: „Ono što je Elohim očistio ne smeš nazivati poganim.”

16 To se ponovilo i treći put, a onda je sve odjednom bilo odneto na nebo.

Dok crkva koristi ovu viziju da kaže da se zakoni o čistoj hrani više ne primenjuju, Kefa (Petar) nam kaže da je pravo značenje da nikoga ne nazivamo poganim ili nečistim čovekom. [Zanimljivo je da, kada je Kefa rekao da je nezakonito da Jevrejini održava prijateljstvo ili ide kod nekog iz drugih naroda, on nije govorio o Mojsijevoj Tori, već o rabinskoj interpretaciji Tore, koja se zavodljivo naziva, "Zakon Tore".]

Dela apostolska (Ma'asei) 10:28

28 Tada im reče: „Dobro znate koliko je nezakonito za Jevreja da održava prijateljstvo ili da ide kod čoveka iz drugog naroda, ali meni je Elohim pokazao da nijednog čoveka ne zovem poganim ili nečistim.

Kefa je poslušao zaposvest Duha da ode u Kornelijevu kuću, i dok je Kefa propovedao, Duh je pao na sve koji su to čuli.

Dela apostolska (Ma'asei) 10:44-45

44 Dok je Kefa (Petar) još govorio o tome, Odvojeni Duh je sišao na sve koji su slušali te reči.

45 I oni koji su bili obrezani i verujući, su bili iznenađeni, kao i mnogi koji su došli sa Kefom (Petrom), jer je dar Odvojenog Duha bio izliven i na narode (ne-Jevreje) takođe.“

Kefini saputnici bili su "obrezani koji su poverovali" da je Ješua Mesija. (Danas se njima nazivaju mesijanski Jevreji i ortodoksni Jevreji koji veruju.) Zašto su se čudili što su Kornelije i njegovi ukućani primili Duh? Da bi odgovorili na to, fariseji se ponekad nazivaju i „obrezanim“. To je zato što veruju da su spašeni poštovanjem naredbe Tore da se fizički obrežu. Međutim, oni takođe veruju da se to mora činiti u skladu sa svim primenljivim rabinskim običajima i odredbama (što u osnovi znači da veruju u potčinjenost rabinskoj vlasti). A prema rabinskim autoritetima, pre nego što se ne-Jevrejini preobrati u judaizam da bi se obrezao, on prvo mora da pohađa časove i prolazi testove, kako bi pokazao da razume rabinsko tumačenje Pisma. Odnosno, veruju da ne-Jevreji mogu da se preobrate u judaizam samo prateći ono što se naziva Giur (Konverzija drugih naroda). Međutim, Kornelije i njegova porodica nisu bili podvrgnuti rabinima, niti su oni pratili Giur proces, ali Jahve je ipak

odlučio da oda počast činjenici da su prihvatili Ješuu kao Mesiju.

Kada se Kefa vratio u Jerusalem, „obrezani koji su poverovali“ (tj. rabinski vernici u Ješuu) prepirali su se sa njim zbog svedočenja ne-Jevrejima.

Dela apostolska (Ma'asei) 11:1-3

1 Apostoli i braća koji su bili u Judeji čuli su da su i ne-Jevreji primili Elohimovu reč.

2 I kad izađe Kefa u Jerusalem, prepirali su se s njim oni koji su bili iz obrezanja,

3 govoreći da je otišao u kuću neobrezanih ljudi i da je jeo s njima.

Kefa (Petar) je od početka objasnio kako mu je Elohim pokazao da ne naziva nijednog čoveka poganim ili nečistim i kako je Jahve izlio Duh na Kornelija i njegove ukućane, iako oni nisu bili podvrgnuti rabinskom autoritetu. Tada su obrezani koji su poverovali shvatili da je Elohim odlučio odobriti ne-Jevrejima pokajanje u život, takođe.

Dela apostolska (Ma'asei) 11:15-18

15 A kad sam počeo da govorim, na njih je sišao Odvojeni (Sveti) Duh baš kao i na nas u početku.

16 Tada sam se setio Gospodarevih reči: 'Jovan (Johan) je uranjao u vodu, a vi ćete biti uronjeni Odvojenim Duhom.'

17 Dakle, ako je Elohim isti dar dao njima kao što ga je dao i nama koji verujemo u Gospodara

Ješuu Mesiju, ko sam ja da bih se opirao Elohimu?"

18 Kad su to čuli, umirili su se i slavili Elohima, govoreći: „Dakle, Elohim je i ne-Jevrejima darovao pokajanje u život.“

Dok se Radosna Vest prvo propovedala Jevrejima posmatračima, a zatim helenizovanim Jevrejima, sada se Dobra Vest propovedala ne-Jevrejima. Fokus je počeo da ide globalno. Pa kada je Jahve izlio svoj Duh na mnoge helenizovane (tj. reformisane) Jevreje u Antiohiji, apostoli su tamo poslali Barnabu (Varnava). Kada je Barnaba bio poslan, to ga je učinilo autoritativnim apostolom.

Dela apostolska (Ma'asei) 11:19-25

19 A oni što su se rasuli zbog progona koji je nastao zbog Stefana, otputovali su sve do Fenikije, Kipra i Antiohije, ali nisu propovedali reč nikome osim Jevrejima.

20 Ali među njima su bili i neki s Kipra i iz Kirene koji, kada su došli u Antiohiju, su razgovarali sa Helenistima, propovedajući o Gospodaru Ješui.

21 A Gospodareva ruka je bila s njima, i mnogi su poverovali i obratili se Gospodaru.

22 Glas o njima došao je do ušiju zajednice u Jerusalimu, pa su poslali Barnabu u Antiohiju.

23 Kad je on stigao i video Elohimovu blagodat, obradovao se i sve ih hrabrio da odlučnim srcem ostanu verni Gospodaru.

24 Jer je on bio dobar čovek, pun Odvojenog Duha i vere. A veliko mnoštvo ljudi je dodano Gospodaru.

25 Zato je otišao u Tars da potraži Šaula.

Kasnije, u Delima, u poglavlju 13, Duh je rekao da su i Šaul (Pavle) i Barnaba poslani kao (autoritativni) apostoli, da služe ne-Jevrejima.

Dela apostolska (Ma'asei) 13:1-3

1 U zajednici u Antiohiji proroci i učitelji bili su: Barnaba, Simeon zvani Niger, Lucije iz Kirene, Manain, koji je odgojen s tetarhom Irodom, i Šaul.

2 Dok su jednom obavljali službu Gospodaru i postili, Odvojeni Duh je rekao: „Odvojte mi Barnabu i Šaula za delo na koje Sam ih pozvao.”

3 Zatim su postili i molili se, i potom položili ruke na njih i poslali ih.

Dok se bavimo ovom temom, trebali bismo naglasiti da su neki (pogrešno) naučeni, da je tada postojalo samo 12 autoritativnih apostola (i da ih više nije bilo). To je učenje očigledno pogrešno, jer je Duh poslao Šaula i Barnabu kao autoritativne apostole u Delima apostolskim 13. Dalje, u Prvoj poslanici Solunjanima, Silvan i Timotej se spominju kao autoritativni apostoli. Stih 1:1 ih navodi kao autore poslanice.

Prva poslanica Solunjanima (Thessaloniquim Aleph) 1:1

1 Pavle, Silvan i Timotej solunskoj zajednici, u Elohimu Ocu i Gospodaru Ješui Mesiji: Naklonost vama i mir od Elohima, našeg Oca, i Gospodara Ješue Mesije.

Tada su u Prvoj poslanici Solunjanima 2:6 identifikovani kao Mesijini apostoli.

Prva poslanica Solunjanima (Thessaloniquim Aleph) 2:6

6 I nismo tražili slavu od ljudi - ni od vas, ni od drugih - iako smo vam kao Mesijini apostoli možda mogli postavljati zahteve.

Iako nikada nije bilo više od 12 apostola pre Ješuinog uzlaska na nebo (tj. apostola pozvanih pre Ješuinog uzlaska na nebo), trebalo bi očekivati da ćemo videti mnogo apostola posle uzlaska, jer je dar apostolstva jedan od darova koje je sam Ješua dao, kako bi Njegovi sveci mogli da budu opremljeni za službe i da se Njegovo globalno carstvo ujedini. Ovi darovi su trebali da traju dok ne postignemo jedinstvo vere i budemo savršeni ljudi. Pošto još nismo savršeni, a pošto naše telo još nije ujedinjeno, ovi darovi su namenjeni i za današnjicu.

Efescima poslanica (Ephesim) 4:11-13

11 I dao je neke da budu apostoli, neke da budu proroci, neke da budu propovednici Dobre Vesti, neke da budu pastiri i učitelji,

12 kako bi usmeravali svete za rad u službi za izgradnju Mesijinog tela,

13 dok svi ne dođemo u jedinstvo vere i poznanja Sina Elohimovog, do savršenog čoveka, do mere obilja ugleda Mesijinog;

Nadalje, posvećeni apostoli i proroci su govorili da se raduju padu Vavilona (kod 7 trube). S obzirom, da je ovo još jedan budući događaj, trebalo bi očekivati da ćemo u našem pokretu videti preporod apostolskih i proročkih darova, tako da se ovaj stih može ispuniti.

Otkrivenje (Hitgalut) 18:20

20 Radujte se nad njim, O nebesa, i svi vi posvećeni apostoli i proroci, jer mu se Elohim osvetio za vas!"

Međutim, naš cilj nije imati nezavisne apostole, proroke, evanđeliste, pastire i učitelje. Umesto toga, naš cilj je da uspostavimo ispravan poredak među njima, što vodi ka Ješuinom carstvu. Pogledajmo ovaj poredak dok se vraćamo knjizi Dela apostolskih.

Jahve je već pokazao da ne poštuje rabinski proces konverzije ne-Jevreja u Delima apostolskim 10, a Kefa je ranije objasnio situaciju nekolicini obrezanih koji su poverovali. Međutim, ostatak fariseja koji su poverovali očigledno nisu primili poruku, jer su još neki fariseji koji su poverovali došli iz Judeje u Antiohiju, govoreći helenizovanim Jevrejima u Antiohiji da ukoliko se ne pokore rabinskom običaju i nauci o obrezivanju, ne mogu biti spašeni. Ovaj rabinski postupak konverzije

ne-Jevreja ovde se naziva običajem Mošea (Mojsija). Ovo nije Mojsijeva Tora, već običaj i postupak rabina, koji očekuju da ga se svi pridržavaju. Pošto Šaul i Barnaba više nisu verovali u rabinski običaj i tradiciju, to je vodilo „malom rastanku i sporu“, i odlučeno je da oni pođu u Jerusalem, vide apostole i starešine, kako bi bila doneta jedna odluka za sve skupštine širom sveta.

Dela apostolska (Ma'asei) 15:1-2

1 Neki ljudi su došli iz Judeje i učili braću: „Ako se ne obrežete po [rabinskom] Mojsijevom zakonu, ne možete se spasti.”

2 A kad je između njih i Šaula i Barnabe nastala velika rasprava i prepirka, odredili su da Šaul i Barnaba i još neki od njih odu k apostolima i starešinama u Jerusalem, povodom tog pitanja.

Potrebno je nekoliko sedmica da se penjete pešice iz Antiohije do Jerusalem, a u stara vremena putovanje je moglo biti i opasno. Često je bilo razbojnika i lopova, a ipak, Šaul (Pavle) i Barnaba su očigledno smatrali da je to vredno putovanja. To je sigurno zato što su razumeli da mora postojati jedna doktrina, ili će se Ješuiino telo razdvojiti.

Dela apostolska (Ma'asei) 15:4-5

4 Kad su stigli u Jerusalem, ljubazno ih je primila zajednica i apostoli i starešine, a oni su ih izvestili šta je sve Elohim preko njih učinio.

5 Ali neki iz farisejske sekte, koji su poverovali, ustali su sa svojih mesta i rekli: „Trebalo ih obrezati i obavezati ih da drže Mojsijev zakon.”

Primitite kako je redosled koji su predložili fariseji koji su poverovali isti kao redosled rabinskog procesa konverzije ne-Jevreja (Giur). Prvo, preobraćenici moraju da nauče rabinsko tumačenje Tore. Tada ih treba fizički obrezati (u skladu s takozvanim Mojsijevim običajem), a zatim mogu držati Toru (prema rabinskom tumačenju).

Veliki problem sa farisejskim argumentom je taj što rabinski poredak potiče od levitskog reda (za koji je Ješua poslan da ga zameni). Nakon što je došlo do "duge rasprave", Kefa je ustao rekavši da ga je Jahve izabrao da ne-Jevrejima prenosi Dobru Vest. Na nove obraćenike on nije stavio nikakav oblik rabinskog autoriteta, a ipak im je Jahve dao Duh, pa zašto su onda rabini pokušavali da stave jaram rabinskog autoriteta na vrat novih vernika? Napokon, apostoli su se takođe nadali da će ih spasiti Jahvina naklonost (pre nego poslušnost rabinskoj tradiciji).

Dela apostolska (Ma'asei) 15:6-11

6 Na to su se apostoli i starešine okupili da razmotre to pitanje.

7 Nakon duge rasprave, Kefa (Petar) je ustao i rekao im: „Ljudi, braćo, dobro znate da me je Elohim od prvih dana izabrao između vas, da iz mojih usta ne-Jevreji čuju reči Dobre Vesti i poveruju.

8 I Elohim, koji poznaje srca, posvedočio je davši im Odvojeni (Sveti) Duh kao i nama.

9 On nije napravio nikakvu razliku između nas i njih, nego je verom očistio njihova srca.

10 Zašto sada iskušavate Elohima stavljajući učenicima na vrat jaram [rabinske tradicije] koji ni naši praočevi ni mi nismo mogli nositi?

11 Nego verujemo da ćemo biti spaseni po blagodati Gospodara Ješue Mesije, isto kao i oni.”

Tada su Šaul i Barnaba povezali sva čuda koja je Elohim činio među ne-Jevrejima (iako oni nisu bili podvrgnuti rabinskom autoritetu).

Dela apostolska (Ma'asei) 15:12

12 Tada se celo mnoštvo utišalo i slušalo kako Barnaba i Šaul pričaju o mnogim čudima i znakovima koja je Elohim preko njih činio među ne-Jevrejima.

Jakov je tada rekao da je procenio da oni ne bi trebali da "muče" povratnike ne-Jevreje stavljanjem jarma rabinskog autoriteta na njih, već da bi mogli ući u skupštine uzdržavajući se od četiri stvari za koje Jahve spreman da pojedinca "istrebi" iz naroda (koje su idolopoklonstvo, seksualni nemoral, zadavljeno (ili nečisto) meso i krv). Jakov je ocenio da ako se ne-Jevreji počnu uzdržavati od ove četiri stvari, tada bi mogli ući u sinagoge, gde se Mojsijeva Tora čita naglas svake sedmice, od davnina. Dakle, umesto da započinjju s predavanjima i pokore se rabinskom autoritetu, Jevreji povratnici i Efremi vraćali bi se u sklad sa Jahvinom rečju prirodnije i bez potrebe da im se nameće ili ubacuje rabinska tradicija u Melhisedekov poredak.

Dela apostolska (Ma'asei) 15:13-21

13 Kad su završili s govorom, Jakov je rekao: „Ljudi, braćo, saslušajte me.

14 Simon je detaljno ispričao kako je Elohim prvi put pogledao na ne-Jevreje da iz njih izabere narod za Svoje ime.

15 S tim se slažu i reči Proroka, kao što je napisano:

16 'Posle toga ću se vratiti i opet ću izgraditi Davidovu kolibu koja je pala. Opet ću izgraditi njene ruševine i opet ću je podići,

17 da bi preostali ljudi tražili Jahvu, zajedno sa svim ne-Jevrejima, koji se nazivaju Mojim imenom, govori Jahve, koji čini sve to.

18 Poznata su Elohimu sva Njegova dela od večnosti.'

19 Zato ja prosuđujem [tj. odlučujem] da ne treba stvarati neprilike onima među ne-Jevrejima, koji se okrenu Elohimu,

20 nego im treba napisati da se uzdržavaju od onoga što je onečišćeno idolima, od bluda, od udavljenoga i od krvi.

21 Jer Mojsije kroz mnoge generacije po gradovima ima one koji ga propovedaju, čitaju se spisi svakog Šabata u sinagogama.”

Jakovljeva upotreba reči prosuđujem u stihu 19 je važna. Verzija Kralja Džejmsa to predstavlja kao "presudu". To bi se takođe moglo prevoditi kao „pravilo“.

Dela apostolska (Ma'asei) 15:19 KDŽV

19 Stoga je moja presuda da ne stvaramo neprilike onima, koji su među ne-Jevrejima okrenuti ka Elohimu:

Ono što moramo zapamtiti je da su apostoli upravo izašli iz rabinskog judaizma (ili su možda bili u poslednjim fazama toga). U rabinskom judaizmu, o stvarima se odlučuje sazivanjem saveta ili suda, koji se često naziva beit din ili domom suda. U svakom takvom savetu ili sudu mora postojati red i vođa. U većem sudu (poput Sinedriona) vođu često nazivaju nasi ("nah-see"), što znači predsednik ili princ. Stoga, kada je Jakov rekao da je prosudio, to je značilo da donosi odluku (ili kaznu) saveta.

I šta je bilo presuda Jerusalimskog saveta? Jakov je rekao da ne-Jevreji ne trebaju da prihvate rabinski jaram prateći Giur proces. Umesto toga, jednostavno su se morali uzdržati od četiri stvari koje u Tori nose smrtnu kaznu. Tada bi im moglo biti dozvoljeno da uđu u lokalne sinagoge, gde su mogli čuti propovedanje Mojsijeve Tore. Na taj način su mogli naučiti da drže Toru vremenom, kao što ih je Duh vodio, a da pritom ne moraju da prime rabinski jaram.

Ova odluka je trajala sve dok rabini nisu uključili Birkhat HaMinim (prokletstvo nad vernicima u Ješuu) u njihovim službama u sinagogama krajem prvog veka. Nakon toga, nazarećani su proterani iz rabinskih sinagoga i morali su da osnuju sopstvene domove za obožavanje. Međutim, početna tačka za ulazak u

bogoslužjenje je ostala ista. Moramo se suzdržati od stvari koje su zagađene idolima, seksualnog nemoralna, zadavljenog mesa i krvi. Tada možemo ući u skupštine i učestvovati u bliskom zajedništvu.

Jerusalimski savet je služio i kao prva instanca onoga što Šaul naziva temeljem apostola i proroka. Budući da se globalno jedinstvo može dogoditi samo kada postoji doktrinarno jedinstvo, to je temelj na kojem se mora graditi Ješuin globalni dom obožavanja.

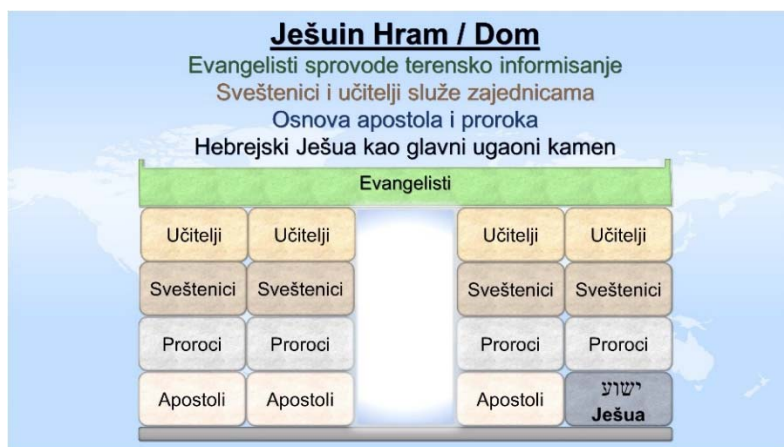
Efescima poslanica (Ephesim) 2:19-22

19 Dakle, više niste stranci ni došljaci, nego ste sugrađani svetih i članova porodice Elohima,

20 sagrađeni na temelju apostola i proroka, a ugaoni kamen temeljac je sam Ješua Mesija.

21 U kome je cela građevina skladno povezana i izrasta u posvećeni hram u Gospodaru,

22 u kome se i vi takođe izgrađujete zajedno za mesto prebivanja Elohima u Duhu.

Možda ovaj duhovni hram možemo vizualizovati kao što je na gornjoj slici.

Svi su Leviti i sveštenici u levitskom redu imali svoje posebne zadatke, ali ipak su morali raditi zajedno, ili u suprotnom hram ne bi funkcionisao. Deseci i ponude morale su se prikupiti do centralne tačke i distribuirati se pošteno, tako da je svako mogao sebi priuštiti da ostane skoncentrisan na svoj posao. Samo radeći kao tim pod vođstvom bili su u mogućnosti da stvore mesto, gde su ljudi mogli da dođu i obožavaju.

Slično tome, u Melhisedekovom poretku svi apostoli, proroci, evanđelisti, pastiri i učitelji imaju svoje posebne zadatke, a ipak moraju raditi zajedno, ili Ješuin globalno carstvo neće biti uspostavljeno. U nastavku ove knjige videćemo sistem za desetke i prinose, tako da svi Ješui službenici budu u stanju da ostanu usredsređeni na svoj posao. Videćemo i kako treba da rade zajedno kao tim pod vođstvom, tako da zajedno mogu da stvore mesto gde Ješuin narod može da dođe i obožava.

Ješuin Isceljujući Hod

U Nazarećanskom Izraelu smo videli da se nakon vladavine cara Solomona narod Izraela podelio na dva dela. Deset severnih plemena zvali su se Izraelovim domom (ili Efraimom), dok su se dva južna plemena nazivala domom Jude. Ezekiel je rekao da će zbog svog bezakonja, Efraim otići u zarobljeništvo u Asiriju na 390 godina.

Knjiga proroka Ezekielia (Yehezqē) 4:4-5

4 Tada leži na svoju levu stranu i stavi na nju bezakonje Izraelovog doma. Koliko dana budeš ležao na njoj, toliko dugo ćeš nositi njihovo bezakonje.

5 Jer Ja polažem na tebe njihove godine bezakonja, prema broju dana, tristo i devedeset dana, tako ćeš nositi bezakonje doma Izraelovog.

Međutim, na kraju 390 godina, severni dom Izraela nije se pokajao, pa je zato asirsko zarobljeništvo produženo sedam puta, u skladu sa Levitima 26.

Treća knjiga Mojsijeva (Vayiqra) 26:18

18 I nakon svega ovoga, ako Me ne budete slušali, onda ću vas sedam puta više kazniti za vaše grehe.

Ako pomnožimo Efraimovih 390 godina zatočeništva sa 7, nova kazna je oko 2.730 godina zatočeništva. Ako

dodamo tih 2.730 godina za vreme početka zatočeništva (oko 732 godine p.n.e.), dobićemo novi krajnji datum otprilike 1998. godine. Nije iznenađujuće, ovo je trenutak kada se pokret Efremita počeo pojavljivati na svetskoj sceni.

Dolazimo do drugog svedočanstva za godinu 1998. ako koristimo princip u Drugoj Petrovoj 3:8, što nam govori da dan u proročanstvu može iznositi hiljadu zemaljskih godina.

Druga Petrova (Kepha Bet) 3:8:

8 Ali ljubljani, ne zaboravljajte, da je jedan dan pred Jahvom kao hiljadu godina i hiljadu godina kao jedan dan.

Hošea (Osija) 6:1-2 govori o vremenu posle dva proročka dana (ili 2.000 godina) kada će se severni dom Izraela vratiti Elohimu i tako biti oživljen kao narod.

Knjiga proroka Osije (Hoshea) 6:1-2:

1 „Dođite, vratimo se Jahvi, jer nas je On rastrgao, ali će nas i izlečiti. On nas je udarao, On će i zaviti naše rane.

2 Posle dva dana On će nas oživeti; Trećeg dana podiće nas da bismo živeli pred Njegovim očima.

Istoričari se ne slažu sa tačnom godinom rođenja Ješue, ali većina istoričara smatra da je to bilo između 0 i 4 godine p.n.e.. Kada dodamo dve hiljade godina na 0-4 godinu p.n.e., dolazimo do 1996-2000 godine n.e.,

što se poklapa sa procenom iz Ezekielia 4. o 1998 godini.

To nam sada pomaže da shvatimo da postoje dve Jude u proročanstvu. U Drugoj Carevima 18:13, rečeno nam je da je asirski car Senahirim uzeo u zarobljeništvo severnih deset plemena, a on je uzeo i sve utvrđene gradove (vojne tvrđave) Judeje, i zbog toga su mnogi Jevreji takođe poslani u zarobljeništvo u Asiriju (zajedno sa deset severnih plemena). Mogli bismo ih nazvati asirskom dijasporom Jevreja (da ih razlikujemo od onih koji nisu ušli u asirsku dijasporu).

Druga carevima (Melachim Bet) 18:13

13 Četrnaeste godine vladanja Jezekije, Senahirim, car Asirije, došao je na sve utvrđene gradove u Judi i osvojio ih.

Zatim je nakon još 136 godina (oko 586. godine p.n.e.) Judin dom otišao u zarobljeništvo u Vavilon, gde su se dogodile velike promene u jevrejskoj veri. Kad je Juda ušla u Vavilon, imala je levitsko sveštenstvo, a kad je izašla iz Vavilona, imala je rabinsko sveštenstvo. Nasuprot levitskom poretku (koji je razumeo da je njihova dužnost podučavati Jahvinu Toru), rabinski poredak je verovao da im je Jahve dao ovlašćenje da uspostave sopstvenu Toru u svakoj generaciji, iako to krši Jahvinu Toru.

Peta knjiga Mojsijeva (Devarim) 12:32

32 Šta god da vam Ja zapovedam, budite pažljivi da se toga pridržavate, nemojte tome ništa

dodavati, niti od toga bilo šta oduzimati.

Pošto rabini nisu poštovali Jahvinu Toru (i nazivajući to što poštuju Torom), šta bi Jahve trebao da učini? Rimska crkva (pogrešno) nam govori da je Jahve poslao Ješuu da ukine Toru i zameni Jevreje crkvom ne-Jevreja. Međutim, kao što smo videli u Nazarećanskom Izraelu, Ješua nije tražio zamenu Jevreja ili judaizma. Umesto toga, Ješua je želeo da zameni rabinski red svojim obnovljenim Melhisedekovim redom. Zatim je poslao Svoje obnovljeno melhisedekijansko sveštenstvo u svet da pronade i sabere izgubljene ovce Izraelovog doma (Efraim).

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 15:24

24 A On im odgovori: „Ja sam poslan samo izgubljenim ovcima doma Izraelovog.”

Ješuinu obnovljeno sveštenstvo je služilo da ide u sve narode, stvara učenike i uči ih da se pokore svim stvarima koje je Ješua naredio.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 28:19-20

"19 Zato idite i naučite sve narode, uranjajući ih u ime Oca i Sina i Odvojenog Duha,
20 i učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio. I evo, Ja sam uvek sa vama, sve do svršetka ovog doba. Amein.”

I ne samo da trebamo kao Ješui učenci vršiti sve ono što je Ješua naredio, već takođe trebamo i da Ga oponašamo i druge podučimo da rade isto.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph) 11:1
1 Oponašajte me, kao što i ja oponašam Mesiju.

Jovan (Johanani) nam kaže da ako živimo u Ješui, onda bismo morali hoditi čak i onako kako je On hodio.

Prva Jovanova poslanica (Yochanan Aleph) 2:6
6 Onaj ko kaže da prebiva u Njemu, dužan je da i sam hodi kao što je i On hodio.

Jevreji imaju tradiciju da oponašaju svoje velike ljude. „Hoditi kako je On hodio“ hebrejski je ustaljeni izraz, koji znači da bismo trebali praktikovati istu veru koju je Ješua praktikovao (do poslednjeg detalja). To je ono što znači pomiriti se sa Elohimom tako što ćemo se pomiriti sa ličnošću Ješue. Pomirujući se s Njim mi se mirimo sa svima.

Druga poslanica Korinćanima (Qorintim Bet) 5:18
18 A sve je od Elohima, koji nas je pomirio sa Sobom kroz Ješuu Mesiju i dao nam službu pomirenja,
19 da objavljujemo da je Elohim bio u Mesiji i pomirio svet sa Sobom, ne računajući im njihove prestupe, i obavezao nas na reč pomirenja.

Da bismo se pomirili sa Ješui i hodili kako je On hodio, moramo videti da li Ješua još uvek praktikuje judaizam. Postoje mnoga svedočanstva o svemu ovome u Obnovljenom Savezu. Na primer, u Marku 11: 25-26, Ješua kaže da kad smo u molitvi trebamo oprostiti drugima njihove prestupe, da bi nam takođe bilo oprošteno.

Ješua je komentarisao Amidu, odnosno jevrejsku stojeću molitvu, koja je centralni deo gotovo svake jevrejske ritualne službe bogoslužjenja. U Amidi se moli za oprostjenje, a ovde Ješua kaže da ako želimo da nam Elohim oprost, onda moramo i mi oprostiti drugima.

Istorija nam takođe govori da su Jevreji u Ješui doba nosili i tefilin (filakterije) i cicit (rese). Treba napomenuti da Ješua nikada nije rekao da se ne nosi tefilin ili cicit. Umesto toga, kritikovao je one koji su napravili posebne kaiševe za svoj tefilin (da bi ih videli drugi muškarci), a takođe i one koji su produžili svoje cicite, tako da se vuku po zemlji (kao što to i danas rade neki ortodoksni jevrejski muškarci).

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 23:5
5 Ali sva svoja dela čine da bi ih ljudi videli.
Proširuju svoje filakterije i produžuju krajeve [tj. produžuju rese] na odeći.

A ako želimo oponašati Ješuin hod kao sredstvo pomirenja, trebalo bi primetiti da je Ješuin običaj bio da ide u sinagogu na Šabat.

Jevanđelje po Luki (Luqa) 4:16

16 Tako je došao u Nazaret, gde je odrastao. I po Njegovom običaju, na Šabat je ušao u sinagogu i ustao da čita.

U judaizmu se smatra čašću stajati pred saborom i čitati Pismo, a na njega su pozvani samo oni sa dobrim ugledom. To nam govori da je Ješua bio uvažavani član u svojoj sinagogi. A ako je Ješua bio uvažavani član u svojoj sinagogi, to je onda i naš ideal.

Ponekad Efremiti ne veruju jevrejskoj sinagogi, možda zato što ne mogu uočiti koji delovi judaizma nastavljaju stil obožavanja naših praočeva (koji je postojao pre Vavilona), a koji delovi su stvoreni u Vavilonu. Međutim, Šaul nam kaže da je bogoslužjenje (i stil sinagoge) bila jedna od stvari koje je Juda dobila da održava dok su Efremiti bili rasejani u drugim narodima.

Rimljanima poslanica (Romim) 9:4-5

4 Oni su Izraelci, koje je Jahve usvojio i njima pripadaju slava, savezi, Tora i služba [obožavanja] Elohimu i obećanja;

5 od kojih su praočevi, i od kojih po telu Mesija dođe, koji je iznad svega, večno blagoslovljeni Elohim. Amein.

Sledećim Ješuinim oblikom bogoslužjenja možemo zaustaviti mnoge nekorektne interpretacije koje prožimaju rabinski judaizam i hrišćanstvo. Ali kakve nekorektne interpretacije?

U Nazarećanskom Izraelu videli smo da su učenici nastavljali da prinose životinjske žrtve sve dok je hram postojao. To znamo jer u Apostolskim delima 21 postoji razgovor između Jakova i Šaula (Pavla) u kojem Jakov govori Šaulu da plati 15 životinjskih žrtava potrebnih za odvajanje nazirejskog zaveta za sebe i još četiri čoveka. Pet od ovih životinjskih žrtava bilo je za greh (Brojevi 6:14). Ovim je Jakov rekao da će "svi znati" da je i Šaul takođe uredno hodio i držao celu Toru.

Apostolska dela (Ma'asei) 21:23-24

23 Zato učini ovo što ti kažemo: Imamo četiri čoveka koji su [takođe] pod [nazirejskim] zavetom.

24 Povedi te ljude, očisti se s njima i plati za njih da obriju glavu - i tako će svi da znaju da one stvari o kojima su bili obavešteni o tebi [učenju protiv Tore] nisu ništa, nego da i ti hodiš uredno i da držiš Toru.

U prvom veku je bilo progona. Iako je ponekad bilo moguće da učenici uđu u hram, u drugim situacijama to nije bio slučaj. Apostol Jakov je, kako kaže izveštaj, ubijen 62. godine n.e. kada su ga bacili sa hrama, kamenovali i potom dokrajčili batinanjem.

Oni su otišli gore i bacili pravednog čoveka i rekli jedni drugima: "Kamenujmo Jakova Pravednog." I počeli su ga kamenovati, jer ga nije usmrtio pad; a on se okrenuo, kleknuo i rekao: "Ja Te molim, Gospode Bože, Oče naš, oprosti im, jer oni ne znaju šta čine." I dok su ga kamenovali, jedan od sveštenika od sinova

Rehaba, sin Rehabita, koje spominje prorok Jeremija, povika govoreći: "Prestanite, šta radite? Pravednik se moli za vas." A jedan od njih, koji je bio puniji, uzeo je batinu sa kojom se istresa odeća, i udario pravednog čoveka po glavi. I tako je on pretrpeo teške patnje. I sahranili su ga na licu mesta, kod hrama, a njegov spomenik i dalje ima ostatke pored hrama. (Euzebij, crkvena istorija, citirajući Hegezipa, 2.23.4.10-18)

Osam godina kasnije (70. godine n.e.) kada su Rimljani uništili hram, učenici su pobjegli u Pelu. Nakon ovoga nazarećani više nisu bili povezani sa Judinim domom putem hramske službe, ali su još uvek mogli ući u sinagoge sve dok Birkat HaMinim nije osnovan oko 80-90. godine n.e.. Birkat HaMinim je prokletstvo nad vernicima u Ješuu. Prvobitno je napisan za nazarećane i sve ostale slične frakcije (minim), ali je jezik kasnije promenjen da bi se kasnije čitalo kao klevetnici (l'malshinim). Međutim, namera da se proklinju vernici u Ješuu je vrlo jasna. Ovo prokletstvo se izgovara tri puta dnevno od strane ortodoksnih Jevreja, kao što piše u članu 12 Amide (Stojeće molitve). Prvo pročitajmo modifikovanu verziju (za klevetnike).

Ortodoksna Amida (Stojeća molitva) Blagoslov
12

12 A za klevetnike [l'malshinim] neka ne bude nade, i neka sve zlo u trenu bude uništeno i svi Tvoji neprijatelji budu brzo srušeni; a zle pojedince iskoreni i razbij, i uništi i ponizi uskoro u našim danima. Blagosloven da si, Adonaj, koji rušiš neprijatelje i ponižavaš grešnike.

U Berahotu 28b-29a, Vavilonskom Talmudu piše da u svom izvornom obliku Birkat HaMinim se nije odnosio na l'malshinim (klevetnike), već na l'minim (sekte, a naročito nazarećane). (Brojevi su fusnote.)

Traktat 28b: Ovih osamnaest [blagoslova] je u stvari devetnaest? R. Levi je rekao: Blagoslov koji se odnosi na Minim 18 uspostavljen je u Jabnehu.¹⁹ Čemu je to trebalo da odgovara? R. Levi je rekao: Po mišljenju R. Hilela, sina R. Samuela b. Nahmanija, 20 Bog Slave gromova; 21 po mišljenju R. Tanhuma, reč Jedan 22 u Shemi; po mišljenju R. Tanuma citirajući R. Jošuu b. Levija do malih pršljenova na kičmenom stubu.

Naši rabini su podučavali: Simeon ha-Pakuli 23 priredio je osamnaest blagoslova kako bi bio pred Rabanom Gamalielom u Jabnehu. Rekao je Raban Gamaliel mudracima: 24 Da li neko od vas može sastaviti blagoslov koji se odnosi na Minim-e (sekte)? 25 Samuel Mali ustao je i sastavio ga. Sledeće godine 26 on je zaboravio Traktat 29a: i dva ili tri sata je pokušavao da ga se priseti, i oni ga nisu sklonili. 1 Zašto ga nisu sklonili videvši da je Rab Juda rekao u ime Raba: Ako je čitalac pogrešio u bilo kom drugom blagoslovu, ne treba ga skloniti, ali ako je blagoslov za Minim (sekta), on treba da se ukloni, jer sumnjamo u njega da je Min (sektaš)? (Vavilonski Talmud, Berahot 28b29a)

Nakon uništenja hrama, nazarećani više nisu bili vezani za judaizam kroz hramsku službu. Nakon toga, Birkat HaMinim je efektivno zavukao klin između svakog ko veruje u Ješuu i ostatka judaizma. Od tog trenutka vera u Ješuu razvela se od judaizma i vezala se pre svega za Efraimov Dom, za koji je Ješua rekao da je i Sam poslan.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 15:24

24 A On im odgovori: „Ja sam poslan samo izgnanim ovčama doma Izraelovog.”

Dakle, oni koji pripadaju domu Izraelovom, koji žele da praktikuju Ješuin melhisedekijanski judaizam, treba da mole Amidu, izostavljajući Blagoslov 12. A ako to znači da nismo dobrodošli u sinagogi, onda je naša alternativa da podignemo naše zajednice. A kako se to radi, kao i organizaciona struktura unutar i među zajednicama je tema sledećeg poglavlja. Ono što ćemo videti je da ako svi odradimo svoj deo hođenja, na onaj način kako je Ješua hodio sa disciplinom, ne samo da ćemo zaobići nekorektnosti rabinskog judaizma i crkve, već će to izlečiti i naš narod i doneti pomirenje sa Elohimom.

Globalni Melhisedekijanski Poredak

U ranijim poglavljima videli smo da je Ješua došao da zameni pokvareni rabinski poredak obnovljenim poretkom Melhisedeka. Videli smo i kako je Duh poslao Šaula i Barnabu da propovedaju o Ješui ne-Jevrejskim povratnicima Efremcima. U Delima 15 je odlučeno da kada se ne-Jevrejski Efremci slože da se uzdržavaju od četiri gadosti, mogu da dolaze u jevrejske sinagoge u svojim gradovima, gde bi mogli čuti Mojsijevu Toru koja se propoveda na Šabat. To je podrazumevalo da je prisustvovanje službi u sinagogi trebalo da bude redovan deo njihovog življenja (baš kao što je to bio Ješuin običaj za vreme Njegovog života).

Dela apostolska (Ma'asei) 15:19-21

19 "Zato smatram da ne treba stvarati neprilike onima iz drugih naroda koji se vraćaju Elohimu [govoreći im da slede rabinski proces obraćenja ne-Jevreja],

20 nego im treba napisati da se uzdržavaju od onoga što je onečišćeno idolima, od bluda, od udavljenoga i od krvi."

21 Jer Mojsije od drevnih vremena ima po gradovima one koji ga propovedaju, jer se njegovi spisi svakog Šabata naglas čitaju u sinagogama."

Nakon što su nazarećani izbačeni iz sinagoga nametanjem Birkat HaMinima, morali su da formiraju sopstvene zajednice. Ono što trebamo videti u ovom

poglavlju je kako se te zajednice trebaju oformiti i voditi prema Melhisedekovom uređenju.

U Efescima 4, sam Ješua nam daje pet darova za službu. U Efescima 4 daje nam se do znanja da Ješua očekuje da koristimo ove darove za službu za objedinjavanje i izgradnju našeg tela i da postanemo sličniji Njemu.

Efescima poslanica (Ephesim) 4:11-16

"11 I dao je neke da budu apostoli, neke da budu proroci, neke da budu propovednici dobre vesti, neke da budu pastiri i učitelji,

12 kako bi usmeravali svete, kako bi služili i kako bi izgrađivali Mesijino telo,

13 dok ne dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanja Sina Elohimovog, u čoveka savršena, u meru rasta punoće Mesijine;

14 da više ne budemo mala deca koju kao da bacaju talasi i koju tamo-amo nosi svaki vetar učenja, jer slušaju ljude koji se služe prevarom i koji ih lukavo dovode u zabludu.

15 Nego, govoreći istinu u svemu, ljubavljju uzrastimo do zrelosti da budemo poput Njega koji je poglavar, a to je Mesija,

16 iz koga je celo telo sastavljeno zajedno i objedinjeno kroz spojeve koji ga opslužuju u skladu sa delovanjem u meri svakog dela, čineći da telo raste na poučavanju sebe u ljubavi."

Stih 13 kaže da se trebamo organizovati u skladu sa tim darovima sve dok ne postignemo jedinstvo vere u

ljubav, i dok svi ne postanemo savršeni ljudi (tj. poput Ješue). Pošto naše telo trenutno nije ujedinjeno i budući da smo i sami daleko od savršenog (i kao pojedinci, i kao telo), još uvek bi trebalo da se oplemenjujemo tim petostrukim darovima za službu.

Kada govorimo o ovim petostrukim darovima za službu kao usavršavanju, treba napomenuti da postoji i specifičan način na koji ovi darovi rade zajedno. U poslanici Efescima, poglavlje 2, nam se govori o tome da je živi hram trebalo da bude izgrađen na onome što se naziva temeljem apostola i proroka.

Efescima poslanica (Ephesim) 2:19-22

19 Dakle, više niste stranci ni došljaci, nego ste sugrađani svetih i članova porodice Elohima,

20 sagrađeni na temelju apostola i proroka, a ugaoni kamen temeljac je sam Ješua Mesija.

21 U kome je cela građevina skladno povezana i izrasta u posvećeni hram u Gospodaru,

22 u kome se i vi takođe izgrađujete zajedno za mesto prebivanja Elohima u Duhu.

To znači da apostoli i proroci igraju posebnu temeljnu ulogu u uspostavljanju doktrine. Primer toga smo već videli u Delima 15, gde se osnova apostola i proroka sastala da bi odlučila o teškom teološkom pitanju, kao odbor apostola i starešina.

Dela apostolska (Ma'asei) 15:6:

6 Na to su se apostoli i starešine okupili da razmotre to pitanje.

Razlog za zasedanje veća u Delima apostolskim, glava 15 je bilo teško teološko pitanje, kako se Ješuiino telo ne bi podelilo. Kao što smo videli u Nazarećanskom Izraelu, društvo verujućih istomišljenika se po Pismu (Svetom Pismu) klasifikuje kao narod. Da je postojalo više zvaničnih društava verujućih istomišljenika, postojala bi dva naroda i oni bi se razdvojili. To je baš kao što se danas rabinski mesijanski Jevreji ne mešaju sa nazarećanima (nego su dva odvojena naroda).

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 12:25

25 Ali, Ješua je znao šta misle pa im reče: „Opusteće svako carstvo koje je protiv sebe podeljeno, i neće opstati nijedan grad ili dom koji je protiv sebe podeljen.

Ali ako moramo imati jednu doktrinu da bismo se ujedinili, to mora biti i Elohimova doktrina, ili nećemo moći da uđemo u jedinstvo s Njim.

Knjiga proroka Amosa (Amos) 3:3

3 Mogu li dvoje hodati zajedno, a da se najpre ne usaglase?

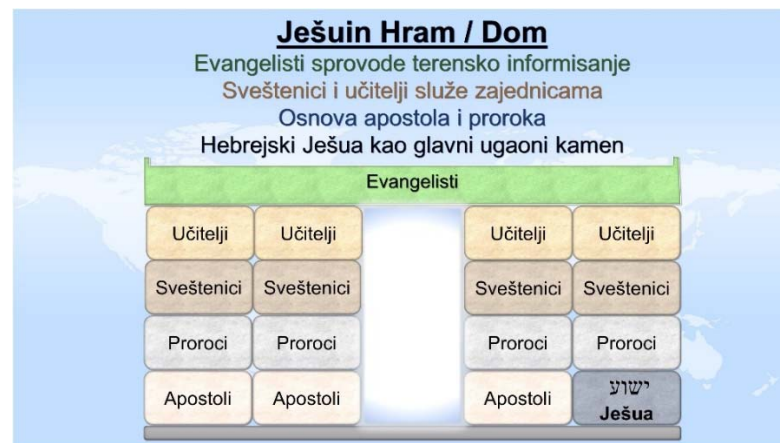
Dakle, ako mora postojati samo jedna doktrina, i ako to mora biti Elohimova doktrina, onda veće koje uspostavlja tu doktrinu mora biti sastavljeno od onih koji čuju u Duhu i mogu jasno izgovoriti ono što čuju. Kao što pokazujemo u Vladavini Tore, to su apostoli i proroci, jer su apostoli i proroci dve vrste darova koji (po definiciji) čuju u Duhu. (Nije da drugi darovi ne

mogu čuti u Duhu, ali, po definiciji, apostoli i proroci mogu.)

Sada moramo da razumemo kako su darovi za službu (apostoli, proroci, evanđelisti, pastiri i učitelji) povezani sa položajima službe (apostoli/sveštenstvo, starešine, đakoni i narod). Dok bilo ko od nas može imati bilo koje (ili sve) darove (apostol, prorok, evanđelist, pastir ili učitelj), naš položaj službe u telu određuje se pronalaženjem mesta na kojem možemo najbolje služiti. Dakle, jedan čovek sa apostolskim darom može biti pozvan u sveštenstvo (gde bi mogao služiti kao apostol), dok bi drugi čovek sa apostolskim darom mogao da služi kao starešina u zajednici. Apostolski dar ukazuje da može ispuniti vodeću ulogu. On još uvek mora da bude odgovoran apostolskoj osnovi (kao što je Šaul morao da izveštava Jakova u Delima 21), ali može da deluje i bez nadzora tokom određenih vremenskih perioda. U Delima apostolskim 15 ta fraza „apostoli i starešine“ odnosi se na apostole sveštenstva i duhovne starešine (vođe) zajednice.

(Za više informacija o daru proročanstva i slušanju u Duhu, pogledajte „O govoru u jezicima“, u Nazarećanskim studijama Pisma, Svezak 1.)

U Efescima 2:20 se kaže da je Ješua Mesija glavni kamen temeljac ove doktrinarne osnove. Možemo to možda vizualizovati na ovaj način.

Na ovoj slici Ješui pravi apostoli i proroci su u duhovnoj vezi sa Ješuom. To znači da moraju imati duboku vezu sa Ješuom u Duhu (npr., Jovan 15).

Jevanđelje po Jovanu (Yochanan) 15:5

5 Ja sam čokot, a vi ste loze. Ko bude u Meni i Ja u njemu, on donosi mnogo ploda, jer bez Mene ne možete činiti ništa.

Zajedno oni formiraju teološki temelj na kojem se može izgraditi duhovni dom obožavanja. Zato se ostali službenici (evanđelisti, pastiri i učitelji) moraju nadograditi na njihov temelj, a ne postavljati druge temelje.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph) 3:10-15

10 Prema naklonosti Elohimovoj koja mi je ukazana, ja sam, kao mudri glavni graditelj, postavio temelj, a drugi grade na njemu. Ali neka svako pazi kako gradi na njemu.

11 Jer niko ne može da postavi neki drugi temelj osim onoga koji je već postavljen, a to je Ješua Mesija.

12 A ako neko na tom temelju gradi zlatom, srebrom, dragim kamenom, drvetom, senom, slamom,

13 svačije će delo postati jasno; jer će se ono u Dan proglasiti, jer će biti otkriveno vatrom i vatra će ispitati svačije delo, ma koje vrste da je.

14 Ako nečije delo koje je na tom temelju sagrađeno ostane, taj koji ga je sagradio dobiće nagradu.

15 Ako nečije delo izgori, taj će pretrpeti štetu, a on će se spasti, ali ipak kao kroz vatru.

Sa postavljenim teološkim temeljima, Šaul i ostali apostoli mogli su da se fokusiraju na izgradnju zajednica. Zbog toga, kad je Šaul išao na svoja službenička putovanja, ne samo da se sastajao sa ljudima, već je tražio da postavi i duhovne starešine koji bi mogli da vode zajednice u njegovom odsustvu.

Poslanica Titu 1:5 pokazuje nam da je posao svešteništa da kvalifikuju i postavljaju starešine.

Titu poslanica (Titus) 1:5

5 Zbog toga sam te ostavio na Kritu da dovedeš u red ono što je manjkavo i da imenuješ starešine po svim gradovima, kao što sam ti naložio.

Mi ćemo kasnije videti pravila za imenovanje starešina, gde nije potrebno da starešine imaju apostolske ili proročke darove. Lepo je ako ih imaju, ali s obzirom da je većini ljudi potreban evangelizam, sveštenstvo i podučavanje, njihove potrebe mogu se dobro opsluživati ako zajednica ima tri starešine, od kojih je jedan pastir, drugi evanđelista, a treći učitelj.

Postoji najmanje šest nivoa autoriteta i organizacije u Poslanici Titu 1:5. Već smo videli da je Šaul izveštavao o osnovi apostola i starešina (u Delima 15 i Delima 21). Zauzvrat, Šaul je osigurao pokriće za Timoteja, a Timotej je imenovao starešine u svakom gradu. Starešine pružaju pokriće đakonima (sluge zajednice), a sluge zajednice pružaju pokriće za narod. Ovo stvara globalno carstvo za Ješuu.

U sledećem poglavlju ćemo govoriti o kvalifikacijama za starešine i sluge.

Starešine i Sluge Zajednice

Mnogo pre nego što je u Vavilonu stvoren rabinski red, Izraelom su vladali, ne rabini, već najuglednije starešine u svakom gradu. To su često bili uspešniji i bogatiji ljudi, koji su takođe imali i poštovanje ljudi, jer su služili kao dobri duhovni primeri zajednici.

Priče Solomonove (Mishle) 31:23

23 Muž se njen poznaje na vratima gradskim,
kad sedi sa starešinama zemlje svoje.

Starešine bi bukvalno sedele pred kapijama i nadgledale aktivnosti svojih plemena, izražavajući odobrenje ili negodovanje zbog aktivnosti naroda. I, očekivalo se da će narod poštovati i povinovati se odlukama starešina. Ponovljeni zakon (Peta knjiga Mojsijeva) nam čak pokazuje da su starešine služile kao zakoniti sud pravde i da su imali moć nad životom i smrću u svojim opštinama.

Peta knjiga Mojsijeva (Devarim) 19:11-12

11 "Ali ako neko mrzi svog bližnjeg, ako ga vreba i napadne ga, pa ga udari tako da ovaj umre, a onda pobegne u jedan od tih gradova,
12 neka starešine iz njegovog grada pošalju ljude da ga dovedu odande i neka ga predaju u ruke krvnom osvetniku da se pogubi."

U Vavilonu je nastao rabinski poredak. Pošto je bio iskvaren, Ješua je došao da ga svrgne i zameni ga

obnovljenim Melhisedekovim poredkom. Jedna od mnogih dobrih stvari, koju je ovo učinilo, bila je ta što je ovaj poredak, vraćao starije muškarce u njihove zakonite uloge kao uzore i sudije, ako ne u njihovim gradovima u dijaspori, a onda bar u njihovoj duhovnoj porodici u Ješui. (Zbog toga vidimo da našim zajednicama vladaju starešine zajednica, a ne rabini.) Bilo koji brat može dobiti bilo koji od petostrukih darova za službu, ako mu ga Jahve želi podariti. Bilo koji brat može primiti dar apostolstva, proročanstva, evangelizma, pastirstva, učenja ili druge darove koji su korisni u uspostavljanju Ješuinog carstva kome nema kraja. Međutim, među njima se prvo broji apostolski dar.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph) 12:28

28 A koga je zaista postavio Elohim u zajednici: prvo apostole, drugo proroke, treće učitelje, onda one koji čine čuda, zatim one koji imaju dar lečenja, one koji pomažu, one koji su sposobni da upravljaju i one koji govore različitim jezicima.

Jedan od razloga što se apostoli računaju kao prvi, jeste zbog prirode njihovog dara. Pravi apostol sluša u Duhu i ima čisto razumevanje Pisma (a samim tim i doktrine). Zbog toga ga mogu poslati da izvrši bilo koji zadatak koji mu Duh zada.

[Napomena: ako apostol ne može čuti u Duhu (ili misli da može, ali uistinu ne može), ili ako apostol ne pokazuje čisto razumevanje Pisma (ili doktrine),

verovatno je da je on lažni apostol. Lažni apostoli obično uče lažnu doktrinu, a šalje ih neki drugi duh.]

Razdvojimo darove od uloga. Dok su neki apostoli pozvani da služe u odvojenom sveštenstvu, drugi nisu pozvani da služe kao odvojeni sveštenici (i još uvek imaju dar). Ipak, zbog prirode apostolskog dara (koji nije drugačiji od duhovnog generalnog direktora), starešina sa apostolskim darom može osnovati skupštinu i on može voditi zajednicu sve dok se ne nađu kvalifikovane starešine. Iako starešine mogu imati bilo koji (ili sve) dar, samo onaj sa apostolskim darom može sam uspostaviti zajednicu.

Jednom kada se uspostavi skupština, u idealnom slučaju će je voditi tri ili više kvalifikovanih starešina. (Može postojati bilo koji broj starešina, sve dok su zaista kvalifikovani.) Među mnogim kvalifikacijama za starešine je da oni vole i služe Ješuin narod kao što je to i Sam Ješua činio, polažući svoje živote za njih u ljubavi i službi. Sa njihove strane, od mladih se očekuje da se pokore svojim duhovnim starešinama, ponižavajući se da prihvate roditeljsku disciplinu, kako bi ih Elohim mogao u dogledno vreme uzvisiti.

Prva Petrova poslanica (Kepha Aleph) 5:1-7

1 Zato starešine među vama podstičem, jer sam i ja kao i oni starešina i svedok Mesijinog stradanja, a i učesnik u slavi koja će se objaviti:

2 Napasajte Elohimovo stado koje je među vama, služeći mu kao nadglednici - ne na silu, nego dobrovoljno; ne radi nepoštenog dobitka, nego oberučke;

3 ne kao da gospodarite nad onima koji su vam povereni, nego budite primer stadu.

4 A kad se pojavi Vrhovni Pastir, primićete krunu slave, koja nikad neće izbledeti.

5 Tako i vi, mladići, budite pokorni starešinama. Da, svi se pokorite jedni drugima, i obucite se u poniznost, jer se Elohim suprotstavlja ponosnima, a naklonost pokazuje poniznima.

6 Ponizite se, stoga, pod moćnom Elohimovom rukom, da bi vas u dogledno vreme uzvisio,

7 i sve svoje brige bacite na Njega, jer se On brine za vas.

Kao starije plemenske starešine, melhisedekijanske starešine služe kao primer pre svega stadu, ali i onima van zajednice. Moraju znati kako dati dobar primer hodanja u Duhu. I iako ne moraju nužno da znaju sve fine svrhe proročanstva, oni generalno moraju poznavati reč i živeti u reči dovoljno dobro da bi mogli da podstiču, ali i osude one koji joj se suprotstavljaju.

Titu poslanica (Titus) 1:5-9

5 Zbog toga sam te ostavio na Kritu da dovedeš u red ono što je manjkavo i da imenuješ starešine po svim gradovima, kao što sam ti naložio -

6 starešina mora da bude čovek bez krivice, da je jedne žene muž, kome su deca verujuća i koja se ne mogu optužiti da su raspuštena ili nepokorna.

7 Budući da duhovni nadglednik upravlja Elohimovim domom, on mora da bude bez

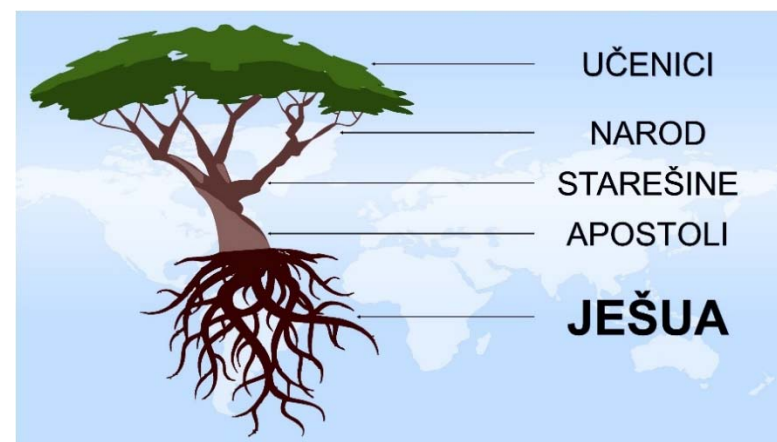

krivice, da nije samovoljan, ni naprasit, niti da se odaje vinu, ni nasilan, ni pohlepan za novcem, 8 već gostoljubiv, ljubitelj dobrote, trezven, pravedan, posvećen, koji je u stanju da se kontroliše, 9 čvrsto držeći vernu reč kojoj je bio podučan, da bi mogao, pomoću zdrave nauke, kako podsticati, tako i osuđivati one koji joj se protive.

Apostoli biraju starešine u suštini zato što dobro svedoče stadi i zajednici o Ješuinom isceljujućem hodu. Odnosno, oni daju primer življenja povezanog sa Ješuum u Duhu.

Jevanđelje po Jovanu (Yochanan) 15:4
4 Prebivajte u Meni i Ja ću u vama. Kao što loza ne može sama od sebe da donese plod ako ne prebiva na čokotu, isto tako ne možete ni vi ako ne prebivate u Meni.

Da bi proširio analogiju, Ješua je efektno zasadio Efraimovo drvo i trenutno služi kao njegov koren. Da bismo bili deo istog stabla (ili iste loze), moramo biti odvojeni/posvećeni, kao što je i On odvojen/posvećen. Pa ipak, imamo različite poslove da ispunimo kao različiti delovi drveta (ili različiti delovi tela).

Ako je Ješua koren Efraimovog stabla, odvojeni/posvećeni apostoli su poput njegovog stabla. Ovo stablo uzima hranljive materije i vlagu koje koren šalje, i prosleđuje ih granama (tj. starešinama), koje zatim podržavaju manje grane (tj. sluge sabora ili đakone), koji zauzvrat služe i povezuju listove (narod) na drvetu. Starešine zajednice takođe podržavaju težinu manjih grana i lišća.

Titu 1:7 kaže da starešine ne smeju biti pohlepne. To bi moglo biti zato što će starešine prikupljati desetke i prinose ljudi i koristiti ih za obavljanje poslova Velikog Poslanja u svom gradu. Starešine koje dobro vladaju i koji rade po reči, biće isplaćeni dvostruko više od prosečne zarade te opštine. To nije zato da mogu uživati u lepim stvarima. Umesto toga, ova podrška vodi računa o potrebama njihovih porodica, tako da mogu da se fokusiraju na to da što efektivnije dosegnu do naroda u njihovom gradu.

Prva poslanica Timoteju (TimaTheus Aleph) 5:17
17 Starešine koje dobro predvode smatrajte dostojnima dvostruke zarade, posebno one koji naporno rade na tome da propovedaju i podučavaju.

Ideja je da starešine i ljudi rade zajedno kako bi širili Ješuinu Dobru Vest u svojoj zajednici, tako da se Ješuieno ime proslavlja pred ljudima, a carstvo raste. Ovo poziva starešine da ponizno služe, a narod da ih podrži, tako da jedni druge mogu hvaliti.

Druga poslanica Korinćanima (Qorintim Bet) 1:14
14 kao što ste jednim delom i razumeli, da smo vam mi hvala kao što ste i vi naša hvala u dan našeg Gospodara Ješue.

Ako narod i starešine budu zajedno radili na unapređenju Ješuinog carstva, tada će i jedni i drugi imati dobre izgleda u dan suda, jer će se videti da su učinili ono što su mogli sa svojim zemaljskim minama (svojim zemaljskim životima) kako bi pomogli da izgrade Ješuieno carstvo ovde i sada.

Starešine zajednica mogu primati goste, imati internet emisije, pisati ili raditi bilo kakav doktrinarno čist posao - ali bez obzira na to koliko su uspešni, ne bi trebali uzimati više od dvostruke prosečne zarade kao svoju platu, s obzirom da ima toliko drugih potreba u telu, uključujući siromašne, siročad, udovice, poslanstva, škole itd.

Starešine takođe šalju desetine desetaka (plus poklone, plus prinose) sveštenstvu kako bi sveštenstvo moglo da učestvuje u podučavanju i povezivanju svih skupština širom sveta. Ovo uključuje doktrinarne savete, studije i još mnogo toga. Dok odvojeni sveštenici ne uzimaju nikakvu platu, potrebna su sredstva za izvođenje takvih poslova u materijalnom svetu, a ljudi su izvor ovog finansiranja. Da bi ovo funkcionisalo, starešine moraju naučiti narod da bude veran u davanju desetka. Iako ovo nije uvek popularno, oni koji vole Ješuu shvataju da košta novca to da bi se donela slava Ješuinom imenu u realnom svetu, i njima je ugodno da to daju. Oni znaju da će njihove žrtve biti pripisane na njihov račun, i da je to način na koji Ješua želi da Mu izgradimo globalnu vladavinu kojoj nema kraja.

Prva poslanica Timoteju, poglavlje 3, daje neke specifičnosti prvo za nadglednike (starešine), a zatim i za đakone (sluge). Obično bi trebalo da budu porodični muškarci, jer i starešine i sluge služe kao primer narodu (a većina ljudi je u braku).

Prva poslanica Timoteju (TimaTheus Aleph) 3:1-13

1 Ovo je nepokolebljiva izjava. Ako neko želi da služi kao nadglednik [starešina], hvale vrednu službu želi.

2 Zato nadglednik treba da bude bez krivice, da je jedne žene muž, da bude umeren u svemu, trezven, dobrog ponašanja, da bude gostoljubiv, sposoban da poučava,

3 da se ne odaje vinu, da nije nasilan, nego nežan, da nije pohlepan za novcem, ni svadljiv, ni gramziv.

4 Treba da dobro upravlja svojim domom, a deca treba da mu budu poslušna i da pokazuju duboko poštovanje.

5 Jer ako neko ne zna da upravlja svojim domom, kako će se brinuti za Elohimovu skupštinu?

6 Ne sme da bude novoobraćenik, da se ne bi uzoholio i pao pod istu osudu kao i đavo.

7 Treba da bude na dobrom glasu i među ljudima izvan zajednice, da ne bi upao u sramotu i đavolovu zamku.

8 Đakoni isto tako treba da budu dostojni poštovanja, da nisu dvolični, da ne piju mnogo vina, da nisu pohlepni za novcem,

9 držeći se tajne vere u čistoj savesti.

10 I neka se i oni prvo ispitaju, pa onda neka služe kao đakoni, budući da su nađeni bez krivice.

11 Žene isto tako treba da budu časne, da ne kleveću, nego da budu umerene i verne u svemu.

12 Đakoni neka imaju samo jednu ženu, neka dobro upravljaju decom i svojim domom.

13 Jer oni koji dobro služe kao đakoni, pribavljaju za sebe dobar položaj i veliku hrabrost u veri koja je u Ješui Mesiji.

Iako nam se u Mateju 23:9 govori da nikoga na zemlji ne zovemo našim (nebeskim) Ocem, ako smo voljni da

to prihvatimo, starešine igraju ulogu sličnu duhovnim očevima za zajednicu. A ako se starešine mogu smatrati duhovnim očevima u skupštini, tada se sluge (đakoni) mogu smatrati starijom braćom. Njihov posao je da pomognu starešinama, a takođe i da služe potrebama naroda. Ako su starešine poput levitskih sveštenika, onda su đakoni poput Levita, koji ne samo da su sakupljali desetke naroda, već su imali i druge dužnosti u podržavanju sveštenstva. Ako služe verno značajan broj sati, onda se mogu platiti (ili delimično platiti) iz desetka i prinosa. A ako se starešine računaju dostojnim dvostruke plate, tada se đakoni trebaju računati kao dostojnima jedne plate (tj. aktuelne plate u tom kraju).

I dok se Ješuline sluge moraju voditi primerom, njihov je posao da održavaju zajednicu čistom. Moraju otpustiti sve one koji prekrše četiri zabrane iz Dela apostolskih 15 (koja se tiču idolopoklonstva, seksualnog nemorala, zadavljenog mesa i krvi). U Prvoj poslanici Korinćanima 5, Šaul kori Korinćane jer to nisu učinili.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph) 5:1-5

1 Zaista, čuje se da među vama ima bluda, i to takvog bluda kakvog nema ni među ne-Jevrejima: da jedan od vas ima ženu svog oca.

2 A vi se još uzvisujete! Zar ne bi trebalo da tugujete i da iz svoje sredine uklonite onoga ko je počinio to delo?

3 A ja, odsutan telom, ali prisutan duhom, već sam presudio, kao da sam s vama, onome koji je tako postupio,
4 da u ime našeg Gospodara Ješue, kad se vi skupite zajedno sa mojim duhom, sa silom našeg Gospodara Ješue,
5 predate takvog Sotoni na uništenje tela, kako bi se duh mogao spasti u dan Gospodara Ješue.

Ovakva vrsta "duhovne ekskomunikacije" traje samo dok se grešnik iskreno ne pokaje (npr., Druga poslanica Korinćanima 2:8), ali ono što ovde moramo videti je da se autoritet, da uklone zlo iz sredine, vraća gradskim starešinama u Ješuinom melhisedekijanskom poretku. Tako je bilo i pre nego što je rabinski poredak postojao.

U sledećem poglavlju počecemo da govorimo o tome kako da služimo na porodičnom nivou.

Muškarci, Muževi i Braća

Često se kaže da je porodica osnovni građevni blok društva. Iako je ovo istina, setimo se kakvo društvo Ješua želi da mi gradimo za Njega.

Pismo nam govori da Ješua služi kao glava nad svakim muškarcem, dok muškarci služe kao glave nad njihovim kućama.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph)
11:3

3 Ali želim da znate da je svakom mužu glava Mesija, a ženi je glava muž, a Mesiji je glava Elohim.

Neki muškarci zloupotrebljavaju ovaj stih da bi opravdali strogost i grubost prema svojim ženama. Međutim, ovo nije Ješuin način. Umesto toga, Njegov način je položiti svoj život za nas i dati nam primer posvećenosti, ljubavi i služenja.

Efescima poslanica (Ephesim) 5:22-28

22 Žene potčinite se svojim muževima, kao Jahvi,

23 jer je muž glava ženi kao što je i Mesija glava zajednice, i čijeg je On tela Spasitelj..

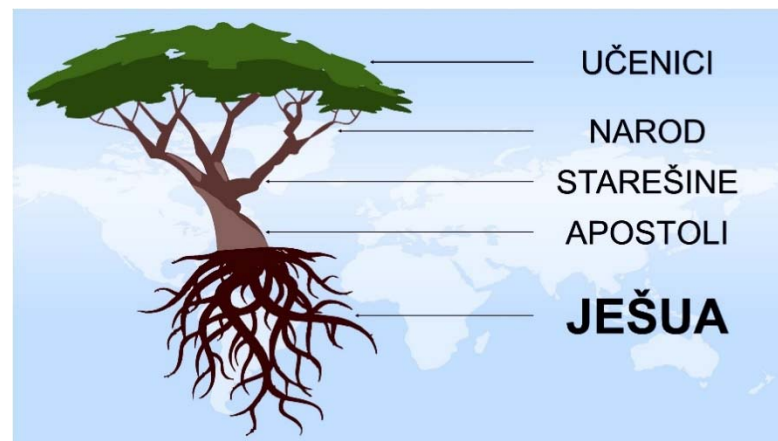
24 I kao što je zajednica podređena Mesiji, tako neka i žene budu svojim muževima u svemu.

25 Muževi, volite svoje žene, kao što je i Mesija voleo zajednicu i Sebe predao za nju,

26 da je posveti, očisti i opere vodom kroz reč,
27 da bi predstavio Sebi slavnu zajednicu, bez mrlje ili bore ili bilo čega takvog, posvećenu i bez mane.

28 Tako i muževi treba da vole svoje žene kao svoje telo. Ko voli svoju ženu, voli samog sebe.

Videli smo da Ješua podržava sveštenstvo, a sveštenstvo podržava starešine. Starešine podržavaju đakone, a đakoni podržavaju i služe narodu.

Ako žena nema muža (ili ako njen muž nije u veri), tada đakoni mogu služiti i podržavati supruge. Međutim, ako je muž u veri, bolje je da se đakoni bave uglavnom s njim, jer ovo produžuje Ješuin božanski poredak u domaćinstvo.

U Vladavini Tore pokazujemo da je melhisedekijanski poredak duhovno-vojno carstvo koje izgleda kao obrnuta meritokratija zasnovana na služenju. Na čelu ovog duhovno-vojnog carstva je Mesija Princ.

Knjiga proroka Danila (Daniel) 9:25

25 Zato treba da znaš i da razumeš, da će od časa kad izađe naredba da se Jerusalim obnovi i ponovo sagradi pa do Mesije Princa, biti sedam sedmica, i još šezdeset i dve sedmice; ulice će se obnoviti, kao i opkop, ali u teškim vremenima.

Reč Princ je u Strongovom Starom Zavetu 5057, nagid, a odnosi se na vojnog zapovednika koji predvodi na frontu.

OT: 5057 nagiyd (naw-gheed '); ili nagid (nawgheed '); od OT: 5046; komandant (prilikom okupacije fronta), civilni, vojni ili verski; generalno (apstraktno, množina), časne teme:

Međutim, iako je Ješua Car, On ne vlada oštro nad svojim ljudima. Umesto toga, služi svom narodu kroz žrtvu. Ovo nam daje primer koji treba da sledimo, i ako volimo Ješuu i bojimo Ga se, onda Ga trebamo slediti. Postoje i posebne primene ovog principa i za muževe i za žene.

Prva Petrova poslanica (Kepha Aleph) 3:1-7

1 Tako i vi, žene, budite pokorne svojim muževima, da biste one koji nisu poslušni Jahvinoj reči, pridobile bez reči svojim ponašanjem,
2 kad vide vaše čisto ponašanje i duboko poštovanje.

3 I neka vaš ukras ne bude spolja - u pletenju kose i ukrašavanju zlatom ili u nošenju fine odeće -

4 radije neka to bude osoba skrivenog srca, sa nepotkupljivom lepotom nežnog i tihog duha, koji je veoma dragocen u očima Elohima.

5 Jer su se na taj način, u ranijim vremenima, posvećene žene koje su se uzdale u Elohima, takođe ukrašavale, pokoravajući se svojim muževima.

6 Tako je i Sara bila poslušna Avramu i nazivala ga „gospodarem”. A vi ste njene kćeri ako činite dobro i ne bojite se nikakvog zastrašivanja.

7 Tako i vi, muževi, postupajte sa njima u skladu sa doktrinom, odajući čast ženama, kao slabijim posudama, jer su i one s vama naslednice milostivog dara života, inače će vaše molitve naići na prepreku.

Kad muž ne oda čast svojoj ženi kao slabijoj posudi ili ne prebiva s njom prema doktrini, tada Jahve sprečava njegove molitve (jer to Jahve ne želi). Umesto toga, Jahve želi da muževi služe suprugama u ljubavi, a žene da odgovore tražeći da služe svojim muževima u ljubavi. To stvara radosno okruženje, a kad vernici to urade, to izgrađuje Ješuinu carstvo.

Knjiga proroka Isaije (Yeshayahu) 9:7

7 Veličini Njegove vladavine i mira neće biti kraja. On će carovati na prestolu Davidovom i nad Njegovim carstvom, da uspostavi i utemelji

ovo na pravdi i pravednosti, od sada pa doveka.
Revnost Jahve nad vojskama to će učiniti.

Međutim, kao što Elohimovo carstvo nije demokratija, tako ni porodica nije. U Otkrivenju i Poslednjim Vremenima videli smo da će se (grčko-rimski) demokratski novi svetski poredak srušiti u 7 pečatu, dok će Ješuiino carstvo (koje je opisano kao kamen) rasti da postane velika planina (vlada) koja će ispuniti čitavu zemlju i vladati nad njom.

Knjiga proroka Danila (Daniel) 2:34-35

34 Dok si gledao, odvalio se jedan kamen, ali ne pomoću ljudske ruke, i udario je kip u stopala od gvožđa i od gline i smrvio ih.

35 Tada se najednom smrvilo gvožđe, glina, bakar, srebro i zlato, i sve je postalo kao pleva na gumnu u leto, i vetar je sve odneo bez traga. A kamen koji je udario u kip postao je velika planina [vlada] i ispunio je celu zemlju.'

Dok Novi svetski poredak želi zameniti porodicu državom, mi nastojimo da ponovo uspostavimo Jahvine originalne puteve (što znači Jahvin originalni poredak).

Knjiga proroka Jeremije (Yirmeyahu) 6:16

16 Ovako kaže Jahve: 'Stanite na puteve i gledajte. Pitajte za stare puteve, pitajte gde je pravi put, i idite njim, pa ćete naći mir svojim dušama.' Ali oni govore: 'Nećemo da idemo.'

Pa, koji su stari putevi u vezi sa porodicama? Prvo, shvatimo da zbog toga što muškarac ima autoritet, on je odgovoran za sve što se događa, i dobro i loše. Ovo je baš kao što je oficir u vojsci odgovoran za sve što se odvija pod njegovom komandom. Na primer, nastao je problem kada Avram nije tražio Jahvin savet u vezi sa Agarom. To nam pokazuje da, iako muškarac u idealnom slučaju treba da razgovara sa svojom ženom o svemu (i da joj sve kaže), njegov je posao da tu stvar predoči Jahvi i pusti da On odluči.

Prva knjiga Mojsijeva (B'reisheet) 16:1-6

1 Avramova žena Sara još mu nije rodila decu. Ona je imala sluškinju Egipćanku koja se zvala Agara.

2 Zato je Sara rekla Avramu: „Molim te, poslušaj me. Jahve me je učinio nerotkinjom. Molim te, lezi s mojom sluškinjom. Možda ću preko nje dobiti decu.” I Avram je poslušao Sarin glas.

3 Deset godina nakon što se Avram naselio u hananskoj zemlji, Avramova žena Sara uzela je Agar, svoju sluškinju Egipćanku, i dala je svom mužu Avramu za ženu.

4 Tako je on legao sa Agarom i ona je zatrudnela. Kad je saznala da je trudna, počela je s prezirom gledati na svoju gospodaricu.

5 Tada Sara reče Avramu: „Neka uvreda koja se meni nanosi padne na tebe. Dala sam svoju sluškinju tebi u zagrljaj, i kad je saznala da je trudna počela je da me gleda s prezirom. Neka Jahve sudi između mene i tebe.”

6 A Avram odgovori Sari: „Evo, tvoja je sluškinja u tvojim rukama. Čini s njom šta hoćeš.” Tada je Sara počela da oštro postupa prema Agari tako da je ona pobegla od nje.

Avram je mogao pitati Jahvu, jer je mogao da čuje Jahvin glas. Međutim, danas mnogi ljudi ne čuju Jahvin glas. Lek za to je da pitamo proroka ili apostola u skupštini (bar o glavnim pitanjima). To je zbog toga što proroci i apostoli čuju Jahvin glas (po definiciji). Međutim, ovakvo ispitivanje traje mnogo vremena, a to znači da treba postojati podrška apostolima i prorocima i pravi odnos unutar skupštine (tj. desetak).

Jahvine reči neće nam uvek odgovarati. Ponekad Njegove reči mogu dovesti do velikih kušnji. Primer toga vidi se u Agidi (vezivanju Isaka), gde je Jahve rekao Avramu da ponudi svog sina Isaka kao žrtvu paljenicu.

Prva knjiga Mojsijeva (B'reisheet) 22:2

2 Tada mu je Jahve rekao: „Uzmi svog sina jedinca Isaka, koga toliko voliš, idi u zemlju Moriju i tamo ga prinesi kao žrtvu paljenicu na jednom brdu koje ću ti pokazati.”

Prema jednoj školi misli, ovo je dovelo do otuđenja između Avrama i Sare, jer kad je Sara umrla, Avram je morao da putuje do mesta gde je Sara pokopana, da tuguje i da plače zbog nje.

Prva knjiga Mojsijeva (B'reisheet) 23:2

2 Sara je umrla u Kirijat-Arvi, to jest u Hebronu, u hananskoj zemlji, a Avram je došao da ožali Saru i da je oplache.

Bez obzira da li je Agida (vezivanje Isaka) dovela do otuđenja između Avrama i Sare, poenta je da je taj čovek potpuno odgovoran za sve što se dogodi u njegovoj kući. Iz tog razloga, on treba da predoči sve glavne odluke Jahvi (i pusti da On odlučuje). To nije način demokratije, jer demokratija na kraju zahteva da muž i žena budu jednaki, i da autoritet podele podjednako.

Ipak, iako brak nije demokratija, a muž ima poslednju reč, on takođe ima obavezu da svoju ženu učini srećnom. Jahve nam govori da kada je muškarac sveže oženjen, oslobođen je vojne službe na čitavu godinu, tako da može da usreći svoju ženu.

Peta knjiga Mojsijeva (Devarim) 24:5

5 Ako se neko skoro oženio, neka ne ide u vojsku i neka mu se ne nameće nikakav drugi posao. Godinu dana neka bude slobodan kod svoje kuće i neka usrećuje ženu koju je uzeo.

Čini se da je i Šaul shvatio da je oženjeni muškarac odgovoran da udovolji svojoj ženi.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph)
7:33

33 A oženjeni se brine o svetovnim stvarima,
kako da ugodni svojoj ženi,

I kao što smo već videli, ako muškarac ne oda čast
svojoj ženi, Jahve će sprečiti njegove molitve.

Prva Petrova poslanica (Kepha Aleph) 3:7

7 Tako i vi, muževi, postupajte sa njima u skladu
sa doktrinom, odajući čast ženama, kao slabijim
posudama, jer su i one s vama naslednice
milostivog dara života, inače će vaše molitve
naići na prepreku.

Svaka osoba u telu, ima svoje mesto u telu - i dok svi
delovi tela imaju uloge i zadatke, u isto vreme prema
svim delovima tela treba da se postupa
dostojanstveno, sa ljubavlju, čašću i poštovanjem. Iako
to važi i za muševce i za žene, pošto je muškarac
ovlašćen, njegova je dužnost da postavi sklad u svojoj
kući i da pruži primer službe u ljubavi.

BRAĆA

Ako starešine i đakoni imaju dužnosti i uloge koje
obavljaju u skupštini, muškarci takođe imaju svoje
dužnosti i uloge. Ranije smo videli da gradske
starešine imaju obavezu uspostavljanja pravde u
svojim gradovima.

Peta knjiga Mojsijeva (Devarim) 19:11-12

11 "Ali ako neko mrzi svog bližnjeg, ako ga vreba
i napadne ga, pa ga udari tako da ovaj umre, a
onda pobegne u jedan od tih gradova,
12 neka starešine iz njegovog grada pošalju
ljude da ga dovedu odande i neka ga predaju u
ruke krvnom osvetniku da se pogubi."

Gradske starešine mogu uspostaviti pravdu samo kada
ih stanovnici grada podržavaju. Slično tome, Šaul nam
takođe kaže da je posao muškaraca da zlo izbacuju iz
sredine.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph)
5:1-5

1 Zaista, čuje se da među vama ima bluda, i to
takvog bluda kakvog nema ni među ne-
Jevrejima: da jedan od vas ima ženu svog oca.

2 A vi se još uzvisujete! Zar ne bi trebalo da
tugujete i da iz svoje sredine uklonite onoga ko je
počinio to delo?

3 A ja, odsutan telom, ali prisutan duhom, već
sam presudio, kao da sam s vama, onome koji je
tako postupio,

4 da u ime našeg Gospodara Ješue, kad se vi
skupite zajedno sa mojim duhom, sa silom našeg
Gospodara Ješue,

5 predate takvoga Sotoni na uništenje tela, kako
bi se duh mogao spasti u dan Gospodara Ješue.

Svaki muškarac je odgovoran da uveri skupštinu da
njegova porodica nije u grehu. Ponekad ovakve prilike

mogu zahtevati ljubazni ukor. Bez obzira koliko ljubazno, kada reči o disciplini ili korekciji moraju biti prenesene od porodice do porodice, muškarčev posao je da ih isporuči, jedan brat drugom, govoreći istinu u ljubavi. Ovako skupština postaje sigurna za žene i decu.

Žene, Supruge i Sestre

Koja je uloga žene kao supruge i kao sestre u skupštini i zajednici? Ovo je tema koja bi mogla da popuni knjige, ali ostaćemo usredsređeni na osnove.

Jahve je stvorio ženu Evu (Havu) kao pomagačicu koja odgovara njenom muškarcu.

Prva knjiga Mojsijeva (B'reisheet) 2:18

18 Jahve Elohim je zatim rekao: „Nije dobro da čovek bude sam. Načiniću mu odgovarajuću pomoćnicu.”

Reč "odgovarajuća" je hebrejska reč neged. Ova se reč odnosi na kolegu ili prijatelja koji stoji „nasuprot ili ispred“ svog muža.

OT: 5048 neged (neh'-ghed); od OT: 5046; prednji deo, tj. deo nasuprot; konkretno kolega ili prijatelj; uobičajeno (priloški, naročito sa predlogom) nasuprot ili ispred:

Dok je žena stvorena kao pomagač, ona nije stvorena da bude robot, ili kao dron koji nema svog uma. Umesto toga, ona je njena ličnost, ali trebalo bi da upotrebi svoje talente i sposobnosti da pomogne svom mužu da uspe. Cilj je da zajedno učine sve što mogu za Jahvu i Njegov narod Izrael. Zato što je žena stvorena na drugačiji način, ona može da vidi stvari sa drugačije tačke gledišta. Ako se koristi analogija

duhovne vojske, onda je muškarac oficir, žena je narednica, a deca su pozornici. Dok je oficir odgovoran za sve odluke, dobar oficir se redovno konsultuje sa svojim narednikom i pažljivo sluša njegove savete. Zna da njegov narednik ima drugačiju perspektivu, a ipak ceni njegove uvide i podršku.

Budući da žene nisu roboti (već su živa bića koja imaju svoje uvide i mišljenja), u nekom će trenutku doći do neslaganja između muškarca i njegove žene. Rešenje za to je shvatiti da je Jahve načinio muškarca da bude glava kuće i da se žena treba pokoriti svom mužu kao vođi. To je baš kao što se muškarac, zauzvrat, mora podrediti Ješui kao svom vođi. Ova veza pruža Ješuinu carstvo u dom.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph) 11:3

3 Ali želim da znate da je svakom mužu glava Mesija, a ženi je glava muž, a glava Mesije je Elohim.

U idealnom braku, muž bi trebao razgovarati sa svojom ženom o svemu i pažljivo slušati njene savete. Ne mora nužno prihvatiti njen savet, ali ipak bi trebao pažljivo slušati da čuje šta su njene brige i kako da ih najbolje reši. Zatim sve glavne stvari predočiti Jahvi u molitvi (kao sveštenik kuće) i pustiti Jahvu da donese konačnu odluku. (Kao što smo rekli, ako ne čuje Jahvin glas, može pitati jednog od proroka ili apostola u skupštini, što znači da mora biti u korektnim odnosima).

Budući da je ona „nasuprot“ svom mužu, i zato što nije stvorena da bude dron, žena se ne može uvek slagati sa svojim mužem u svemu. Ipak, čak i kada se ne slaže, ona mora da se pokori mužu, da ga poštuje i daje sve od sebe da njegove odluke uspeju.

Sa svoje strane, muškarac treba da voli svoju ženu i da da sebe za nju, kao što Mesija voli svoju nevestu i kao što je dao Sebe za nju. To je ispravno čak i kada se ne oseća kao da ga njegova žena poštuje. (U braku, svaka strana mora dati sve od sebe, bilo da druga strana daje sve od sebe, ili ne.)

Efescima poslanica (Ephesim) 5:22-28

22 Žene potčinite se svojim muževima, kao Jahvi,

23 jer je muž glava ženi kao što je i Mesija glava zajednice, i čijeg je On tela Spasitelj..

24 I kao što je zajednica podređena Mesiji, tako neka i žene budu svojim muževima u svemu.

25 Muževi, volite svoje žene, kao što je i Mesija voleo zajednicu i Sebe predao za nju,

26 da je posveti, očisti i opere vodom kroz reč,

27 da bi predstavio Sebi slavnu zajednicu, bez mrlje ili bore ili bilo čega takvog, posvećenu i bez mane.

28 Tako i muževi treba da vole svoje žene kao svoje telo. Ko voli svoju ženu, voli samog sebe.

Ženi može biti teško da poštuje svog muža ako on nju ne poštuje. Teško joj je i da ga poštuje ako je on ne sluša. Pa iako to može biti ponižavajuće, žena može

privući pažnju svog muškarca tako što se prema njemu odnosi s poštovanjem (bez obzira kako se on prema njoj odnosi). Čak se i neverujući (ili nepobožni) muškarci mogu pridobiti na ovaj način.

Prva Petrova poslanica (Kepha Aleph) 3:1-7

1 Tako i vi, žene, budite pokorne svojim muževima, da biste one koji nisu poslušni Jahvinoj reči, pridobile bez reči svojim ponašanjem,

2 kad vide vaše čisto ponašanje i duboko poštovanje.

3 I neka vaš ukras ne bude spolja - u pletenju kose i ukrašavanju zlatom ili u nošenju fine odeće -

4 radije neka to bude osoba skrivenog srca, sa nepotkupljivom lepotom nežnog i tihog duha, koji je veoma dragocen u očima Elohima.

5 Jer su se na taj način, u ranijim vremenima, posvećene žene koje su se uzdale u Elohima, takođe ukrašavale, pokoravajući se svojim muževima.

6 Tako je i Sara bila poslušna Avramu i nazivala ga „gospodarem“. A vi ste njene kćeri ako činite dobro i ne bojite se nikakvog zastrašivanja.

7 Tako i vi, muževi, postupajte sa njima u skladu sa doktrinom, odajući čast ženama, kao slabijim posudama, jer su i one s vama naslednice milostivog dara života, inače će vaše molitve naići na prepreku.

U stihovima 5-6, Kefa (Petar) kaže da je dobro da sestre oponašaju Saru, koja se pokorila njenom mužu, i nazivala ga adoni (moj gospodar). Bez obzira da li ga je svakodnevno zvala gospodarem ili ne, čini se da je o njemu mislila kao o svom gospodaru. Iako je ova praksa prestala da bude popularna od kada je demokratija zamenila hrišćanska kraljevstva Evrope, ona je iz Pisma i može otkloniti neka bračna pitanja.

Demokratija smatra da su muškarci i žene jednaki u očima zakona. Ovo može prouzrokovati bračne poteškoće u tome što ohrabruje ženu da sebe vidi kao „jednaku“, a ne kao pomoćnika svog muškarca. Međutim, Pismo nas uči patrijarhatu u kojem muškarci vode, a žene pomažu. Kada žena nazove svog supruga Adonom (Gospodarem), to pokazuje da je istinska Sarina kćerka i da pokušava da poštuje svog supruga. Iako se to često ne poštuje kulturološki, to je ono što Pismo govori da se čini.

Stih 7 nas podseća da posao muškarca nije da pokorava svoju ženu. Umesto toga, posao je žene da se ponizi i pokori. Takođe je posao muškarca da se prema njoj odnosi s ljubavlju, bez obzira da li ona shvata potrebu da se pokori ili ne. On treba da postupa s njom na ovaj način, tako da njegove molitve ne bi naišle na prepreku.

VRSNA ŽENA

Neke hrišćanske tradicije uče da žena ne bi trebalo da radi van kuće. Međutim, Pismo ne ograničava žene na dom. Na primer, Priče Solomonove, poglavlje 31, peva

pohvale vrsnoj ženi koja posluje u zajednici. Uz mudrost, marljivost i naporan rad ona služi ne samo svom mužu i porodici, već i potrebitima u svojoj zajednici.

Priče Solomonove (Mishle) 31:10-24

10 Ko će vrsnu ženu naći? Ona vredi mnogo više od bisera.

11 Na nju se oslanja srce muža njenog, i dobitak mu neće nedostajati.

12 Uzvraća mu samo dobro, a ne zlo, sve dane života svoga.

13 Traži vunu i lan i svakog se posla rado prihvataju ruke njene.

14 Ona je kao lađa trgovačka, izdaleka donosi hranu svoju.

15 Ustaje dok je još noć i ukućanima svojim hranu daje, i deo svojim sluškinjama.

16 Razmišlja o njivi i zatim je kupuje. Od rada ruku svojih vinograd sadi.

17 Ona opasuje sebe snagom, i ojačava ruke svoje.

18 Ona opaža da dobro trguje, i noću joj se svetiljka ne gasi.

19 Ruke svoje prema preslici pruža, u rukama svojim vreteno drži.

20 Ruku svoju pruža siromašnom: Da, ruke pruža potrebitom.

21 Ne boji se za ukućane svoje kad je sneg, jer su svi iz doma njenog u toplo i udobno odeveni.

22 Izrađuje sebi pokrivače. Odeća je njena od lana i vune purpurne boje.

23 Muž se njen poznaje na kapijama gradskim, kad sedi sa starešinama zemlje svoje.

24 Haljine izrađuje i prodaje ih, a trgovce snabdeva pojasima.

Reč vrsna je hebrejska reč chayil (חַיִל). Ova reč je prevedena na različite načine, ali se odnosi na osobu koja ima moć i hrabrost, poput vojnika ili ratnika.

OT: 2428 chayil; od OT: 2342; verovatno sila, bilo da su to ljudi, sredstva ili drugi resursi; tj. vojska, bogatstvo, vrlina, hrabrost, snaga:

Ideja je da žena iz Solomonovih priča 31 bude snažna žena koja daje svu svoju odvažnost kako bi podržala svog muža, porodicu i svoju zajednicu. Ona takođe pomaže da se izgradi ugled njenog muža u zajednici, tako što će mu biti čast sedeti pred kapijama (stih 23). Te su stvari još uvek ideal za žene u vreme Obnovljenog Saveza.

SESTRE U SKUPŠTINI

Dok se žena treba pokoriti svom mužu, to ne znači da treba da se pokorava ostalim muškarcima u skupštini. Takođe, od nje se ne zahteva da potpuno čuti u skupštini. Umesto toga, doktrina žene koja mora da čuti u skupštini zasniva se na pogrešnom tumačenju Prve poslanice Korinćanima 14:34-36.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph)
14:34-36

34 žene neka čute u zajednicama, jer im nije dozvoljeno da govore. Nego neka se potčine, kao što i Tora kaže.

35 A ako žele nešto da nauče, neka kod kuće pitaju svoje muževe, jer ne priliči ženi da govori u skupštini.

36 Pa zar je [ai] Elohimova reč od vas izašla? Ili je doprla samo do vas?

Prvi put kada ovo čitamo moglo bi se činiti kao da Šaul govori da žene moraju čutati u skupštinama, i da on navodi Toru kao autoritet za to. Međutim, to ne može biti tačno, jer Tora ne govori ovakve stvari. Dalje, prema tom pogrešnom tumačenju, čini se da stih 36 dolazi niotkuda. Pa, šta govori ovaj odlomak?

[Napomena: iako verujemo da je Obnovljeni Savez prvo napisan na hebrejskom ili aramejskom jeziku, takođe se čini da postojeći aramejski i hebrejski rukopisi ili nisu originali, ili ako su originali, da su mnogo modifikovani (helenizovani). Zbog toga grčke tekstove obično koristimo za analizu, jer izgleda da su stariji.] U (grčkom) Textus Receptus, stih 36 započinje s predlogom ay (ai). Strongov Konkordans nam govori da ova reč opisuje ono što se naziva disjunkcija ili poređenje.

NT: 2228 (ai) e (ay!); primarna rečca razlikovanja dva povezana termina: disjunktiv, ili; komparativ, nego:

Ova reč označava oštar kontrast dveju stvari koje spaja. Kada se koristi na početku rečenice, "ai!" (ai) može značiti "ili", ali obično znači nešto više poput španskog "¡Ay!" ili hebrejskog Oy! ("Neprijatelji!"). Ako bismo preveli (ai) na engleski jezik u Šaulovom kontekstu, to bi verovatno preveli u nešto poput: "Oh, kakva besmislica!"

U prvom veku nisu postojali navodnici ni na hebrejskom, ni na aramejskom, ni na grčkom. Dakle, ovde ima smisla da Šaul citira drugog autora u stihovima 34 i 35, dok u stihu 36 ismeva ono što je drugi autor rekao.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph)
14:34-36

34 [Citiranje:] "žene neka ćute u zajednicama, jer im nije dozvoljeno da govore. Nego neka se potčine, kao što i Tora kaže.

35 [Citiranje:] A ako žele nešto da nauče, neka kod kuće pitaju svoje muževe, jer ne priliči ženi da govori u skupštini." [kraj citata]

36 [Šaulov odgovor] Oh! [Kakva besmislica!] Pa zar je Elohimova reč od vas izašla [tj. potiče]? Ili je doprla samo do vas [znači, zašto ste vi jedini koji znaju za ovu navodnu zapovest iz Tore]?

<p>Prva Korinćanima 14:36 36 Oh! [או] [Pa zar je Reč od Elaha od vas izašla? Oh! [או] [Ili je doprla samo do vas?</p>	<p>או דלמא מנכון הו נפקת מלתה דאלאהא. או לותכון הו בלהוד מטת</p>
---	--

A kao dodatni svedok, aramejska Pešita koristi sličan uzvik, "Oh!" (אָ) što se čini u skladu sa idejom da Šaul ismeva ovog drugog autora).

Iako je vođstvo skupštine muško, nije poželjno da žene budu potpuno tihe u skupštini, jer je cela ideja iza okupljanja, obezbediti mesto za one koji imaju Ješuin duh u svojim srcima da se okupljaju, obožavaju i veličaju Elohimu svake sedmice. To može biti u mnogim formama, ali treba postojati vreme kada oni koji govore u jezicima trebaju govoriti, kad god postoji pravi tumač. I dok nema žena apostola, mogu postojati istinske žene prorokice i mora postojati vreme da one progovore, a drugi da presude. Neki od tih govornika mogu biti žene.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph)
14:27-29

27 I ako neki govore u jezicima, neka to čine najviše dvojica ili trojica, i to po redu, a neko neka tumači.

28 A ako nema tumača, neka ćute u zajednici, neka govore sebi i Elohimu.

29 I neka govore dva ili tri proroka, a drugi neka prosuđuju.

Želimo da naša okupljanja duhovno hrane i budu radosni termini koji vode ljude ka obraćenju. Da bi se to dogodilo, muškarci i žene moraju saradivati i razgovarati. Kada se to radi u skladu sa Ješuinim Duhom, u tome nema ništa neuredno (kao što su žene govorile u vreme kada je Ješua bio prisutan). Glavna

stvar je slušati Elohimov glas i govoriti samo ono što Elohim želi da se govori. (Tako je uvek sigurno.)

Jedna stvar koju Efremi izgleda teško mogu da prihvate je to što su muškarci i žene bili odvojeni kada su ulazili u hram i u pobožne sinagoge. Ovo se zasniva na stihovima u Levitima 15:19-20, koji se bave ritualima nečistoće tokom ženinog mesečnog čišćenja.

Treća knjiga Mojsijeva (Vayiqra) 15:19-20

19 Ako žena ima iscedak, a iscedak iz njenog tela je krv, neka zbog mesečnog ciklusa bude nečista sedam dana. Svako ko je dotakne biće nečist do večeri.

20 Na šta god legne, dok je zbog mesečnog ciklusa nečista, biće nečisto, i sve na šta sedne biće nečisto.

Mnoge stvari nas mogu učiniti ritualno nečistima. Iako nije greh biti ritualno nečist, to ipak znači da čovek ne može da vodi obrede. (Drugi kažu da ne bi trebalo ni da prisustvuje obredima ako je ritualno nečist, ali to nije dokazano.) O ovim stvarima detaljno razgovaramo u „O ritualnoj čistoći“, koja je deo Nazarećanskih Studija Pisma, svezak 1. Međutim, u praktičnom smislu, ono što ovo znači je da se sveštenici, starešine i đakoni (i zaista svako ko može) daju sve od sebe da u danima Šabata i praznika ne budu ritualno nečisti. Ovo takođe uključuje da u tim danima nisu imali bračne odnose.

Druga knjiga Mojsijeva (Shemote) 19:15

15 Zatim je rekao narodu: „Budite spremni

[doslovno: protiv] za treći dan. Ne prilazite ženama.”

Tradicionalno, u sinagogama se odvaja po polu (a mala deca idu s majkom). Jedan od razloga za to je taj što tako žene ne moraju nikome da govore da li su čiste. Iako će mlađim parovima biti teško da ostanu ritualno čisti, starijima će biti lakše da ostanu ritualno čisti (pošto njihove sopstvene supruge više nisu u svojim godinama čišćenja). Jednostavnim razdvajanjem skupštine, rizik da starešine budu ritualno nečiste (i time nisu u stanju da vode obredne molitve) postaje znatno manji.

[Za detalje pogledajte „O ritualnoj čistoći“ u Nazarećanskim Studijama Pisma, svezak 1.]

Još jedna stvar s kojom Efremi izgleda da imaju poteškoće je jevrejski običaj žena koje pokrivaju glave. To se radi i sa ciljem da se prikrije ženska lepota spoljnom svetlu i da se pokaže da prihvata autoritet. U Prvoj poslanici Korinćanima 11:10, Šaul nam govori da bi žena trebala imati simbol vlasti na glavi, zbog „anđela“.

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph) 11: 8-10:

8 Jer nije muškarac nastao od žene, nego žena od muškarca.

9 I nije muškarac stvoren radi žene, nego žena radi muškarca.

10 Zato, a i zbog anđela (poslanika), žena treba da ima vlast nad glavom.

Reč "anđeo" je u Strongovom Konkordansu NT: 32, aggelos (izgovara se ang'-el-os). Ima višestruko značenje, od kojih je jedno pastir (tj. sveštenik, starešina ili drugi službenik). Ova reč se takođe prevodi kao glasnik (a oni koji rade u službi su glasnici).

NT: 32 aggelos (ang'-el-os); od aggello (znači doneti vest); glasnik; posebno „anđeo“; (ili) implicitno, sveštenik: KDŽV - anđeo, glasnik.

Može biti da nebeski glasnici (anđeli) imaju koristi zbog simbola pravedne vlasti na ženinoj glavi. Takođe može biti da je ovaj simbol pravedne vlasti potreban kao pomoć pastirima i drugim glasnicima (službenicima). Ali zašto bi to bilo?

Pastirovanje, savetovanje i drugi oblici službe mogu postati lični. Da bi svoj posao obavljao na pravi način, pastir (sveštenik) mora da razvije bliske odnose sa onima kojima služi. Prirodno je da žene osećaju privlačnost prema muškarcima u vođstvu, posebno kada se zanimaju da ih bolje upoznaju. Isto je tako prirodno da muškarci razvijaju osećaje prema ženama koje gledaju prema njima, a budući da su muškarci vizuelno orijentisani, vizuelni simbol autoriteta može pomoći. Pošto Sotona neprestano pokušava odvlačiti pažnju službenicima, što više žena može pomoći službeniku da se usredsredi na Elohima prikrivanjem njene lepote, to bolje.

Pošto pokrivala za glavu nisu jedan od četiri propisa iz Dela apostolskih 15, ne pravimo podele oko toga. Međutim, to je dobra praksa za svaku ženu koja želi da radi stvari onako kako su rađene u Ješuiino vreme. (Za više detalja pogledajte „Pokrivala za glavu u Pismu“, u Nazarećanskim Studijama Pisma, Svezak 1.)

Učite Decu Pravom Putu

Do sada smo videli kako sveštenstvo, starešine, službenici zajednice i muž-žena timovi moraju zajedno da rade na razvoju Ješuinog carstva. Ali koja je uloga dece?

Uloga deteta u skupštini je jednostavno da se obuči da ide pravim putem, tako da kad je starije, ne odstupi od njega. Ono uči kako hodati onako kako je Ješua hodao.

Priče Solomonove (Mishle) 22:6

6 Odgajaj dete prema putu kojim treba da ide, pa neće odstupiti od njega ni kad ostari.

Jedna od najvažnijih funkcija skupštine je obuka sledeće generacije Izraelaca. Obuka je drugačija od učenja. Na primer, arborista (profesija negovanja drveća) ne uči mlado drvo ničemu (nema predavanja). Umesto toga, arborista savija i podrezuje grane dok su još mlade i fleksibilne. Ako svoj posao obavlja ispravno, tada će drvo, kada se uzgoji, biti jače i moći da podnese težinu većeg broja plodova. To će takođe značiti da će drvo kasnije u životu trebati manje orezivanja. Isti koncept važi i za decu. Ako svoju decu obučimo da upražnjavaju ispravne navike dok su mala, kasnije će im trebati manje orezivanja (što će značiti manje bola). Stoga, dok obuka iziskuje disciplinu i od roditelja i od dece, obučavati ih je usrdnost.

Priče Solomonove (Mishle) 13:24

24 Ko štedi prut, mrzi sina svog, a ko ga voli, odmah ga opominje.

Obučavati dete na Ješuin način znači ne samo da mu pokazujemo kako hodati kao Ješua, već i da mu pomažemo u tome. Odnosno, pomažemo mu da uspostavi dobre navike koje će se svideti Ješui. To znači čitati reč, pridržavati se Jahvinih dana, davati desetak, davati siromašnima, služiti drugima u skupštini i van zajednice. Ako naša deca savladaju ove navike dok su još mlada, tada će poput drveta u našem ranijem primeru odrasti i zahtevaće samo manja orezivanja.

Ponekad se roditeljima savetuje da „žive onako kako bi želeli da njihova deca žive“. To je zato što će naš primer našoj deci reći više nego naše reči. Ako želimo da naša deca budu blagoslovena za čitanje reči, tada bismo im trebali dati primer čitanja. Ako želimo da budu blagosloveni za pomoć siromašnima, onda bismo trebali pomagati siromašnima. Ako roditelji ne daju svojoj deci takav primer, čak je i najbolji savet na svetu licemerje (i malo je verovatno da će ga slediti).

Koliko god da je utemeljujuće pružanje dobrog primera, takođe je neophodno da pomognemo našoj deci da praktikuju dobre navike. Recimo, na primer, roditelj daje desetak, ali istovremeno ne obučava dete da daje desetak dok još živi u roditeljskoj kući. Roditelj može očekivati da će, kada njegovo dete napusti dom, slediti primer koji mu je dat. Iako se to može i dogoditi, lakše

je ako je dete obučavano da daje desetak dok je još u roditeljskoj kući. Na taj način, kada napusti dom, nastaviće da praktikuje iste dobre navike kao i do tada. Ova vrsta obuke izbacuje iskušenje iz jednačine. Kao i drvo koje je od ranog doba pravilno orezivano, ni njemu neće biti potrebno orezivanje da bi bio blagosloven skupštini.

Sa njegove strane, dete treba da sluša svoje roditelje u Jahvi. Poštovati ih „u Jahvi“ znači da dete treba da radi ono što njegovi roditelji kažu, sve dok je to u skladu sa Pismom.

Efescima poslanica (Ephesim) 6:1-4

1 Deco, slušajte svoje roditelje u Jahvi, jer je to ispravno.

2 „Poštuj svog oca i svoju majku” - što je prva zaposvest sa obećanjem:

3 „Da ti bude dobro i da dugo živiš na zemlji.”

4 A vi, očevi, ne razdražujte svoju decu do gneva, nego ih odgajajte u obrazovanju i opomeni Jahvinoj.

Opet, ovde postoji dvosmerna veza, kao i između muževa i žena. Važno je da roditelji obučavaju svoju decu sa strpljenjem, na načine koji ih ne frustriraju ili provociraju do gneva. Potrebno je strpljenje i vreme da se deca obuče na ovaj način, ali ovakvo strpljenje i ljubav se isplate, jer tada deca ne postanu ogorčena i ne izgube se u svetlu.

U idealnom slučaju, svi bismo bili odgajani u brižnim porodicama koje bi nas obučavale Ješuinom putu, mnogi ljudi bivaju pozvani u veru, a da nisu imali pravilan odgoj. Dobra je vest ovde da starešine i službenici zajednice takođe mogu da daju ovakvu vrstu obuke, pošto su starešine odabrane za ovako nešto barem delimično, jer su njihove porodice u dobrom redu (stih 4).

Prva poslanica Timoteju (TimaTheus Aleph) 3:1-5

1 Ovo je nepokolebljiva izjava. Ako neko želi da služi kao nadglednik [starešina], hvale vrednu službu želi.

2 Zato nadglednik treba da bude bez krivice, da je jedne žene muž, da bude umeren u svemu, trezven, dobrog ponašanja, da bude gostoljubiv, sposoban da poučava,

3 da se ne odaje vinu, da nije nasilan, nego nežan, da nije pohlepan za novcem, ni svadljiv, ni gramziv.

4 Treba da dobro upravlja svojim domom, a deca treba da mu budu poslušna i da pokazuju duboko poštovanje.

5 Jer ako neko ne zna da upravlja svojim domom, kako će se brinuti za Elohimovu skupštinu?

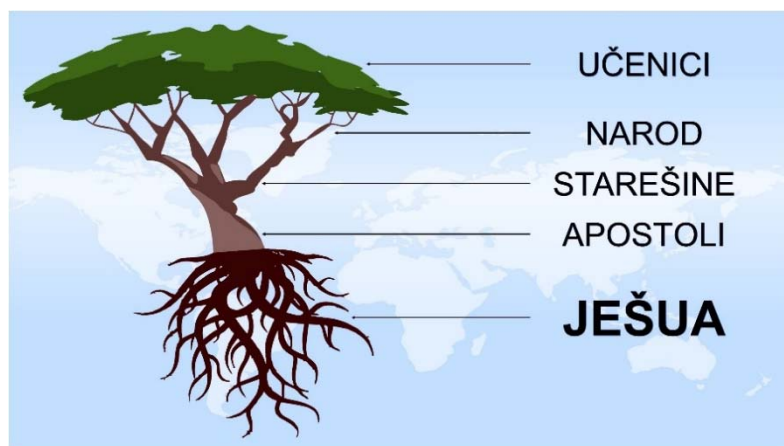
Jedna od obeležja starešine jeste da su mu deca verujuća i nisu neposlušna prema nežnom (brižnom) autoritetu. Oni takođe ne rasipaju (ili gube) svoju energiju u svetlu.

Titu poslanica (Titus) 1:5-6

5 Zbog toga sam te ostavio na Kritu da dovedeš u red ono što je manjkavo i da imenuješ starešine po svim gradovima, kao što sam ti naložio -

6 starešina mora da bude čovek bez krivice, da je jedne žene muž, kome su deca verujuća i koja se ne mogu optužiti da su raspuštena ili nepokorna.

Deca starešina takođe služe kao primer stadu. Oni bi trebalo da budu verujući, a ne neposlušni nežnom autoritetu. Takođe ne bi trebalo da rasipaju (troše) svoju energiju u svetu. Umesto toga, oni bi trebali imati srce da vole i služe drugima.

Poput drveća, deca odrastaju i zauzimaju svoja mesta u globalnom Ješuinom poretku, dajući od sebe to da služe potrebama drugih u ljubavi. Što više pomognemo deci da razviju ovakvo srce dok su još mlada, bolji će im biti život kada odrastu.

Rešavanje Sporova: Jevanđelje po Mateju 18

Pošto je ljudska priroda zla, jaki osvajaju i tlače slabije. Ješua nam govori da ne trebamo biti takvi u međusobnim odnosima. Umesto toga, jaki trebaju da služe slabijima, dok slabiji treba da poštuju i podržavaju svoje pastire iz ljubavi prema Ješui.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 20:25-28

25 I Ješua ih pozva k sebi pa reče: „Znate da vladari ne-Jevreja gospodare nad njima i velikaši ih drže pod vlašću.

26 Ali, neka među vama ne bude tako. Nego, ko hoće da bude velik među vama, neka vam bude sluga,

27 i ko hoće da bude prvi među vama, neka vam bude sluga,

28 baš kao što ni Sin Čovečiji nije došao da Mu služe, nego da služi i da Svoj život da kao otkupninu za mnoge.”

Zato što želimo oponašati Ješuu i hoditi kako je On hodio, mi ćemo vežbati melhisedekijanski oblik judaizma iz prvog veka (koji je dostupan za svih dvanaest plemena). Ne bi trebalo biti rabina i rabinskih tradicija, jer je rabinski poredak izvrtnje levitskog poretka (a mi smo od reda Melhisedeka). Svaku sinagogu trebao bi voditi odbor starešina tog grada (kao što je bilo pre izgnanstva u Vavilon), a sve skupštine trebalo bi da budu povezane globalnim

posvećenim (odvojenim) sveštenstvom. Ova veza uspostavlja carstvo za Ješuu u svim državama. Iako smo trenutno u rasejanju pod vavilonskom vlašću, carstvo koje ćemo uspostaviti danas za Ješuu, će biti carstvo koje vlada i caruje nad narodima nakon što počne milenijum, kao što piše u Knjizi proroka Danila 2:44.

Knjiga proroka Danila (Daniel) 2:44

44 U danima tih careva, Elohim nebeski će utvrditi carstvo koje nikada neće propasti. I to carstvo se neće prepustiti drugom narodu. Ono će rasturiti i zatrti sva ta carstva, a samo će se održati zauvek,

Svakom carstvu su potrebni zakoni i sudovi. Naš zakon je Tora, i iako ga primenjujemo po Ješinom Duhu, i dalje su nam potrebni sudovi. U praktičnom pogledu, gradske starešine efektivno formiraju opštinske sudove, dok je odbor prema Delima apostolskim 15 bio primer vrhovnog suda. Treba takođe napomenuti da postoje pravila i procedure za sudske slučajeve, što Ješua objašnjava u Mateju 18. Kao što počinje poglavlje, učenici su došli k Ješui da Ga pitaju ko je najveći u carstvu. Ješua im odgovara da, ukoliko se ne obrate i ne postanu poput male dece neće ni ući u carstvo.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 18:1-5

1 U to vreme Ješui priđoše učenici i upitaše: „Ko je najveći u carstvu nebeskom?”

2 A Ješua pozva k Sebi jedno dete, postavi ga među njih

3 pa reče: „Istinu vam kažem: ako se ne obratite i ne postanete kao deca, nećete ući u carstvo nebesko.

4 Ko se ponizi kao ovo dete, najveći je u carstvu nebeskom.

5 I ko primi jedno ovakvo dete u Moje ime, Mene prima.”

Kada su učenici pitali ko je najveći, zašto je Ješua govorio o uslovima za ulazak? Možda zato što želi da razumemo cilj.

Pre puberteta deca su uglavnom nevina i skromna. Oni su uglavnom zainteresovani za učenje i manje se takmiče (kako sa odraslima, tako i jedni sa drugima). Ovakvi trebamo da budemo.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 18:6-9

6 „Ako neko navede ijednog od ovih malenih koji veruju u mene da zgreši, bolje bi mu bilo da mu oko vrata obese mlinski kamen i da ga utope u dubinama morskim.

7 Teško svetu zbog postupaka koji navode na greh. Ove zamke moraju da dođu, ali teško čoveku preko koga one dolaze.

8 Ako te tvoja ruka ili noga navode na greh, odseci je i baci od sebe. Bolje ti je da u život uđeš hrom ili osakaćen nego da imaš obe ruke ili noge, a budeš bačen u oganj večni.

9 I ako te tvoje oko navodi na greh, izvadi ga i baci od sebe. Bolje ti je da u život uđeš samo s jednim okom nego da imaš oba oka, a budeš bačen u oganj gehene.

Ne samo da treba da budemo nevini kao mala deca (da ne bi izazvali grehe), već trebamo i da pomognemo da se spasi izgubljeno. To znači da moramo uspostaviti mesto gde se izgubljeni i rasuti Izraelci mogu čuvati i hraniti, a zatim se okrenuti našim zajednicama da privučemo izgubljene i rasute unutra.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 18:10-14

10 Pazite da ne prezrete jednog od ovih malenih. Jer, kažem vam: njihovi poslanici na nebesima uvek vide lice moga Oca, koji je na nebesima.”

11 Jer Sin Čovečiji je došao da spase ono što je izgubljeno.

12 „Šta mislite: ako čovek ima sto ovaca, i jedna od njih zaluta, zar neće ostaviti onih devedeset i devet i otići u planine da potraži onu koja je zalutala?

13 Pa ako je nađe, istinu vam kažem, radosniji je zbog nje nego zbog onih devedeset devet što ne zalutaše.

14 Tako ni vaš nebeski Otac ne želi da propadne ijedan od ovih malenih.”

Zatim Ješua kaže „Štaviše“ i opisuje pravnu proceduru koju koristimo za rešavanje sporova u okviru tela.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 18:15-17

15 „Štaviše, ako tvoj brat zgreši protiv tebe, idi i nasamo mu reci o njegovoj krivici. Ako te poslušša, ponovo si stekao brata.

16 A ako te ne poslušša, povedi sa sobom još jednoga ili dvojicu, da se 'ustima dvojice ili trojice svedoka svaka reč može utvrditi.'

17 Ako ni njih ne poslušša, obavesti skupštinu. Pa ako ni skupštinu ne poslušša, odnosi se prema njemu kao prema paganinu ili porezniku.

Ješua je rekao, ako znaš da je tvoj brat zgrešio, idi razgovaraj sa njim ponizno, nasamo. Ako te poslušša, može doći do popravljavanja situacije bez potrebe za glasinama ili negativnim pričama. Cilj je rešiti situaciju bez kaljanja nečijeg ugleda. Ipak, ako se vaš brat ne ponizi ili ne želi da vas poslušša, uzmite još jednog ili dva svedoka. U idealnom slučaju to mogu biti đakoni ili starešine u skupštini, neko ko može objasniti šta piše u Pismu. Cilj je donošenje odluke bez toga da svi u skupštini doznaju za prekršaj.

Ako počinitelj i dalje ne čuje Jahvinu reč, tada stvar treba da bude objavljena pred ljudima, a ljudi da odbace onoga koji unosi greh u tabor. Ako rukovodstvo nije bilo uključeno u koraku 2, oni moraju da budu uključeni kod koraka 3, jer su starešine jedini koji imaju ovlašćenja da grešnika odstrane iz tabora.

Ako dete napravi prekršaj, onda bi to trebalo da bude upućeno roditeljima. Ako je supruga učinila prekršaj, i

ako je njen muž deo zajedništva, stvar bi trebalo da bude predočena njemu.

Treba takođe napomenuti da nije svaki greh poziv na odstranjivanje grešnika iz tabora. Kao što smo videli ranije, postoje četiri stvari kojih se novi vernici moraju uzdržati pre nego što dobiju dozvolu da uđu u zajedništvo. To su idolopoklonstvo (koje je duhovna preljuba), seksualni nemoral, zadavljeno meso i krv. Ove četiri stvari odgovaraju četrima vrstama smrtnih kazni za prekršaje u Tori.

Dela apostolska (Ma'asei) 15:19-21

19 Stoga je moja presuda da ne stvaramo neprilike onima, koji su među ne-Jevrejima okrenuti ka Elohimu:

20 nego im treba napisati da se uzdržavaju od onoga što je onečišćeno idolima, od bluda, od udavljenoga i od krvi.“

21 Jer Mojsije kroz mnoge generacije, ima u svakom gradu one koji ga propovedaju, koji ga čitaju svakog Šabata u sinagogama.”

Pošto je muškarac u Korintu bio seksualno nemoralan sa ženom svog oca, Šaul je rekao da ga proteraju. Ovo je ekvivalent kamenovanju iz Obnovljenog Saveza. Grešnik se odstranjuje iz tabora, osim ako se ne pokaje (a cilj je kajanje).

Prva poslanica Korinćanima (Qorintim Aleph) 5:1-5

1 Zaista, čuje se da među vama ima bluda, i to takvog bluda kakvog nema ni među ne-Jevrejima:

da jedan od vas ima ženu svog oca.

2 A vi se još uzvisujete! Zar ne bi trebalo da tugujete i da iz svoje sredine uklonite onoga ko je počinio to delo?

3 A ja, odsutan telom, ali prisutan duhom, već sam presudio, kao da sam s vama, onome koji je tako postupio,

4 da u ime našeg Gospodara Ješue, kad se vi skupite zajedno sa mojim duhom, sa silom našeg Gospodara Ješue,

5 predate takvoga Sotoni na uništenje tela, kako bi se duh mogao spasti u dan Gospodara Ješue.

Međutim, zato što volimo Ješuu, ne želimo davati od sebe minimum, želimo da dajemo svoj maksimum. Ni na koji način ne želimo prestupiti Toru, jer prestupiti Toru samo u jednoj tački znači da nismo ostvarili zacrtani rezultat i da smo krivi za sve. Ipak, osim na četiri uslova za ulazak, naš fokus nije na prosuđivanju drugih, već u pružanju našeg najboljeg primera uz istovremeno iskazivanje milosti svima onima koji pokušavaju da drže Toru.

Jakovljeva poslanica (Yaakov) 2:10-13

10 Jer onaj ko drži celu Toru, pa ipak posrne u jednom, postao je kriv za sve.

11 Jer onaj koji je rekao: „Ne čini preljubu”, rekao je i: „Ne počinij ubistvo.” Ako dakle ne učiniš preljubu, a počinij ubistvo, kriv si za prestupanje Tore.

12 Govorite i postupajte kao oni kojima će biti suđeno po tori slobode.

13 Jer sud će biti nemilosrdan prema onome ko sam nije bio milosrdan. Milosrđe pobeđuje nad presudom.

Cilj je, dakle, da oni koji su jaki u veri daju primer onima koji su slabi i pomognu im da čine bolje. Međutim, ako bilo ko učini neko od krivičnih dela smrtne kazne iz Tore, biće smešten izvan tabora dok se ne pokaje i ne obrati. Tada će biti dobrodošao i biće utešen.

Druga poslanica Korinćanima (Qorintim Bet) 2:6-8

6 Ova kazna koju je izrekla većina je dovoljna za takvog čoveka,

7 zato mu, radije, spremno oprostite i utešite ga, da ga ne bi slomila prevelika tuga.

8 Zato vas molim, uverite ga da ga volite.

Trebali bismo shvatiti da se Matej 18 odnosi samo na one koji su doneli odluku da dođu pod okrilje starešina zajednice. To znači da su oni predati autoritetu rukovodstva. Ponekad Efremi pokušavaju da odredbe iz Mateja 18 primenjuju na određene internet situacije i druge situacije u kojima ne postoji lanac nadležnosti ili autoriteta. Međutim, u kontekstu, one se primenjuju samo kada su sve stranke pod melhisedekijanskom nadležnošću i autoritetom i ako su na drugi način u korektnom odnosu sa telom.

Efraimov Napredak

U Nazarećanskom Izraelu videli smo kako narod Izraela može biti podeljen u dve glavne proročke grupe, nazvane dva doma Izraela. Južni dom se zove Judin dom, dok se severni dom zove dom Izraela ili Efraima. Prvobitno južno carstvo Jude se sastojalo od dva (ili neki kažu tri) plemena, dok je severno carstvo imalo deset plemena. U širem smislu, uopšteno gledano, današnji Jevreji duhovno potiču od Judinog doma, dok hrišćani duhovno potiču od severnog doma Izraela (Efraim). Ješua je bio poslan severnom domu Izraela (na Njegovom prvom putovanju).

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 15:24

24 A On im odgovori: „Ja sam poslan samo izgubljenim ovcama doma Izraelovog.”

S vremenom je situacija postala složenija, tako da danas postoji više od jedne proročke grupe Jevreja i više od jedne proročke grupe Efremita. Pošto je severno carstvo bilo neposlušno Tori, Jahve je poslao Asirce da odvedu Efraima u fizičko i duhovno zarobljeništvo (oko 732. godine pre nove ere). Po isteku vremena u zatočeništvu oni se još uvek nisu pokajali, pa su se rasuli u sve narode, ispunjavajući obećanja data patrijarsima. (Za detalje pogledajte Nazarećanski Izrael). U isto vreme Asirci su takođe zarobili većinu Jevreja. Sve je ovo danas vrsta proročkog duhovnog ropstva u Asiriji. Ješua je rekao

da je došao da oslobodi ove duhovne zarobljenike i potlačene.

Jevanđelje po Luki (Luqa) 4:18

18 „Jahvin Duh je na meni, jer Me je Jahve pomazao da objavim dobru vest siromašnima, da iscelim one slomljenog srca, da propovedam oslobođenje [duhovno] zarobljenima i vraćanje vida slepima, da pustim [duhovno] potlačene na slobodu...”

U Otkrivenju i Poslednjim vremenima videli smo da većina Efremita neće shvatiti ko su oni sami dok se Ješua ne vrati kod Armagedona, ali još danas je pozvan mali ostatak koji će pomoći da se ponovo uspostavi vera koja je jednom predata svetima.

Judina poslanica (Yehudah) 1:3

3 Ljubljeni, dok sam bio veoma marljiv da vam pišem o našem zajedničkom spasenju, osetio sam neophodnim da vam pišem, pozivajući vas

da se iskreno borite za veru koja je jednom predata svetima.

Da bismo obnovili tu izvornu veru, moramo shvatiti da je melhisedekijanska frakcija judaizma pratila Ješuu kao njenog jedinog Rabina. Budući da je Ješua naš jedan i jedini Rabin, takođe sledimo rabinski princip oponašanja našeg Rabina (Ješue) u svim stvarima, da hodimo onako kako je On hodio.

Prva Jovanova poslanica (Yochanan Aleph) 2:6
6 Onaj ko kaže da prebiva u Njemu, dužan je da i sam hodi onako kako je i On hodio.

Izraz "hodite onako kako je On hodio" je hebrejski idiom, što znači da se trebamo pokoravati Ješuinom izjavi o veri (halachah). Izraz halachah odnosi se na način postupanja (tj. življenja) po Tori. Kada hodimo kao što je naš Rabin Ješua hodio, oponašajući Ga u svim stvarima, tada možemo reći da sledimo Ješuu.

Jevanđelje po Marku (Marqaus) 9:38-40
38 A Jovan Mu odgovori: „Učitelju, videli smo kako jedan čovek isteruje demone u Tvoje ime, pa smo mu zabranili, jer nije išao s nama.”
39 Ali Ješua je rekao: „Ne branite mu, jer niko ko učini neko čudo u Moje ime, neće moći odmah zatim zlo govoriti o meni.
40 Jer ko nije protiv nas, za nas je.

Dakle, ako smo deo ostatka koji je pozvan da hodi onako kako je Ješua hodio i da obožavamo onako kako

je On obožavao, onda se postavlja pitanje kako je Ješua živeo i obožavao? Jedna od tih stvari je bio običaj da se na Šabat ide u sinagogu.

Jevanđelje po Luki (Luqa) 4:16
16 Došao je u Nazaret, gde je odrastao. I kao što je bio Njegov običaj, On je ušao u sinagogu na dan Šabata i ustao da čita.

U judaizmu, „ustati da čita“ odnosi se na čitanje delova Tore i Proroka. Ustati da se čita, čast je koja se dodeljuje samo onima koji podržavaju sinagogu i imaju dobar odnos sa ljudima. U tom kontekstu, dakle, mi koji težimo hoditi onako kako je Ješua hodio, trebali bi da težimo da veličamo Jahvino i Ješuinu ime kroz podržavanje javnog čitanja Tore u sredini u kojoj živimo. Istorija pokazuje da su to nazarećani činili sve dok ih katolici u četvrtom veku nisu oterali u ilegalu. Na primer, uzmite u obzir ovaj citat oca Katoličke crkve Epifanija Salaminskog, koji je nazivao nazarećane jerećima, jer su "čitali Zakon". (Napomena: „Čitanje zakona“ je hebrejski idiom za čitanje Tore.)

Nzarećani se ne razlikuju u bitnim stvarima od njih [ortodoksnih Jevreja], jer praktikuju običaje i doktrine propisane jevrejskim Zakonom; osim što veruju u Hrista. Oni veruju u vaskrsenje mrtvih i da je univerzum stvorio Bog. Oni propovedaju da je Bog Jedan i da je Isus Hristos Njegov Sin. Oni su veoma učeni na hebrejskom jeziku. Čitali su Zakon [Mojsijev Zakon].... Stoga se razlikuju ... od pravih hrišćana jer ispunjavaju do sada

[takve] jevrejske obrede kao što su obrezivanje, Šabat i drugi.

[Epifanije Salaminski, "Protiv krivoverja", Panarion 29, 7, str. 41, 402]

U prvom veku, Jevreji su u svojoj zemlji razumeli da je Tora bračni ugovor između Jahve i Izraela, pa je tako Tori poslušna nazarećanska frakcija mogla da se širi. Međutim, izvan zemlje Izraela ne-Jevreji nisu shvatili ulogu Tore kao bračnog ugovora, a pošto je hrišćanstvo lakše praktikovati od nazarećanske vere, hrišćanstvo bez Tore je raslo brže. Na kraju su rimski saveti u Nikeji i Laodikeji zabranili nazarećansku izraelsku veru.

Hrišćani ne smeju da judaiziraju odmarajući se na Šabat; nego moraju raditi toga dana, poštujući Gospodov dan [nedelju] odmarajući se, ako je moguće, kao hrišćani. Međutim, ako se bilo ko [nazarećanin] nađe da judaizira, neka bude isključen iz Hrista.

[Rimska crkva; Savet Laodikeje pod carem Konstantinom; Kanon 29, 336 n.e.]

Međutim, shvatimo da nije sve što Katolička crkva radi (ili čini) pogrešno. Često se kaže da Sotona preferira falsifikat koji je što bliži originalu, pa da vidimo šta se promenilo od nazarećanske do katoličke vere - a šta nije.

Odbegla nevesta se mora vratiti originalnoj veri!

Ješua Netzerim/ Nazarećani	Katolička ("univerzalna") crkva	Protestanti/ Višestruka tela Mesije	Nezavisne/ odvojene crkve	Kućna crkva/ Mesijanci
Ujedinjena org na svetskom nivou	Ujedinjena org. na svetskom nivou	Višestruke org. na svetskom nivou	Nezavisne organizacije	Bez organizacije
Ujedinjena doktrina Tore	Jedinstvena doktrina	Višestruke doktrine	Slučajne doktrine	Pojedinačne doktrine
Ujedinjeno vođstvo	Istočni i zapadni patrijarhati	Odvojena sedišta	Pojedinačne vođe	Pojedinačni konzumenti

Ako smo voljni to da prihvatimo, i nazarećanska i katolička vera su organizovane širom sveta. Obe teže uspostavljanju globalnog carstva (jedna za Ješuu, a druga za Vavilon). Obe podučavaju jednu doktrinu, iako dolaze do te doktrine različito, obe dodeljuju autoritet za donošenje odluka jednom pojedincu (npr., Jakov u Delima apostolskim 15, i papa). Obe imaju odvojeno sveštenstvo. Ako imamo oči da vidimo i voljni smo to da prihvatimo, glavna razlika je u tome što Rimska crkva ima vavilonski duh i ona je podložna podelama. Prvo se Rimska crkva podelila na istočnu i zapadnu polovinu u Velikoj Šizmi 1054. Posle toga se Zapadna Rimska crkva (Zapadna noga) počela dalje deliti u protestantskoj reformaciji 1517. godine. Prve nove denominacije su formirane (npr. Luteranska crkva), a potom su usledile nacionalne denominacije (npr. Crkva Engleske, Crkva Švedske). Razlog zbog kojeg se ove crkve nikada ne mogu objediniti kao jedno telo je taj što imaju iskrivljenu sliku o tome ko je Ješua. Zato što ne znaju ko je Ješua ili šta On želi, oni nisu u stanju da hode onako kako je On hodio, niti da žive kako je On

živeo. Prema tome, oni nisu u jedinstvu sa Ješuo (a Ješua nije u jedinstvu sa njima). Zbog toga će njihova tela uvek biti podeljena, osim ako ih ne budu na silu spojili (kao što je slučaj sa predstojećom policijskom državom Novog svetskog poretka).

Iako je raskid sa Rimom bio neizbežan, nije Ješuo telo podeljeno (jer je cepanje suprotno ujedinjenoj globalnoj vladi kojoj nema kraja). Ideja o podeljenom telu bila je neprihvatljiva za Martina Luthera, jer (po definiciji) rascep čini više od jednog Mesijinog tela. Zato se Martin Luter najpre pokušao pomiriti s Rimom (reformisati telo, a ne podeliti ga). Tek nakon što ga je Rim pokušao ubiti, prihvatio je potrebu raskida sa Rimom.

Podela dovodi do još veće podele. Baš kao što je hrišćanska vera bez Tore, bila popularnija izvan zemlje Izraela od nazarećanske vere, tako je i pasivno (lenjo) razjedinjavanje popularnije kod mnogih mesijanaca. Pet stotina godina nakon Luterovog protesta, većina hrišćana i mesijanaca smatra da nema ništa loše u uspostavljanju nezavisnih službi, koje ne doprinose jedinstvu većeg melhisedekijanskog globalnog poretka. Zaboravili su Ješuo izreku da onaj ko se ne okupi sa Njim (i Njegovim telom) rasipa (i biće kažnjen).

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 12:30
 30 Ko nije sa Mnom - protiv Mene je, i ko se sa Mnom ne okuplja - rasipa.

Kao i u prvom veku, i danas postoji mnogo različitih grupa koje osećaju da mogu „slediti Ješuu“ i „čuvati Toru“, a da pri tom ne doprinesu uspostavljanju Njegove globalne melhisedekijanske vlade kojoj nema kraja. Ono što oni trebaju shvatiti je da, ukoliko se ne pridruže i dok se ne pridruže veri koju je Ješua učio i ne doprinesu rastu Ješuinog globalnog melhisedekijanskog poretka, oni su i dalje u Vavilonu (i ne vrše Njegovu volju).

Na slici su duhovni Efraimovi zarobljenici već prošli kroz mnoge faze na putu nazad ka originalnoj veri. Međutim, istovremeno postaju i sve više podeljeni, jer dok zaista ne napuste Vavilonski crkveni sistem i ne vrate se originalnoj veri, i dalje greše. Takođe treba napomenuti da je poslednji korak najteži od svih prelaznih koraka, posebno za svadljivi Efraim, jer umesto što prihvata još više fragmentacija i podela, trebao bi da se vrati(mo) originalnom nazarećanskom pozivu vere za svakog od nas, da učini(mo) ono što može(mo) i nađe(mo) mesto gde najbolje može(mo)

doprineti Njegovom cilju. I dok ne doprinese(mo) svojim pravim udelom, nije (nismo) istinski u Njegovoj volji.

Danas smo rasuti više nego ikad, a poslednja vremena su pred nama. Novi svetski poredak će uskoro postati stvarnost, pa kako da preokrenemo ovaj trend? Kako da počnemo sa obnovom globalnog tela za Ješuu, Njegovim Duhom? Ako Jahve želi, Nazarećanski Izrael se nada da će uspostaviti internet službu Tore, tako da se svi oni koji nemaju lokalnu sinagogu mogu još uvek okupljati i obožavati onako kako je to Ješua činio. Ako Jahve želi, nadamo se da će to dovesti do više lokalnih okupljanja i više lokalnih službi čitanja Tore, jer Jahve nadahnjuje više starešina zajednice da podrže javna čitanja (službu) Tore, kako bi slavili Njegovo ime u njihovim gradovima. Kada mi Njegovi ljudi započnemo da organizujemo Njegov oblik obožavanja u svakom gradu širom sveta, biće ispunjenje onoga što je predviđeno u Delima apostolskim 15, tako da novi vernici mogu da nauče kako da obožavaju Cara nad svim carevima učestvujući u njihovim lokalnim nazarećanskim sinagogama.

Dela apostolska (Ma'asei) 15:19-21

19 Stoga je moja presuda da ne stvaramo neprilike onima, koji su među ne-Jevrejima okrenuti ka Elohimu:

20 nego im treba napisati da se uzdržavaju od onoga što je onečišćeno idolima, od bluda, od udavljenoga i od krvi.“

21 Jer Mojsije kroz mnoge generacije, ima u svakom gradu one koji ga propovedaju, koji ga čitaju svakog Šabata u sinagogama.”

Ipak, dok će onlajn emitovanje biti korisno za one koji nemaju lokalnu skupštinu, još bolje će biti za pobožne ako mogu da učestvuju u njihovoj lokalnoj skupštini i sarađuju sa drugima kako bi proslavili i uveličali imena Jahve i Ješue u svojim sredinama, jer postoji bezbroj koristi od zajedništva i skupljanja, koje virtuelna sinagoga nikada ne može pružiti. Pa ipak, molimo se da to bude dobar početak, i da nam se pridružite u služenju Njemu onako kako On kaže da želi da Mu se služi.

Vođstvo Kroz Službu

Šaul nam govori da se Ješua neće vratiti dok prvo ne dođe veliki otpad i čovek bezakonja ne bude otkriven.

Druga posl. Solunjanima (Thessaloniquim Bet) 2:3-4

3 Ne dajte nikome da vas zavede ni na koji način, jer taj Dan neće doći dok prvo ne dođe otpad i ne otkrije se čovek bezakonja, sin uništenja,

4 koji se protivi i uzvisuje iznad svega što se naziva Elohim ili što se obožava, tako što će sesti u Elohimovom hramu prikazujući sebe kao Elohima.

Kao što smo videli u Nazarećanskom Izraelu, ovaj čovek uništenja je papa (ili papstvo), jer papstvo uči protiv zakona (Tore), a takvo je bezakonje upravo greh (tj., bez Tore). (Za detalje pogledajte Nazarećanski Izrael.)

Prva Jovanova poslanica (Yochanan Aleph) 3:4

Ko god čini greh, on čini i bezakonje, i greh je bezakonje.

Videli smo ovaj veliki otpad u poslednjem poglavlju. Dok je melhisedekijanski poredak prelazio van granica zemlje, ne-Jevreji nisu razumeli potrebu za Torom. To je značilo da su "beztore" (bez Tore) varijacije hrišćanske vere rasle brže nego što je Tori pokorna

izraelsko-nazarećanska vera to činila. To je rezultiralo podelom. Tada je došlo do uspona rimsko-vavilonskog katoličkog poretka (kao što je i prorekao Daniel), i telo je (upravo) globalno sjedinjeno, ali je bilo pogrešno ujedinjeno silom. Ovo prisilno jedinstvo kasnije je izgubljeno u protestantskoj reformaciji. Zatim, jednom razbijeno jedinstvo, je razbijano iznova i iznova, pa su se pojavile mnoge nove hrišćanske crkve, prateći učenja Lutera, Kalvina i raznih careva hrišćanskih nacija.

Vremenom su se protestanti toliko navikli na ideju višestrukih Mesijinih tela da su počeli da osećaju ugodnost u konceptu nezavisnih crkava i nezavisnih sveštenika. Danas imamo pokret Kućne crkve (uključujući i njegovog rođaka Hebrejske Korene) u kome narod (tačno) proučava reč za sebe, ali u kojem nema pravog sveštenstva, niti stvarnog jedinstva od jedne zajednice do druge, a ipak ljudi zamišljaju da su nekako „ujedinjeni u Duhu“. Ješua zapovest da Mu se izgradi doslovno globalno carstvo je sasvim zanemarena, dok je glavni duh potraga za blagoslovima, i dok razni sveštenici-prodavci zalažu svoju robu za dobitak. Mnogi ljudi žele da vide koliko mogu da nauče i koliko malo mogu da daju, kao da je sve ono što Ješua želi od nas da se obrazujemo dok čekamo da se On vrati. Ovo je široki, lenji put koji vodi ka uništenju.

Na gornjoj slici najpre je pogođen Dobri Pastir (Ješua), a njegove ovce su rasejane i postale su "beztori" (bez Tore) hrišćani. Tada su Njegove ovce počele da slede lažnog pastira (vavilonsko-rimsku crkvu). Onda je u protestantsku reformaciju takođe udario lažni katolički Pastir, i ovce su se ponovo rasejale, zbog čega je telo danas tako podeljeno i zbog čega je narod tako rasejan.

Knjiga proroka Zaharije (Zecharyah) 13:7

7 'Probudi se, maču, protiv Mog Pastira, protiv Čoveka koji Mi je Prijatelj', govori Jahve nad vojskama. 'Udari Pastira i neka se ovce razbeže, a onda ću okrenuti Svoju ruku protiv onih koji su neznatni.

Kao što smo videli u Nazarećanskom Izraelu, dom Efraima je nevesta i ona je veoma buntovna. Efraim ima dugu istoriju pobune koja seže još u dane kralja Solomona. Međutim, u ovim poslednjim vremenima Efremi vode u krizu i oni moraju da biraju. Ili će

pokazati plodove dostojne pokajanja i naučiti da hode putem kojim je Ješua zaista hodio, ili će propasti u nevolji.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 7:13

13 „Uđite kroz uska vrata. Jer, široka su vrata i prostran put koji vodi u propast, i mnogo je onih koji kroz njih ulaze.

14 O kako su uska vrata i težak put koji vodi u život, i malo je onih koji ga nalaze.

Ješuin put nije ugodni "Blagoslovi me klub", gde mnogi očekuju da budu blagosloveni zbog njihovog pojavljivanja (ili se neće ponovo vratiti). Umesto toga, Ješuin put je onaj gde se malo onih koji više vole Ješuu nego svoje živote, okupljaju i traže načine kako da izgrade Ješuuino carstvo. To znači da moraju izgraditi srce da bi blagosiljali druge.

Dela apostolska (Ma'asei) 20:35

35 U svemu sam vam pokazao da, radeći ovako, trebate pomagati onima koji su slabi i imati na umu reči Gospodara Ješue, koji je rekao: 'Više usrećuje davanje nego primanje.'

Ljubav znači da dajemo više Velikom Poslanju nego što uzimamo. Ljubav znači da pokušavamo blagosloviti druge više nego što ćemo sami da budemo blagosiljani. Ipak, kao što smo videli u Otkrivenju i Poslednjim vremenima, većina Efremi će propasti u nevolji, jer više vole svoj život nego što vole Ješuu. Ako ne volimo Ješuu dovoljno da idemo od toga da smo

služeni, do toga da služimo ili od toga da trošimo, do toga da dajemo, tada se nećemo moći vratiti na istinski Ješuin put.

U Velikom Poslanju, Ješua kaže da treba naučiti učenike da rade sve ono što je Ješua zapovedio.

Jevandjelje po Mateju (Mattityahu) 28:20
 20 i učeći ih da drže sve što sam vam zapovedio.
 I evo, Ja sam uvek sa vama, sve do kraja veka.
 Amein.”

Nije dovoljno verovati ako istovremeno i ne slušamo, jer čak i demoni veruju da je Ješua Mesija, ali dok drhte, oni se voljno ne pokoravaju.

Jakovljeva poslanica (Yaakov) 2:19
 19 Ti veruješ da postoji jedan Elohim, zar ne?
 Sasvim dobro činiš. Ali i demoni veruju i drhte.

Da bismo bili Ješui učenci, ne samo da moramo da verujemo u ono što Ješua kaže, već moramo i voljno to raditi. U poređenju o kući sagrađenoj na steni, Ješua nam kaže da će opstati samo oni koji slušaju Njegove reči, dok će oni koji veruju, ali ne budu poslušni, propasti.

Jevandjelje po Luci (Luqa) 6:46-49
 46 Zašto me, dakle, zovete: ‘Gospodaru, Gospodaru’, a ne radite ono što govorim?
 47 Reći ću vam kome je sličan svako ko dolazi k Meni i čuje Moje reči i izvršava ih:
 48 On je kao čovek koji je gradio kuću i kopao duboko i postavio temelj na steni. Kad je naišla poplava, bujica je navalila na tu kuću, ali nije mogla da je uzdrma, jer je bila dobro sagrađena.
 49 A onaj ko čuje, ali ih ne izvršava, sličan je čoveku koji je sagradio kuću na zemlji, bez temelja. Bujica je navalila na kuću i ona se odmah srušila i sasvim se raspala.”

Ono što Ješua želi je da svi delovi Njegovog tela daju pravičan udeo, kako bi Njegovo telo moglo da raste. Kad svi Njegovi ljudi služe, Ješui carstvo se može graditi u ljubavi.

Efescima poslanica (Ephesim) 4:16
 16 iz koga je celo telo sastavljeno zajedno i objedinjeno kroz spojeve koji ga opslužuju u skladu sa delovanjem u meri svakog dela, čineći da telo raste na poučavanju sebe u ljubavi.”

Ono što mnogi vernici propuštaju je da ukoliko u nečemu oberučke ne podržimo Ješuu, mi nismo deo Njegovog tela. Ješua upoređuje one koji ne doprinose Njegovom carstvu sa mrtvim, osušenim granama koje su odsečene sa Loze i koje će biti spaljene (u nevolji).

Jevanđelje po Jovanu (Yochanan) 15:6

6 Ako neko ne prebiva u Meni, izbaciće se napolje kao grana i osušiće se; i skupiće je, i u oganj baciti, i spaliti.

Naša sopstvena tela ne mogu preživeti ako organi i udovi ne davaju ništa telu, već samo uzimaju. Takva tela su slaba i bolesna, a jedini način da se takvo telo spasi je da se odseku svi mrtvi, beživotni delovi pre nego što postanu gangrenozni. Ipak, ako naš posao nije da plevimo kukolj (Matej 13:29) ili lučimo ovce od koza, kako onda nekolicina učenika uspeva da uspostavi melhisedekijanski poredak, kada ima mnogo više vernika, nego učenika?

Razmislite: Ješua je imao 12 učenika koji su služili 4.000 vernika i 5.000 vernika. Ovi vernici su možda mislili da su učenici, jer su verovali u Ješuu i želeli da uče. Možda su mislili da čine veliku žrtvu tako što su odvojili vreme i imali trošak da poslušaju kako Ješua podučava. Međutim, oni nisu bili Njegovi učenici, zato što njihov cilj nije bio da služe Ješui ili da Mu pomognu da izgradi Svoje carstvo. Oni nisu došli želeći da blagoslove Ješuu, već da ih On blagoslovi. Odnosno, njihov fokus je i dalje bio na tome da im Car služi, umesto da Caru služe. Oni su i dalje bili sebični, a ne

nesebični. Ješua je rekao da razlog što su Ga tražili nije taj što su istinski verovali u Njega (pošto su videli znakove), već zato što su se nahranili. Pojeli su hlebove i bili su siti. Oni su došli da bi uzeli.

Jevanđelje po Jovanu (Yochanan) 6:26-29

26 Ješua im je odgovorio: „Zaista, zaista, kažem vam, vi Me ne tražite zato što ste videli čuda, nego zato što ste jeli hleb i nasitili se.

27 Nemojte raditi za hranu koja propada, nego za hranu koja ostaje za večni život, koju će vam dati Sin Čovečiji, jer je Otac Elohim na Njega stavio pečat odobrenja.”

28 Tada su Ga upitali: „Šta treba da radimo da bismo činili dela Elohimova?”

29 Ješua odgovori i reče im, "Ovo je delo Elohimovo da verujete u Onoga koga je On poslao."

U ovom kontekstu, vernici iz Jovanovog Jevanđelja 6, su želeli da Ješuu učine svojim zemaljskim carem, tako da bi mogao voditi ustanak protiv Rimljana. Međutim, Ješua nije bio zadovoljan s tim, jer oni nisu došli Ješui pitajući Ga kako da Mu služe. Umesto toga, želeli su da Ješua dođe da vodi plan koji su oni sami osmislili. To je značilo da vernici nisu istinski voleli Ješuu, jer nisu želeli da rade ono što je On želeo od njih. Stoga im je govorio u poređenjima, tako da gledajući ne bi mogli da vide i slušajući ne bi mogli da čuju ili da razumeju, kao što su to činili učenici.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 13: 10-17:
10 Njegovi učenici Mu priđoše i upitaše Ga:
„Zašto im govoriš u poređenjima?”
11 On odgovori i reče im: „Vama je dato da saznate tajne carstva nebeskog, a njima nije”.
12 „Jer, ko ima, daće mu se još i imaće u izobilju; a ko nema, uzeće mu se i ono što ima.
13 Zato im govorim u pričama jer oni, ‘iako gledaju, ne vide, i iako slušaju, ne čuju i ne razumeju.’
14 Tako se na njima ispunjava Isaijino proročanstvo koje kaže: ‘Slušaćete iznova, ali nećete razumeti; gledaćete iznova, ali nećete videti.
15 Jer, otvrdnulo je srce ovog naroda, ušima jedva čuju i oči su zatvorili. Inače bi očima videli, ušima čuli, srcem razumeli i obratili se, i Ja bih ih izlečio.’
16 Ali, blago vašim očima što gledaju, i blago vašim ušima što slušaju.
17 Istinu vam kažem: mnogi proroci i pravednici žudeli su da vide ovo što vi gledate - ali nisu videli; i da čuju ono što vi slušate - ali nisu čuli.”

Primitite da je u stihu Jovanovog Jevanđelja 6:29 (iznad) Ješua sakrio od vernika Njegovo pravo značenje zagonetkom, rekavši da sve što trebaju činiti je da veruju u Njega. Ono što Ješua nije rekao je pun smisao te reči, a to je da verovati u Ješuu znači da moramo živeti onako kako je On živeo i hoditi onako kako je On hodio, jer je tako izgrađeno Elohimovo carstvo. Ipak, vernici u Jovanovom Jevanđelju 6, nisu

voleli Ješuu dovoljno da bi razumeli šta želi, pa On nije osećao potrebu da im to objašnjava, jer On ne želi takvu nevestu i potrebno je da većina propadne.

Nažalost, sličan problem danas postoji u Efremitskom pokretu. Ono što mnogi Efremiti nazivaju Torom je malo više od odmaranja, čitanja i druženja na Šabat i praznike. Ako ne volimo Elohima, možda nam neće smetati da tvrdimo da držimo Toru, i da u stvari samo tražimo Njegove blagoslove. To je ono što Šaul naziva ne primiti ljubav prema istini, gde bismo trebali skinuti fokus sa naših sebičnih želja i obratiti pažnju na Ješuu i ono što On želi, i tako biti nađeni sa plodovima dostojnim pokajanja.

Druga posl. Solunjanima (Thessaloniquim Bet) 2:9-12

9 Dolazak bezakonika [onoga koji je bez Tore], je u skladu sa Sotoninim delovanjem, praćen svakakvim moćima, znacima i lažnim čudima,
10 i svakom zlom prevarom među onima koji ginu zato što nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se spasli.

11 I zato će Elohim poslati na njih snažnu zabludu, da bi verovali laži,

12 da mogu biti osuđeni svi koji nisu verovali istini, nego su uživali u nepravедnosti.

Pismo nam govori da će se spasiti samo ostatak Efraima (i asirske Jude), dok uništenje većine Efremita će ih „poplaviti pravédošću“.

Knjiga proroka Isaije (Yeshayahu) 10:22

22 Jer iako će tvog naroda, O Izraele, biti kao peska morskog, samo će se njegov ostatak vratiti. Uništenje koje je određeno, poplaviće ih pravednošću."

Da li je moguće da će uništenje većine Efremitskih vernika biti tako pravedno jer, posle ljubavi i nežne brige koja se vekovima izlivala na Efrema, svako ko Ješuinu volju ne stavi ispred svoje volje, nije podoban da živi?

Oduvek je bilo mnogo više vernika nego učenika. U prvom veku bilo je 4.000 i 5.000, u poređenju sa 12. Pa ipak, iako su učenici brojčano nadmašeni, ako će učenici raditi kao tim, oni će na kraju moći da obezbede poredak u pokretu kroz služenje istom. Niko se ne protivi tome da bude služen ili voljen, a ako se takva služba dobro odradi, onda je moguće služiti ljudima u ispravnom pravcu.

Drugim rečima, ako ćemo se okrenuti i obratiti i staviti Ješuu i Njegov narod na prvo mesto (ispred nas samih), tada će sve drugo doći na svoje mesto (dok će oni koji Mu ne služe propasti).

Ko ima uši, neka čuje.

Okupljanja u Poslednjim Vremenima

Dobijam puno dobrih pitanja o tome kako se ljudi mogu pridružiti Nazarećanskom Izraelu i kako mogu postati nazarećani. Dobijam i dobra pitanja o tome kako pronaći zajedništvo u Poslednjim vremenima, kada znamo da će doći do progona, a kontrolna mreža Novog svetskog poretka je već tu. Zato što toliko puno ljudi ima ova dobra pitanja, želim da odgovorim na njih u kontekstu ove studije. Odgovori nisu ni laki ni jednostavni, ali kao što ćemo videti, shvatiti ovu suštinu je od esencijalne važnosti za svakoga ko želi da bude veran Ješui i na taj način prihvaćen kao deo Njegove neveste.

Odbegla nevesta se mora vratiti originalnoj veri!

Ješua Netzerim/ Nazarećani	V A N	Katolička ("univerzalna") crkva	Protestanti/ Višestruka tela Mesije	Nezavisne/ odvojene crkve	Kućna crkva/ Mesijanci
Ujedinjena org na svetskom nivou	Z E	Ujedinjena org. na svetskom nivou	Višestruke org. na svetskom nivou	Nezavisne organizacije	Bez organizacije
Ujedinjena doktrina Tore	M L J	Jedinstvena doktrina	Višestruke doktrine	Slučajne doktrine	Pojedinačne doktrine
Ujedinjeno vodstvo	E	Istočni i zapadni patrijarhati	Odvojena sedišta	Pojedinačne vođe	Pojedinačni konzumenti

Gornja slika je objašnjena u Otkrivenju i Poslednjim Vremenima. Ono što ovde moramo znati je da su u prvom veku Ješua i Njegovi prvi učenici bili odgajani kao rabinski Jevreji. Ješua je učio Svoje učenike da odbacuju rabinski poredak ne samo zato što je

pokvaren, već i zato što melhisedekijanskom poretku nije potreban fizički hram (a tako je pogodnije i za izgradnju carstva van zemlje Izraela, u rasejanju). Treba primetiti da je u svetu postojalo samo jedno telo, sa jednim apostolskim savetom, jednom doktrinom i velikim strpljenjem.

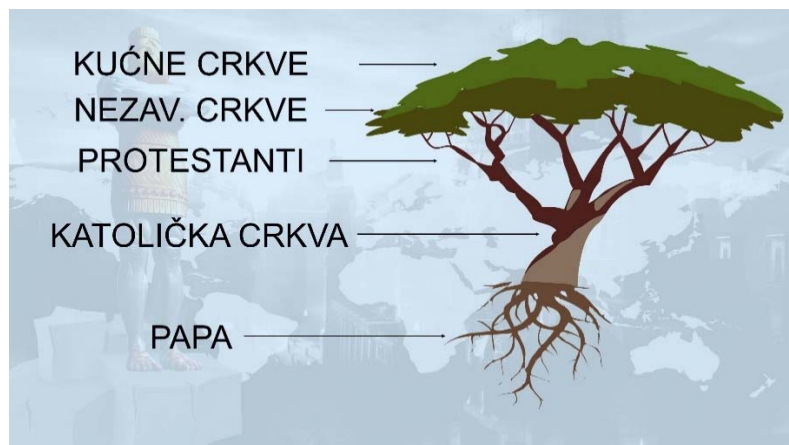
Kako se vera pomerila izvan zemlje Izrael, Jevanđelje po Marku 9:38 stil mesijanizma, a zatim i "beztora" (bez Tore) rimsko-hrišćanstvo raslo je brže od originalne nazarećanske vere. Vremenom je rimska biskupija rasla na vlasti sve dok nije izdominirala Mesijinim telom. Ovo je ispunilo proročanstvo u Danielu 7:25, gde nam je rečeno da će sveci biti predati u ruke Malog roga (tj. papstva) na vreme, vremena i pola vremena.

Knjiga proroka Danila (Daniel) 7:25

25 On [mali rog] će govoriti velike reči čak i protiv Svevišnjeg, i ugnjetavaće svece Najvišeg, i imaće nameru da promeni [praznična] vremena i Toru. Tada će mu sveci biti predati u ruke za jedno vreme i vremena i pola vremena.

U Otkrivenju i Poslednjim vremenima i u Nazarećanskom Izraelu videli smo da se vreme, vremena i pola vremena odnose na 1.260 godina rimokatoličke duhovne dominacije verom. Ovih 1.260 godina je započelo kada je biskupija Rima počela potiskivati svece, a trajala je sve do protestantske reformacije, kada su se Efremiti oslobodili Rima. Međutim, postoje neka pitanja. Pre protestantske reformacije bilo je nezamislivo da bi ikada trebalo da

postoji više Mesijinih tela. Međutim, nakon raskola protestanti su verovali da nema potrebe za jedinstvom i da može postojati onoliko denominacija koliko ljudi žele i da to nije nikakav problem. Protestanti su se zatim podelili na mnoge denominacije, a zatim odvojene crkve, a potom i na takozvane „kućne crkve“, dok danas nema stvarnog jedinstva. Jedino pravo jedinstvo je ono koje su predvidele demokratske vlade Crvenog konja. Međutim, sve su one uključene u šabetijansko-frankističku novčanu moć i Novi svetski poredak, tako da je Efraim sebe prodao.

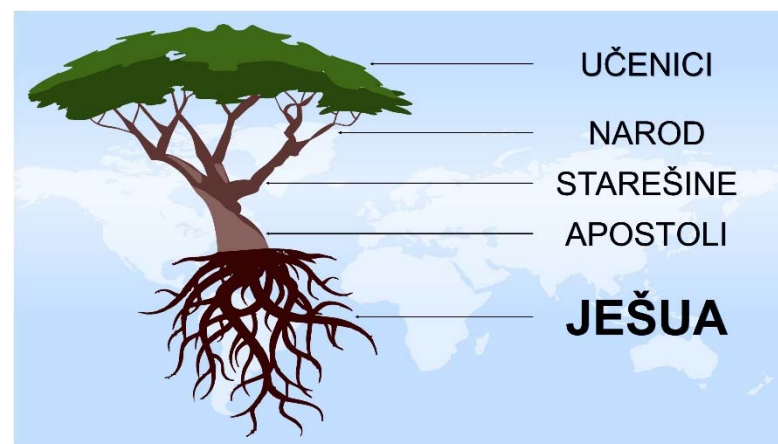
Sada ponovo pogledajte put neveste. Kada je nastala rimska biskupija, započeo je sistem rimske crkve. Dakle, ako vizuelno predstavimo rimskog biskupa (starešinu) kao koren tog stabla, možemo videti da je zapadna rimska crkva deblo, dok su protestantske crkve velike grane, a nezavisne crkve male grane. "Kućne crkve" i poštovaoci šabatnih kućnih sastanaka su poput lišća drveta. Većina mesijanskih vernika će vam reći da oni nisu deo Rima, ali su još uvek deo

ovog drveta, koje seže nazad do rimskog biskupa. Oni veruju da su napustili Rim, ali to nisu učinili zato što još nisu povezani sa Ješuinim globalnim telom i ne doprinose njemu. Živa bića imaju tečnost koja mora da cirkuliše napred-nazad između organa i udova. Ako organizam samo uzima, a ne vraća, onda je ili parazit, ili je to mrtvi ud koji će biti odrezan od loze i spaljen.

Jevanđelje po Jovanu (Yochanan) 15:6

6 Ako neko ne prebiva u Meni, izbaciće se napolje kao grana i osušiće se; i skupiće je, i u ogranj baciti, i spaliti.

Da bismo zauvek ostavili rimsko-vavilonsko drvo, moramo se povezati sa Ješuinim drvetom/telom. Moramo pronaći neki način da se nakalemimo i vratimo da bi došlo do zdrave razmene tečnosti. Ako nema razmene tečnosti, ili je odnos parazitski, ili je ud zaražen, i mora se iseći i spaliti (da se ostatak stabla ne razboli).

Ako želite da hodite kako je Ješua hodio, i činite ono što je Ješua činio, onda već pratite Nazarećanina, tako da ste i vi nazarećanski vernik. Međutim, cilj nije samo biti vernik, nego i učenik. Da bismo bili učenici, moramo činiti sve ono što je Ješua učio svoje učenike da rade, uključujući i korišćenje naših mina (kesa sa novcem) kako bi izgradili Njegovo carstvo.

Jevanđelje po Luki (Luqa) 19:17

17 A on mu je rekao: 'Odlično, dobri slugo! Zato što si bio veran u najmanjem, vladaj nad deset gradova.'

Ako kažemo da smo nazarećanski učenici, ali ne koristimo svoje mine za Njegovo carstvo kao što to On čini, onda smo lažljivci, a istina nije u nama.

Prva Jovanova poslanica (Yochanan Aleph) 2:3-6

3 Ako držimo Njegove zapovesti, po tome znamo da Ga poznajemo.

4 Onaj ko kaže: „Ja ga poznajem”, a ne drži Njegove zapovesti, lažljivac je i istina nije u njemu.

5 Ali ko god drži Njegovu reč, u Njemu je Elohimova ljubav zaista stigla do savršenstva. Po tome znamo da smo u Njemu.

6 Onaj ko kaže da prebiva u Njemu, dužan je da i sam hodi onako kako je On hodio.

Ranije smo videli da je u prvom veku bilo mnogostruko više vernika nego učenika. Takođe znamo da je u

Ješui doba bilo i drugih sekti koje su verovala u Njega, a ipak nisu hodile kako je On hodio.

Jevanđelje po Marku (Marqaus) 9: 38:

38 A Johanan (Jovan) Mu odgovori: „Učitelju, videli smo kako jedan čovek isteruje demone u Tvoje ime, pa smo mu zabranili, jer nije išao s nama.”

Bilo da vernike u Jevanđelju po Marku 9:38 nazivamo helenistima, ili mesijancima, ili hrišćanima, oni su za sebe verovatno mislili da su nazarećanski učenici, iako očigledno nisu hodili onako kako je Ješua hodio. Dok je Ješua rekao da ih ne ometaju, On je takođe rekao da će oni koji ne čine ono što On kaže na kraju propasti u nadolazećoj oluji i ruševina njihovih kuća će biti velika.

Jevanđelje po Luki (Luqa) 6:46-49:

46 Zašto me, dakle, zovete: 'Gospodaru, Gospodaru', a ne radite ono što govorim?

47 Reći ću vam kome je sličan svako ko dolazi k Meni i čuje Moje reči i izvršava ih:

48 On je kao čovek koji je gradio kuću i kopao duboko i postavio temelj na steni. Kad je naišla poplava, bujica je navalila na tu kuću, ali nije mogla da je uzdrma, jer je bila dobro sagrađena.

49 A onaj ko čuje, ali ih ne izvršava, sličan je čoveku koji je sagradio kuću na zemlji, bez temelja. Bujica je navalila na kuću i ona se odmah srušila i sasvim se raspala.”

Ovo trebamo posmatrati iz Ješuiine perspektive. Ako želimo da nas uzme za svoju mladu ili ako želimo da budemo Njegovo telo, zar ne trebaju naša srca da budu jednako željna da se izgradi Njegovo carstvo, kao što On želi? Ne trebamo li se uzbuditi pri pomisli da ćemo Mu izgraditi carstvo, pogotovo gledajući kako ćemo mi i naši potomci vladati nad njim, za Njega, jednom kad počne milenijum?

Knjiga proroka Isaije (Yeshayahu) 9:7

7 Veličini Njegove vlasti i miru neće biti kraja, na Davidovom prestolu i u Njegovom carstvu, da se utvrdi i utemelji na sudu i pravednosti, od sada pa dovek. Revnost Jahve nad vojskama to će učiniti.

Nema smisla da bi Ješua uzeo pomoćnika koji ne čini ono što On traži i koji ne želi da Mu pomogne da izgradi Svoje carstvo (čak i kad ona i njena deca budu vladali nad njim).

Kako objašnjavam u Nazarećanskom Izraelu, Efremiti su skloni pobuni. Pobunili smo se još od dana kralja Solomona. Moglo bi se reći da je to u našoj krvi. Zapadna Rimska crkva je podeljenija od bilo koje druge crkve, jer postoji toliko prevrtljivih, buntovnih Efremita. Ovo je mač sa dve oštrice. Podela crkve i njenog autoriteta omogućili su obnovu prvobitne vere, ali to takođe znači i da moramo voditi računa da se ne pobunimo protiv Ješuinog Duha, jer Elohim mrzi pobunu i smatra je čarobnjaštvom.

Prva knjiga Samuelova (Shemuel Aleph) 15:22-23

22 Samuel reče: „Zar su Jahvi žrtve paljenice i druge žrtve isto tako mile kao i poslušnost Jahvinom glasu? Znaj, poslušnost je bolja od žrtve i pokornost je bolja od ovnujskog sala.

23 Jer buntovništvo je greh isti kao i gatanje, i tvrdoglavost je isto što i vraćanje i idolopoklonstvo. Pošto si odbacio Jahvinu reč, i On tebe odbacuje da više ne budeš car.”

Mnogi vernici će propasti u nevolji jer nisu voleli istinu, već su umesto toga uživali u jednoj od misterioznih vavilonskih zamena za Nazarećanski Izrael, za koju nije potrebna poslušnost Ješuinim rečima. Svi koji budu “beztori” [bez Tore] biće kažnjeni.

Druga posl. Solunjanima (Thessaloniquim Bet) 2:7-12

7 Jer je tajna bezakonja [učenja bez Tore] već na delu, samo dok se ne skloni Onaj koji to sad zadržava.

8 Tada će se otkriti bezakonik [onaj koji je bez Tore]. Njega će Gospodar Ješua ubiti duhom Svojih usta i uništiti svetlošću Svoga dolaska.

9 Ali bezakonikov dolazak, koji Sotona omogućuje svojim delovanjem, praćen je svakim silnim delom i lažnim čudima i znacima, 10 i svakom nepravdom i prevarom u onima koji ginu zato što nisu prihvatili ljubav prema istini da bi se spasli.

11 I zato Elohim dopušta da na njih deluje
zabluda, da bi verovali laži,
12 kako bi svi oni bili osuđeni jer nisu verovali
istini, nego su voleli nepravdu.

Takođe ponekad dobijam lepe mejlove vernika koji kažu da me prate i zahvaljuju, i mole me da odgovorim na njihova pitanja? Ili možda žele da razgovaraju i budu prijatelji, ali ne doprinose. Drugi pitaju da odgovorim samo na nekoliko pitanja ili da ih uronim, a oni će se vratiti u senku, tako da ne osete da bi trebalo bilo šta da pomognu, kako bi Ješui ujedinjeno carstvo raslo. Neki od njih su tako fini u tome, najteže im objašnjavam da moj život više nije moj. Kupljen sam sa cenom i srećan sam ukoliko mogu da živim ostatak svog života služeći Ješui i Njegovom narodu (uključujući njih same), ali i da Ješua postavlja moj vremenski raspored, i da me čini veoma zauzetim. Čak i radeći 85-90 sati sedmično, nikad ne uradim sav svoj posao, a nikada nemam dovoljno vremena da provedem s učenicima (koji doprinose) - iako bih voleo da ih upoznam, Ja sam deo duhovnog vojnog poretka, a moje vreme struktuirano Jahve. Nemam ono što sam nekada nazivao "slobodno vreme". To više ne postoji za mene i ne nedostaje mi. Ako želite da uđete u moj kalendar, onda morate pitati Jahvu, bez ikakve lične i uvredljive namere, ali po meni ne bi bilo pravedno provoditi vreme sa onima koji ne pomažu mom Caru, kada nemam dovoljno vremena da provedem sa nekolicinom koji to čine.

Efescima poslanica (Ephesim) 5:15-16
15 Zato dobro pazite kako živite - ne kao glupaci,
nego kao mudri.
16 dobro koristite vreme koje imate, jer su dani
zli.

Da bismo hodili kako je Ješua hodio, moramo činiti dela našeg Oca na nebu, jer dolazi noć kada niko ne može da radi. To znači da moramo učiniti što možemo pre nego što nas oteraju u ilegalu.

Jevanđelje po Mateju (Mattityahu) 10:27-28
27 Ono što vam govorim u tami, govorite na svetlosti, i ono što čujete u uhu, propovedajte sa krovova.
28 Ne bojte se onih što ubijaju telo, a ne mogu da ubiju i dušu. Nego, više se bojte Onoga koji može da uništi i dušu i telo u geheni.

Dok propovedamo istinu u svim narodima, Jahve će nam dati mogućnost da povećavamo cifre i gradimo zajedništvo na lokalnom nivou. A kad nas konačno oteraju u ilegalu, u svakom gradu će postojati fizičke mreže vernika. Istorijski, mreže zajedništva uvek su pomagale onima koji su bili pod progonom.

Malobrojni koji žele da budu istinski nazarećansko-izraelski učenici i koji su željni da se prepuste Ješuinom radu, već su nazarećanski učenici. Sve dok postoji zdrava razmena tečnosti, postoji veza i zdravlje. A to je ono što želimo, zdrave grane nakalemljene na koren (Ješua) i zdravo Mesijino telo koje se izgrađuje u

ljubavi, prema protokolu koji je dao sam Ješua, što je zabeleženo u Efescima 4.

Efescima poslanica (Ephesim) 4:11-16

“11 I dao je neke da budu apostoli, neke da budu proroci, neke da budu propovednici dobre vesti, neke da budu pastiri i učitelji,

12 kako bi usmeravali svete, kako bi služili i kako bi izgrađivali Mesijino telo,

13 dok ne dostignemo svi u jedinstvo vere i poznanja Sina Elohimovog, u čoveka savršena, u meru rasta punoće Mesijine;

14 da više ne budemo mala deca koju kao da bacaju talasi i koju tamo-amo nosi svaki vetar učenja, jer slušaju ljude koji se služe prevarom i koji ih lukavo dovode u zabludu.

15 Nego, govoreći istinu u svemu, ljubavlju uzrastimo do zrelosti da budemo poput Njega koji je poglavar, a to je Mesija,

16 iz koga je celo telo sastavljeno zajedno i objedinjeno kroz spojeve koji ga opslužuju u skladu sa delovanjem u meri svakog dela, čineći da telo raste na poučavanju sebe u ljubavi.”

Ako ćemo proučiti Ješuin protokol i živeti po njemu, Elohim će nas sve okupiti u ljubavi i u Njegovom poretku. I On će nas dovesti kući.

Podrška radu:

Nazarećanski Izrael uspostavlja originalnu apostolsku veru u savremenom svetu. Jahve je veran da blagoslovi one koji radosno daju za rad Njegovog Sina (npr. Izlazak 25:2, Malahija 3:10, itd.).

Galatima poslanica (Galatim) 6:6-9

6 I neka onaj ko se poučava Jahvinoj reči deli sve dobro što ima sa onim ko ga poučava.

7 Ne zavaravajte se, Elohim se ne može ismejati. Jer šta čovek poseje, to će i požnjati.

8 Ko seje u svoje telo, od tela će požnjati propast, a ko seje u Duh, od Duha će požnjati večni život.

9 Budite neumorni u činjenju dobra, jer ćemo u dogledno vreme žeti, ako ne odustanemo.

Ako verujete da će Jahve blagosloviti one koji svoju minu (kesu sa novcem) koriste kako bi Sinu pomogli da izgradi svoje carstvo, svoj poklon možete poslati elektronskim putem na stranici za donacije na web lokaciji Nazarećanskog Izraela, www.nazareneisrael.org.

Sva sredstva se pažljivo i uz molitvu koriste za ispunjenje Velikog Poslanja kao i za vraćanje originalne vere iz prvog veka u zemlju Izraela.

Neka vas Jahve silno blagoslovi što ulažete vašu minu mudro i uzvraćate tako što pomažete radu Njegovog Sina.

Amein.